

Mai kuukausi vuonna 2987

On aurinkoinen kevätlauantai. Modernissa kaupunginosa kirkossa on menneillään konfirmaatiotilaisuus. Tätä nykyään kirkoissa perinteisten virsien ohella lauletaan gospelia.

Lexuksen kirkko on rakennettu osittain punaisista tiiliskivistä sekä vuorattu timanttia muistuttavilla kivimurskilla. Kirkon seinän timanttijäljitelmä loistaa kauniisti auringonpaisteessa. Kirkon edustalla on pysäköintialue, jossa on sähköautoille lataustolpat. Tätä nykyään sähköautoja on melkoisesti liikenteessä niin, että jalankulkijana pitää olla varuillaan, kun sähköautot ovat hiljaisia. Osa autoista käy biokaasulla eli niissä on enemmän ääntä. Kivisillä on biokaasu autot koska ne ovat halvempia mutta biokaasun hinta nousee nousemistaan sillä, on havaittu, ettei biokaasu olekaan niin ympäristöystävällistä kuin aikaisemmin on oletettu.

Kirkon alttarilla vasemmalla puolella seisoo silmälasipäinen Johanna Kivinen, jolla lasit ovat hieman vinossa ja häntä näyttää jännittävän koska sukulaiset näkevät hänet rillit päässä. Hänen edessään seisoo hänen suuresti fanittamansa luokkakaveri Matti Pekkanen. Jos tämä ei olisi syksyllä aloittanut tässä rippikouluryhmässä, niin tuskin Johannakaan nyt seisoi alttarilla. Nyt rippijuhlassa sukulaisten edessä Johanna ei uskalla heittää yhtään flirttiä. Totta kai häntä hieman mahassa kutisee, kun idoli seisoo hänen edessään.

Alttarin takaseinä on kolmionmuotoinen, jonka reunoilla on kapeat ikkunat. Keskellä alttaria on pyöreä kuvaruutu, jossa näkyy Raamatullisia kuvia ja välillä rippikoululaisten kuvia.

Kirkon takarivissä Hissu-mummo filmaa vastaostetullaan multimediakamerallaan. Uusi kamera on kevyempi sekä yksinkertaisempi sekä terävämpi kuvanlaatu kuin entisessä. Totta kai kamerasta on suora yhteys videosivusto Kivinen Areenalle, jotta muut sukulaiset pystyisivät osallistumaan Johannan rippijuhlaan.

Vanha harmaatukkainen Elisabeth, jota Johanna ja Jaana-Mari kutsuvat Vattulan mummoksi, katsoo motorisoidussa keinutuolissaan Kivinen areenalta lapsenlapsensa rippijuhlaa. Hän oli lähellä tulla paikan päälle, muttei uskaltanut; ajatella jos kuolisin matkalla ja ruumis joutuisi hakoteille, ajattelee Elisabeth Karjalainen omasukua Piirakkala. Ei siis mikään ihme, että voi huonosti, kun koko ajan ajattelee kuolemaa omassa pienessä yksiossaan Vattulan vanhassa vesitornissa. Kivinen areenaa hän katsoo älytelkkaristaan. Rippilähteyksen filmaa Johannan toinen mummo, hymähtää Elisabeth. Hissu on kohtalaisen hyvä kuvaaja, paitsi välillä kamera tahtoo heilua ja pumpppaa zoomia, ajattelee Elisabeth; itensä pitäisi olla filmaamassa, naurahtaa leskirouva Karjalainen-Piirakkala. Sitten hän itse mielessään alkaa vatuloida, että riittääköhän saldo minun tulevaan hautajaisiin ja kuha ei vaan Volmar alkaisi nuukailla arkkivalinnassa, tuhahtaa Elisabeth. Hän muistaa Eekan sanoneen, että kyllä aina saldo riittää mutta riittääkö kantti.

Matias, Kakadu, Ariel ja nuorimmainen Gaga-Sisko istuvat myös Lexuksen kirkossa. Nino ei tullut mukaan koska haluaa mieluummin olla assyrialaisraggarikavereidensa kanssa. He usein ovat piknikillä Viipurin maineikkaassa Monrepos puistossa, jossa tapaavat polttaa vesipiippua. Kyllä Johannan kanssa samanikäinen Nino mielellään olisi lähtenyt mukaan rippijuhlaan, muttei tohtinut, kun ujostelee liian kaunista tyttöä; ajatella, jos sekoisin kiimasta ja sitten äidiltä tulisi sanomista, ajattelee Nino samalla, kun vuorollaan vetäisee henkoset vesipiipustaan. "Kylläpä on makoisat aromit!" naurahtaa nuoriherra Järvimerkki. Hän ei osaa aavistaakaan, että myös Johanna on ihastunut häneen ja sen vuoksi oli jännittynyt, jos Nino tulisi rippijuhlaan. Onneksi ei tullut, ajattelee nuorineiti Kivinen kirkon alttarilla Matti Pekkasen takana. Johannasta ja Ninosta voisi tulla hieno pari, kunhan vaan molemmat voittaisivat ujouden. Todennäköisesti Nino uskaltaisi ottaa ensi askeleen, ellei äiti olisi aina lähellä, pohtii hän.

Anna Kivinen omasukua Karjalainen pelkää pikkuveljensä avopuolisoa, kun tästä huokuu ihilistisyys. Hän pelkää, jos pennut sattuisivat sanomaan jotain sopimatonta niin, että Kakadu pahoittaisi mielensä. Myös Kakadu helposti sanoa töksäyttää yhtä sun toista, muttei kuitenkaan tarkoita mitään pahaa. Annaa myös hirvittää, jos appiukko alkaisi vitsailla Kakadun leveästä ahterista.

Tässä kerran, kun Matias ja Kakadu kävivät kylässä Unskin ja Tellervon luona, niin silloin Matias unohti partavetensä isoveljen luokse. Kakadu soitti Tellervolle ja sanoi, että nyt Unski sai hienoa karjalaista partavettä eikä sitä tarvitse antaa takaisin. Tästä Tellervo pahoitti mielensä.

Kirkon takana on pieni luonnontilassa oleva metsikkö. Kirkon ja metsikön länsipuolelta on varattu tonttimaata vanhusten palvelutalolle, jonne ehkä tulee kainuulainen osasto nimeltä Sinisiipi, jossa kainuulaisvanhukset voisivat rupertella omalla kotimurteellaan.

Metsikön luoteispuolella on pyörätieristeys sekä pyörätien alikulkutunneli, joka menee valtatie kakkosen alitse. Joitakin vuosia sitten Anna ja tyttäret näkivät tunnelissa surkeassa kunnossa olevan piipittävän viihderobotin. Kirkon itäpuolella on Lexuksen ja Eurolan sähkömuuntaja.

Kirkossa pikkuinen Gaga-Sisko huutelee imitoiden vähän väliä fiktiivistä animaatiohahmo Fatmania, joka on suosittu animaatio hahmo, joka on tukevahko supersankari.

Fatman joka yrittää laihduttaa mutta huonoin tuloksin, kun arkkivihollinen Dogman koko ajan antaa paljon makeisia, jotta Fatman lihoisi entisestään kunnes tämä ei enää kykenisi pomppimaan läskiensä avulla ja sitten Dogman ottaisi vallan Kotkan Cityssä. Fatman seikkailee sarjakuvalukulaitteissa, joista on tullut hyvin suosittuja koko Euroopassa, ei vain liittovaltiossa vaan koko maanosassa sekä myös Euroopan ulkopuolellakin. Nyt Gaga-Sisko rallattelee Fatmanin tunnussäveltä.

Kirkon menojen jälkeen ulkopuolella Oskari kaivelee hampaiden välejä auton avainkortilla koska öylätin rippeitä on juuttunut hampaiden väleihin. Hän ja Hissu päättivät mennä ehtoolliselle. Moni sukulainen ihmettelivät, kun karski Oskari meni ehtoolliselle. Ehkä hän tuntee jossain sisimmässään, että kuolema lähestyy ja on paras tehdä parannus hyvään sään aikaan. Ehtoollisella hän otti kaksi ehtoollisleipää, jotka juutuivat hampaiden väliin ja nyt hän yrittää puhdistaa hampaiden välejä autonavainkortilla, joka näkyy Kivinen Areenalla, kun Hissu filmaa miestään ja sanoo kameran mikrofoniin: "Tuo on niin tyyppillistä Kivisten ukoilla, että jotain aina pittää olla kaivamassa; jos ei korvaa niin hampaita!" Kaarlo tapaa jatkuvasti pitää hammastikkua suunpielessään, josta on tullut tämän tavaramerkki.

Juunin alussa Antti, Anna ja lapset kävivät Vattulassa sukuloimassa. Elisabethin vuoksi he käyvät tässä eteläkainuulaisessa kaupungissa, ettei Vattulan mummon tarvitse hätäillä. On tarkoitus, että juulissa lähteä Ukrainan matkalle Vernerin perheen kanssa. He ovat päättäneet käydä Krimillä uittamassa varpaita Mustassa meressä ja samalla katsoa, jos kyseinen meri on todella musta. Vattulan matkalle he eivät ottaneet asuntovaunua mukaan, kun Anttia tympäisee samperin kärryn vetäminen. He yöpyvät Volmarin vierasaitassa.

Tänä vuonna Johanna ja Jaana-Mari alkoivat ensimmäisen kerran toden teolla harjoitella multimediakameralla filmaamista. Tähän mennessä isä ja äiti ovat filmanneet mutta nyt on korkea aika tyttärienkin opetella kuvaamisen aakkoset. Perhe sai lainata Hissun ja Oskarin multimediakameraa koska se on nykyaikaisempi ja kevyempi. Totta kai oli mukana myös Antin ja Annan perheen oma multimediakamera, joka on kaksi vuosikymmentä vanha.

Erytisesti Johanna on kiinnostunut filmaamisesta, ettei itse olisi filmillä. Hänestä on hirveää katsoa itseään filmiltä. Hän on huomannut, että lähes jokaisessa filmauksessa hänellä on hartiakyyryssä ihan kuin olisi joku funktiorajotteinen. Itseasiassa hän on kuin onkin sellainen, mutta sitä hän ei tunnusta itselleen eikä muille. Hän haluaa olla ihan tavallinen heteroseksuaalinen tyttö, kuten hän tapaa usein ajatella. Johanna tytön pää oikein pursuaa ajatuksia. Hän ei myöskään pidä omasta puheestaan sillä hän yhä änkyttää niin, että puheesta saa sellaisen käsityksen, ettei hänellä ole kaikki Muumit laaksossa, kuten hän itse tapaa ajatella. Hän on huomannut hämmästyksensä, että kun tekee yksin äänityksiä, niin puheensä kuulostaa siedettävämältä mutta heti, kun hän kuulee oman äänensä videolta tai jonkun toisen äänittämänä, niin se kuulostaa kauhealta mökellykseltä. Muuten hän on tyytyväinen ulkonäkönsä mutta rintojen kasvu kiusaa häntä, tissit vaan pursuavat. Hän on nähnyt jopa painajaisia omista rinnoistaan, jotka nauramisen aikana tyrmäisivät hänet. Hän usein nauraa itsekseen omille hassuille ajatuksilleen, jolloin pääsee naurun purskahdus tai suhina nauru. Saattaa olla kiusallisiakin tilanteita, kun hän alkaa itsekseen nauraa. Tietenkään ihmiset eivät voi tietää, että hän nauraa vain omille hassuille ajatuksilleen, yleensä muinaisille kujeille. Perheen vanhoilla kotivideoilla hän on keskiössä ja tietenkin pelleilee kameran edessä, muttei enää. Nyt hän pyrkii itse filmaamaan, ettei tarvitsisi poseerata kameralle.

Nyt molemmat siskokset haluavat filmata niin, että lomafilmauksista tulee yksitoikkoisia, kun samassa paikassa filmataan liikaa niin, että katsojat poistuvat videosisivuston Liveruudulta. Ainoastaan molemmat mummit pysyvät sivustolla uskollisesti, kun haluavat nähdä lasten lapsien filmausharjoituksia.

Eräässä vanhassa filmauksessa, joka on edelliseltä vuosikymmeneltä, Johanna leikkii vihreän ällöttävän tekoraan kanssa, jota myydään leikkikalukaupoissa. Räkä on lasten suosikki ja äitien painajainen koska se jättää vaatteisiin rasva läiskiä. Filmillä Johanna venyttelee tekoraakaa niin, että katsojaa oksettaa. Taustalla Jaana-Mari leikkii viihderobotti Lassen kanssa. Vanhoissa syntymäpäiväfilmeissä on paljon säpinää, kun serkukset pääsevät vauhtiin. Kaikki filmaukset on tallennettu Kivinen Areenalle. Osa on linkitetty tyttöjen Karvasaiteille.

Nyt Volmar-enon olohuoneessa Johanna ja Jaana-Mari kilpailevat siitä, että kumpi filmaisi eniten. Totta kai kameran pitää olla suorassa nettiyhteydessä. Jaana-Mari suuntaa kameralinssiä kohti isosiskoa, joka heti peittää käsillään rintansa, kun tätä ujostuttaa rintojen kasvu. Pikkusisko kysyy kameran takaa: "Jaahas Johanna-pohanna, mitkäs pommit ne tuolla pullottaa?" johon Johanna: "Juu, läskithän ne vaan pursuu!" ja nauraa makeasti niin, että rinnat hytkyvät käsivarsien alla. Pikkusisko zoomaa isosiskon daisareita.

Olohuoneen pitkällä seinällä on valtava tv-ruutu, joka peittää koko seinän. Ruudun alapuolella on matala stereopenkki, jossa on yksinkertaisia äänentoistolaitteita. Todennäköisesti halpoja sillä Volmar on hyvin nuuka. Oli suorainen ihme, kun hän osti suuren ja kalliin tv-ruudun. Ilmeisesti vaimo on jankuttanut niin pitkään, että ukko ostaisi ison television. Jos Volmar asuisi yksin, niin tuskin tämä olisi ostanut näin isoa ja kallista televisioruutua. Juuri nyt jättiruutu on kytketty Kivinen areenan Liveruutuun.

Parhaillaan Volmar on töissä ja ajaa leipiä Vattulan ruokakauppoihin. Alli on keittiössä juttelemassa Annan kanssa. Antti on vierasaitassa nokosilla. Mike on joku aika sitten muuttanut kotoa. Hän asuu Mary Lättänän kanssa ja he suunnittelevat naimisiin menosta. Vaikka Mary on vaaleaihoinen niin silti hän jostain syystä kutsuu itseään kaisuulaiseksi neekeriksi, vaikkei ole sellainen. Mike ja Mary asuvat ihan lähistöllä pienessä omakotitalossa Pujottelutiellä, Virtalehdon pohjoispuolella. Saman kadun länsipäässä on Kivisten vanhat talot. Oskarin ja Hissun talo on ennallaan. Taloa ympäröivät pensaat ja puut ovat kasvaneet melkoisesti. Kadun länsipuolella oleva hyppyrimäki on ränsistynyt puuttuvan kiinnostuksen vuoksi. Vuosiin ei ole tullut hyviä suomalaisia mäkihyppääjiä. Suomalaiset ovat menestyneet tenniksessä. Parhaimmat tennispelaajat ovat Otso Linna sekä Matti Vilautus. Hyppyrimäen alapuolella olevaa Paratiisikoulua ollaan laajentamassa koska samannimisellä omakotialueella aletaan jakaa omakotitalo tontteja. Volmar ja Alli asuvat Myllytie kymmenessä keskellä Virtalehtoa.

Kiviset olivat Vattulassa vain muutaman päivän koska ensi kuussa he lähtevät Ukrainan matkalle. Vernerin ja Asta aikovat testata uutta matkailuautoa, jonka Vernerin on viimeinkin saanut valmiiksi. Antti osti veljeltään asuntovaunun heti, kun matkailuauto valmistui. Asuntovaunuun Vernerin on kyhännyt paljon sähkösuojakupuja kierrättäen vanhoja keksipurkkeja. Hän väittää leikillään, että suojakuvut olisivat ammattimiehen asentamia, vaikka näkee ihan selvästi, että ne ovat vanhoja keksipurkkeja sillä niissä on skandinaavisen makeisjätti Farsanin logot.

Antilla on yhä viininpunainen Rolls81 henkilöauto, jonka osti Lappeenrannassa asuessa. Hän harkitsee vaihtaa uusimpaan vuosimalliin, sillä auton termostaattitietokone tahtoo reistailla sekä hän on kiinnostunut sähköautosta koska sellaisen vakuutukset olisivat halvemmat sekä biokaasu kallistuu kallistumisestaan. Sinänsä sähkökään ei ole ilmaista mutta pitäähän automiehellä olla auto, kuten hän tapaa ilmaista.

Mustanmeren rannalla on monta hienoa uimarantaa sekä halpahalleja. Ukrainassa myydään eksoottisia tuotteita Euraasiasta sekä Lähi-idästä. Ukrainasta on tullut Euroopan portti itään ja on osa Euroopan federaatiota.

Juulin alussa nämä molemmat Kivisen perheet lähtivät lomamatkalle Ukrainaan. He menivät katamaraani Jet Estnicalla Helsingistä Tallinnaan ja sitten moottoritietä Belarusin läpi Ukrainaan.

Tätä nykyään Belarus kuuluu osaksi Euroopan liittovaltiota, joka silloin tällöin pullikoi vastaan mutta kuitenkin haluaa olla osa federaatiota.

Ensimmäisen yön he olivat Minsk Pauza taukopaikalla, joka on todella upea sileine kivilaattoineen. Täällä on edullinen lounasravintola, jossa todella hyvät safat.

Tätä nykyään Belarus, Ukraina ja Venäjä ovat siirtyneet latinalaisiin aakkosiin, ettei olisi liian eksoottisia. Suurin osa Venäjän, Belarusin sekä Ukrainan asukkaista ymmärtävät esperantoa sekä englantia. Esperantosta on tulossa toinen maailman kieli.

Johanna osaa jotenkuten esperantoa mutta paremmin englantia. Koulussa hän opiskelee kerran viikossa esperantoa. Janette on parempi tässä keinotekoisessa kielessä, joka johtunee siitä, kun hän käy normaaliluokkaa eli opetus taso on korkeammalla kuin spesiaaliluokassa.

Vironmäenkoulun yläastehan on englanninkielinen eli automaattisesti oppii kyseisen kielen. Jopa spesiaaliluokan pedagogit pyrkivät, että oppilaat oppisivat sujuvaa englantia. Siinä sivussa opetetaan esperanton alkeita. Kaikkein toivottomat huonon kielipään omaavat saavat tyytyä englannin ja suomen kielen harjoitteluun. Kerta ollaan Hämeessä, niinpä suomen kielen tilalla on Hämeen murre.

Lähellä Donetskia Itä-Ukrainassa, he olivat toisen yön Bush Russia Rasta taukopaikalla, joka kuuluu samaan taukopaikkaketjuun, joka on muun muassa lisalmen ulkopuolella. Tämä taukopaikka on hienempi, kun taas iisalmelainen taukopaikka on yksinkertainen mutta kuitenkin sen verran jännittävä, että edellisen vuosikymmenen alussa pikku Johannan liimanäppi pysäytti liukuportaat. Täällä ukrainalaisella taukopaikalla ei ole liukuportaita, sillä taukopaikkarakennus on yksikerroksinen.

Jokaiselta taukopaikalta Johanna ottaa matkamuistoksi paikallisia taukopaikka lukulaite-esitteitä. Useat niistä ovat esperantoksi eli hyvää kieliharjoittelua, kuten hän asian ilmaisi.

Lähellä Kiovaa matkailuauton biokaasuputken tiiviste löystyi ja sai ilmaa niin, että auto pysähtyi vilkkaasti liikennöidylle moottoritiele. Onneksi takana tulevat rekka-autot huomasivat ajoissa pysähtyneen matkailuauton eikä sattunut onnettomuutta. Auton pysähtyessä Misha istui matkailuauton perällä ja säikähti pahanpäiväisesti uhkaavasti lähestyvää rekkaa. Onneksi rekka onnistui jarruttaa ajoissa. Edellisellä taukopaikalla Jaana-Mari oli siirtynyt omaan autoon, ehkä jonkinlainen aavistus, kuten Anna sanoi. Alkumatkasta nuorimmainen oli matkailuautossa pelaten korttia serkkujensa kanssa. Sinänsä myös Johanna haluaisi olla serkkujensa kanssa samassa autossa mutta ongelmana on hänen sekalaiset tunteet Mishaa kohtaan; sydämen oikeapuoli rakastaa serkkupoikaa ja vasenpuoli inhoaa. Johanna ei käsitä, että mistä Misha-inho kumpuaa. Ehkä se on pelkkää ujoutta, joka on naamioitunut inhoksi, kuten Johanna tapaa usein vatuloita.

Vernerin ajaa varamoottorin avulla tiensivuun ja sitten soittaa edellä ajavalle veljelleen: "Todella pahalta, todella pahalta näyttää nyt tässä kyllä... moottoristoppi, voisitteko palata takaisin?" Antti käännöttää seuraavassa ulostuloliittymässä ja palaa takaisin veljensä asuntoauton luokse ja hinaa lähimmälle taukopaikalle ja sitten jatkaa hinaamista ulostulorampille. Hinausköysi kiinnitettiin asuntovaunun perään niin, että Rollsin termostaatti oli kovilla, joka lopulta poksautti. Vähän ennen liittymää paikalle tuli Falckin tiepalveluauto, jonka kuljettaja oli pikku hiprakassa mutta pystyi kuitenkin auttamaan. Haukkamies hinasi matkailuauton lähellä olevalle ABC Traffic Station korjaamolle, joka on osa yhteiseurooppalaista osuuskunnallista huoltoasemaketjua.

ABC:n juuret ovat Suomen S-ketjussa, joka on kansainvälistynyt ja lyöttäytynyt yhteen skandinaaviseen Coop-ketjuun. Coop-kauppoja löytyy tätä nykyään ympäri liittovaltiota ja jopa Venäjältä ja Ukrainasta.

Kun tiepalvelija kuuli, että Kiviset tulevat Suomesta, niin silloin hän alkoi kehua turkulaisjääkiekkjoukkue Siemenlehto Indianseja, joka on voittanut lukemattomia kertoja Euroopan mestaruuden sekä muutaman maailman mestaruudenkin. Toinen hyvä suomalainen lätkäjoukkue on Kuopion Lauttacity.

Parhaillaan Helsinkiin ollaan rakentamassa valtavaa jäähallia. Tähän mennessä tärkeät ottelut on pelattu Lappeenrannan Fenno Areenalla. Joitakin otteluita pelataan myös Hartwall Helsinki Areenalla mutta se on jäänyt liian pieneksi.

Oli myöhäiltä, kun Kiviset saapuivat korjaamohuoltamon pihalle. Onneksi ABC Traffic Station huoltamot ovat avoinna vuorokauden ympäri mutta itse korjaamo oli suljettu siltä päivältä. Pienestä S-Marketin myymälästä Kiviset löysivät erittäin hyvämakuista ukrainalaista *Timosenko* hedelmäviiniä, jota nautittiin ABC:n suurella asfalttikentällä.

Seuraavana päivänä kun Vernerin matkailuauto oli tullut kuntoon, niin silloin he päättivät lomailla Krimin sijasta täällä Kiovan seudulla. Parempi niin, sillä Antin auton termostaatti on ihan sökö eikä olisi kestänyt Krimin helteitä.

Navigaattorikartalta he löysivät soman Tshernobyl Camping leirintäalueen.

Täällä sijaitsi muinainen neuvostoliittolainen ydinvoimala, joka poksautti vuonna 1986. Ydinvoimala rakennukset on ajat sitten purettu maan tasalle muutamaa lukuun ottamatta ja tilalle on tehty tämä upea viisitähtinen leirintäalue, jonka vieressä virtaa kylmävetinen puro, jonka vesi viillennetään vanhoilla ydinreaktorin potkureilla. Jonkin matkan päässä voi käydä ihmettelemässä kyseistä potkuria joka vuorokaudet ympäri vispaa purovettä. Reaktori saa virtansa aurinkopaneeleista, jotka on valmistanut Suner Solar Oy Tampereen Virtauksessa.

Purossa ei ole kaloja, joka ilahdutti kalakauhuista Johannaakin niin, että pystyi kahlata jääkylmässä purossa.

Alueella ei enää ole radioaktiivista säteilyä, ehkä sitä esiintyy jonkin verran muistoksi jätetyissä ydinvoimalan raunioissa mutta sieltä säteily ei pääse leviämään.

Parhaillaan yritetään kerätä talteen jäljellä olevaa radioaktiivistasäteilyä, jotta siitä voitaisiin valmistaa paristoja. Tässä onkin osittain onnistuttukin mutta paristolieriot pitää saada sataprosenttisen tiiviiksi, ettei vain säteily pääsisi pariston ulkopuolelle. Pariston sisällä tapahtuu jatkuva ydinreaktio.

Leirintäalueen vieressä on Olympiastadion, jossa muutama vuosikymmen sitten oli Olympialaiset. Anna, Asta, Janette, Jaana-Mari sekä Misha kävivät katsomassa Olympiastadionia. Ukot sekä Johanna eivät jaksaneet lähteä mukaan ja päättivät sen sijaan ottaa aurinkoa ja juoda hyvää ukrainalaista olutta. Olutkorin he olivat laittaneet kylmään puroveteen.

Camping Tshernobylissä he olivat muutaman päivän ja sitten lähtivät kotimatalle, jonka he tekivät Puolan kautta. He yöpyivät Anna Pauza taukopaikalla Varsovan ulkopuolella. Tietenkin Anna Kivinen oli ylpeä taukopaikkakaimastaan.

Taukopaikan keskellä on lihavaa tyttöä muistuttava pronssipatsas. Patsaan historiasta lukee ainoastaan puolaksi eli siitä ei kyllä Erkkikään olisi saanut selvää kuten Antti asian ilmaisi.

Taukopaikan turisti-informaatiosta Johanna löysi sydämenmuotoisia ilmaisia lukulaite-esityksiä.

Onneksi siinä luki myös englanniksi niin, että Johanna ymmärsi kaiken. Harmi vaan, kun siinä ei mainittu mitään pronssipatsaasta.

Täällä taukopaikalla Kiviset ihmettelivät tulikärpäsiä, kun puolalaisilla kärpäksillä on taskulamput mukana, kuten Antti vitsaili.

Taukopaikan kahvilassa on potkunyrkkeily; datapukuun ja datakypärään pukeutuneena voi nyrkkeillä Josefine Larssonin vastaan. Anna Kivinen innostui pelistä niin, että ruuanlaitto myöhästyi.

Sillä välin, kun äiti potkunyrkkeili, niin Johanna katsoi netistä tietoa Josefine Larssonista mutta tietoa löytyi tuhansittain niin, että oli mahdoton tietää, että kuka oli tämä pelihahmo, ehkä pelkkä fiktiivinen pelihahmo, ajatteli Johanna.

Viimeisen yön he olivat Gdanskissa Itämeren rannalla. Täällä he pulikoivat Itämeren aalloissa ja söivät Waliczekin jäätelöä, joka on punainen tikkujäätelö, joka maistuu hapanimelältä ja lopuksi suuhun tulee inhottava ihraan maku. Jäätelöpaperissa poseeraa joku pulleaposkinen puolatar, jonka kuva ärsytti Johannaakin. Todella vastenmielisen näköinen tursake, kuten hän ajatteli.

Seuraavana päivänä he menivät Gdanskista Hankoon. Varustamo on suuri puolalainen *Walic Line*, jolla on kaksi jättikatamaraania; *Jet Anna* sekä *Jet Sylwia*. Kiviset menivät ensin mainitulla. Tietenkin Anna Kivinen oli todella ylpeä katamaraanikaimastaan.

Monta vuotta on suunniteltu tunnelin rakentamista Suomen ja Viron välille mutta aina vaan joku on hankkeen kaatanut. Parhaillaan suunnitellaan rakentaa moottoritietunneli Hangosta Paldiskiin. Saa nähdä tuleeko hankkeesta mitään. Helsingin ja Tallinnan välillä on jo rautatietunneli, *Tallsinki Metro*. Harmi vaan, kun ei moottoritietä niin, että Kiviset joutuivat könyämään katamaraanilla yli Suomenlahden, kuten Anna asian ilmaisi.

Kivisten lomamatka oli lähellä mennä mönkään autojen temppuilun takia mutta onneksi he löysivät Tshernobyl Campingin, johon he ihastuivat niin, että sinne he saattaisivat palata toistenkin.

Keväällä vähän ennen koulujen päättäjäisiä, Johanna ihastui Monni Lehmuksen koska tämä on kokonaisen vuoden flirttaillut, jotta tämä jättäisi Matin rauhaan. Totta kai tämä oli tosi härskitempu tempu, leikkiä toisen tunteilla. Muutakaan vaihtoehtoa pojilla ei ollut, kun Johanna ei ottanut kuuleviin korviinsa, että Matti on jo varattu eivätkä pedagogitkaan ottaneet tosissaan, että blondin tuijotukset ja väkinäiset halaukset ovat todella ärsyttäviä. Toiseksi Monni ei ole mikään ruudinkeksijä eli flirttailuoperaatio oli hetken mielijohde.

Muutamaa päivää ennen koulujen päättäjäisiä Johanna rakastui Monniin eli nyt tämä itse on samassa liemessä kuin Matti. Johannalla ei ole aavistustakaan, että Monni vain teeskenteli rakastunutta, kaikki oli vain feikkiä.

Rakastuminen tapahtui kevään viimeisellä veistotunnilla, jolloin oppilaat kävivät Mallilan lentokentällä, jota äskettäin on alettu kutsua useammin Forssa-Jokioinen lentokentäksi. Kenttä on Brandcarin teollisuuslaitosten takana. Kansansuussa lentokenttää kutsutaan Brandcarin lentokentäksi koska alun perin se oli autotehtaan käytössä, jotta insinöörit pystyisivät helposti lentää eri kaupunkien välillä. Nyt lentokenttä on julkinen, jonka pääomistajat ovat Forssan ja Jokioisten kaupungit.

Lentokentällä veistopedagogi Kaisa Lehti esitteli ylpeänä yhden hengen suihkariaan. Hän ei lennättänyt oppilaitaan koska hänellä ei ole valtuuksia siihen ja toiseksi lentokone on yhdenhengen suihkari.

Lentoklubi rakennuksen ylimmäisessä kerroksessa on lasitettu terassi, jossa Kaisa Lehti tarjosi erittäin hyvänmakuista melonijuomaa, jota oppilaat kehuivat taivasiin samalla kun katsoivat taivaalla lentäviä lentokoneita. Suurin osa lentokentältä lähtevät koneet ovat lentotakseja, pieniä matkustajasuuhkoneita. Tätä nykyään suihkukone on hyvin ympäristöystävällinen.

Mallilan Forssa-Jokioinen lentokenttä on Helsinki-Vantaan varalentokenttä. On suunniteltu rakentaa junaratasilta lentokenttien välille mutta kuten tavallista; siihen ei ole varaa ja toiseksi hidas hämäläinen päätöksenteko hidastaa hankkeen toteuttamisen. Sehän ei ole mitään uutta, kun ollaan keskellä Hämettä.

Lentokentälle mennessä Johanna istui Matin vieressä takapenkillä ja farmaritulassa istui Monni, joka flirttaili Johannalle joka kerta kun tämä kääntyi katsomaan tätä. Monni laittoi huulensa pusuasentoon ja napsutteli eikä osaa aavistaakaan mitä tuleman pitää. Jos osaisi, niin silloin hän ei todellakaan olisi flirttaillut. Monni Lehmus on herättämässä nukkuvaa erittäin kiimaista naaraskarhua.

Johannalle muistui mieleen kakkosluokan aikainen napsuttelu. Hän ajatteli itse mielessään, että meikä mandoliini taisi olla aikaansa edellä, vaikken silloin vielä tiennyt rakkaudesta mitään, ajattelee Johanna, kun istuu Matin vasemmalla puolella kuljettajan takana.

Tokkopa vieläkään hän tietää tarpeeksi rakkaudesta. Hän ainoastaan unelmoi, että olisi kiva saada poikaystävä. Entä sitten, jos sellainen ihme tapahtuisi, niin miten sitten suu pantaisiin, kun pitäisi lähteä treffeille ja kaikki oma-aika olisi ohi. Silti hän unelmoi Matista ja nyt veistopedagogin autossa alkoi Monni unelmat. Siinä sivussa hän toivoo hartaasti, että joku kaunis päivä tapaisi jossain Nino Backmanin tai mikä, ettei myös Nino Järviwerkin, kuten Johanna Kivinen tapaa usein unelmoida.

Päättäjäispäivänä Johanna ja Monni ovat odottamassa sisälle pääsyä Vironmäenkoulun ensimmäisen siivekkeen aulassa luokahuoneen oven edustalla. Monni on kyykyssä kiinnittämässä kävelykenkiensä kaasuremmejä ja vilkaisee Johannaa, joka seisoo seinän vieressä: "No, etkö moikkaa?", jolloin Johanna alkaa änkyttää stressaantuneena kainuulaisella korostuksella: "Juu, kyllä mie moikkaan, moe vaan!" Häntä hävetti tämä epäonnistunut tervehtiminen.

Meni ihan pillujen koetteluksi, kuten Johanna itse mielessään sadatteli samalla, kun ihaili Monnin ruskeaa siilikampausta.

Monni antaa Johannalle pienen SIM-kortin kokoisen elektronisen kutsukortin rippijuhlaansa, joka pidetään kesällä Padasjoen sauvakirkossa. Johanna kiittäen ottaa kortin ja heti syöttää sen matkapuhelimensa vapaana olevaan SIM-kortin lukijaan, jolloin puhelimen näyttöruutuun tulee lyhyt videokuva, jossa Monni sanoo hänelle tyypillisellä rauhallisella äänellään: "Moi Johanna, olisi kiva, jos tulisit rippijuhlaani juulin puolivälissä Padasjoen sauvakirkkoon!" Monnin oli pakko sanoa se videolla, koska hänellä on dysleksia. Johanna kiittää vielä kerran kutsusta ja sanoo lievästi änkyttäen: "Saa nähä, jos ehtisin tulla..." ja itse mielessään ajattelee, että jos olisi ajokortti, niin hyvinkin voisin huristaa Padasjoelle.

Koska hänellä ei ole ajokorttia, niin on vaikea pyytää vanhempia kusiksi, kun joutuisi ensin esitellä luokkakaverinsa, johon on vastikään kiintynyt. Johannahan ei kykene lausua miespuolisten luokkakavereiden nimiä.

Mutamana päivää aikaisemmin Monni kirjoitti Johannalle paperisen rakkauskirjeen, jossa väitti rakastavansa tätä. Vielä silloin ja nytkin, hän olettaa, että blondi olisi yhä rakastunut Mattiin eikä tiedä, että tämä on jo viittä vaille rakastumassa häneen. Jos tietäisi, niin tuskin olisi antanut rakkauskirjeitä ja kutsua rippijuhlaan. Johanna vaivihkaa laittoi rakkauskirjeen paperisilppuriin, jota hän pian katui.

Syksyllä Johanna aloitti viimeisen kymmenennen luokan.

Koulujen alkaessa Monni ei enää sietänyt Johannan läsnäoloa. Sitä Johanna kovasti ihmetteli, kun he eivät olleet tavanneet kesäloman aikana. Hän ei käsittä, että miksi herra Lehmus on alkanut vihamaan häntä, kun vielä keväällä jopa flirttaili. Johannalla ei ole aavistustakaan flirttailun syystä. Hänelle tuli mieleen, että ehkä Monni pahoitti mielensä, kun hän ei tullut rippijuhlaan. Yksinkertaisesti ei ollut mahdollisuutta mennä Padasjoelle. Kylläkin sinne menisi pikabusseja mutta Johanna ei ole tottunut matkustaa yksin pitkänmatkan busseilla.

Matti ja Monni sekä muut luokkakaverit siirtyivät Ulrika Hannulan luokalle. Johanna sai jatkaa Ilkka Pikisen luokalla. Tämä harmittaa Johannaa, kun ei enää tunneilla voi ihailla idoleitaan. Johanna ei tiedä, että Matti ja Monni ovat inisseet pedagogeille ja vaatineet päästä eri luokkaan, jotta saisi opiskella rauhassa eikä koko ajan sen hullun kainuulaisblondin tuijotukset polttelisi niskassa.

Nyt uuden lukuvuoden alkaessa pedagogit päättivät tehdä poikien mieliksi ja jättää Johanna Ilkan luokalle mutta kuitenkin seuraavalle vuosikurssille. Pojat sekä muut luokkakaverit menivät harmaatukkaisen vahvasti ruskettuneen silmälasipäisen Ulrikan luokalle, jonka rilleissä on pienet pyyhkimet.

Välitunneilla Johanna tuijottaa ja kyörää näiden kahden pojan perässä niin, että heitä alkoi vituttaa ja uhkasivat tulla niin tasa-arvoisiksi, että pian tyttökin saisi turpiin. Johanna vain nauroi kuin blondivitsien blondi. Tyhmä hän ei ole vaan antaa itsestään tyhmän kuvan.

Johannan luokalla aloitti monta uutta oppilasta, jotka käyvät seitsemännellä vuosikurssilla. Enemmistö on tyttöjä eikä Johanna syty samaan sukupuoleen. Ihan muutama poika mutta hänen mielestään todellisia emätursakkeita. Monnin ja Matin mielestä Johanna täyttää tursakkeen kriteerit, vaikka tämä onkin liian kaunis tyttö mutta liialliset tuijotukset ja kyöräämiset rumentavat tytön ulkonäön Lehmuksen ja Pekkasen silmissä.

Johannasta on tullut jälleen pedagogin lellikki koska on hyvin humoristinen ja hänen elämänskatsomuksensa on hyvin aurinkoinen. Hän on oppinut hyvin paljon englantia, tosin hänelle sattuu paljon kielioppivirheitä. Yhä hän saa kerran viikossa kotimurreopetusta.

Kotimurre pedagogi on humoristinen Matti Muovi, jonka kanssa Johanna tapaa hassutella, jopa liikaakin. He tekevät hassuja äänityksiä mp3-soittimella.

Jonkin aikaa myös Jaana-Mari kävi kotimurretunnilla, kunnes pedagogi Leo Caprio pelotteli häntä, että täällä Vironmäen koulussa tulee olemaan tosi vaikeaa ja suositteli Hillokoulua mutta tästä Jaana-Mari ei ollut moksiskaan. Häntä ei noin vain säilytellä. Hän kertoi tästä kotona. Isä murahti: "Vitun persun perse mulkero pedagogi!" ja kertoi tästä isälleen, jolloin Oskari uhoi: "Persun perse, nyt olisi kirveelle hommia!" Hissu toppuutteli miestä: "Kuhan vaan pysyttelet poissa sieltä koululta, niin kaikki on okei!", johon Oskari naurahti: "Okei sun vuoksi, menenkin mökille kalastamaan kuhaa!"

Seuraava Jaana-Marin kotimurrepedagogi oli ääriuskovainen Ulla Häkkinen, joka tuputti uskonasioita ja pelotteli helvetin laava-altailla, jos uskonto ei ala kiinnostaa.

Jaana-Mari ei säikkynyt tästäkään koska ei usko Raamattuun. Tästäkin hän kertoi kotona. Tällä kertaa Antti ei kertonutkaan isälleen, sillä ei koskaan tiedä kuinka Oskari reagoisi. Hyvinkin tämä saattaisi mennä kirveen kanssa koululle riehumaan ja sitten saisi päivät pitkät istua käräjillä.

Jaana-Mari kyllästyi kotimurretunteihin, kun pedagogit osoittautuivat surkeiksi. Oikeastaan hän ja Johanna eivät tarvitsisi kotimurreopetusta, sillä kotona puhutaan ainoastaan Kainuun murretta niin, ettei tytöt sitä unohtaisi.

Johannalla on ollut parempi tuuri kotimurrepedagogien kanssa. Matti Muovi on todella hauska huuliveikko, ehkä liiankin rento sillä Johannalle on vahingollista, kun pedagogit lässyttävät ja puhuvat joutavuuksia niin, että saa vääränlaisen kuvan, kuinka käyttäytyä ihmisten ilmoilla.

Matti Muovin tytär Sanna on innokas nyrkkeilijä. Hän on suurin piirtein Johannan ikäinen. Silloin tällöin paikallisen lukulaiteutislehti Forssan avisiin urheilusivuilla lukee Sanna Muovin saavutuksista. Johanna ei koskaan ole tavannut Sannaa mutta on kuullut tästä paljon juttuja tämän isältä.

Januaari 2988

Johannan kotikielenpedagogi vaihtui koska Matti meni tyräleikkaukseen. Hänen seuraajakseen tuli kulttuuri-intoilija Sampo Lappalainen, joka on oikea teatteripelle, jolla on joka kerta mukana korkeakulttuurillisia lukulaitteita ja tietysti Kainuun murteella. Lisäksi Sampo on hyvin ylpeä nimestään ja tapaa usein kertoa, että nimi tulee Kalevalasta. Johannaa eikä monia muitakaan tämä vanha suomalainen kansallisepos jaksaa vähempää kiinnostaa. Suomalaisia kuten muitakin eurooppalaisia kiinnostaa enemmän moderni eurooppalainen kansallisepos *The Best Year*.

Eräänä päivänä Sampo käytti Johannaa Snaditeatterissa katsomassa Lemminkäinen näytelmän, joka oli Kainuun murteella.

Snaditeatteri sijaitsee Lexuksen ostoskeskuksella ja sen vuoksi Johannalle tuli mieleen kaksi juttua; pyöritys ostoskeskuksen ruokakaupassa sekä kakkosluokan erityisvoimistelu tunti Squash-hallilla.

Teatterin lämpiössä Johanna tapasi kakkosluokan pedagogi Markku-Leo Pirin. He vaihtoivat muutaman sanasen. Pitempään he eivät ehtineet jutella, kun Markku-Leon uudet oppilaat koko ajan hyppivät pedagoginsa ympärillä. Markku-Leosta oli mukava nähdä pitkästä aikaa veikeän Johannan, joka vaikuttaa rauhoittuneen. Johanna kertoi lyhyesti muuttotarinat, että Savonlinnasta muutimme puolen vuoden kuluttua Lappeenrantaan, jossa asuimme kolme vuotta ja sitten vuodeksi Kuopioon ja sitten takaisin tänne Forssaan. Tämän Johanna tapaa kertoa kaikille niin, että helposti puhua pälpättää liian nopeasti niin, ettei aina saa selvää mitä se tyttö oikein pajattaa.

Teatterikatsomossakin oppilaat ryömivät Johannan istuimen alla ja yrittivät availa kenkien kaasurempejä, mutta Johanna oli ovelampi ja polkaisi sormille, jolloin naperot kiroillen menivät paikoilleen. Teatteritauolla kun Martti-Leo ja Sampo olivat toisaalla, niin silloin Johanna sepitti näille kurittomille kakaroille huonolla esperantolla, että hänen nimensä olisi Jill ja tulee Moskovasta. Totta kai pikkutyttöjä nauratti kovasti tämän hassun blondin sepitykset.

Tästä Johanna itse sai inspiraation alkaa kirjoittaa kertomusta kivenkovasta liikenaisesta nimeltä Jill. Harmi vaan, kun ei ole saneluohjelmaa tietokoneessa ja joutuu naputtelemaan aataminaikaiselta näppäimistöltä, ajatteli hän samalla, kun pikkutyöt hyppivät hänen ympärillään.

Kun myöhemmin Martti-Leo kuuli oppilailtaan, että tuo hassu tyttö on Jill ja tulee Moskovasta, niin silloin tämä naurahti Johannalle: "HAHA, esiinnytkö Jillinä?", johon Johanna ujostellen: "Ehei, en suinkaan oo mikään Jill!" Totta kai Markku-Leo epäili, että tämä Kivisen vekkulyttö on ilmeisesti sepittänyt omiaan oppilaille. Hän tuntee Johannan läpikotaisin. Hän pitää kovasti Johannan jutuista ja hänen runsaasta tietämyksestään lähes jokaisesta asiasta. Herra Piri ei koskaan unohda, kun kakkosluokalla Johanna oli kovasti kiinnostunut lasersahaamoista. Tätä Johanna itse ei enää muista vaikka muuten hänellä on elefantinmuisti. Voi olla, että olen höpissyt jotain sellaista, ilmeisesti ukin lasersahasta, ajattelee Johanna samalla, kun seisoo entisen pedagoginsa vieressä.

Syksyllä Johanna tuli ajokortti-ikään. Syntymäpäivälahjaksi hän sai liikennesääntölukulaitteen, jossa voi vastaila ajokorttikysymyksiin, samoja kysymyksiä kuin teoriakokeessa. Viikonloppuisin hän alkoi äidin kanssa harjoitella autoilua, aluksi Brandcarin suurella pysäköintialueella. Peruuttaminen pysäköintiruutuun tuottaa pienoisia vaikeuksia mutta pikkuhiljaa se alkaa luonnistaa.

Jonkin ajan kuluttua Anna anoi yksityisajoharjoittelulupaa federaation Traffic Security Officelta, jonka harteilla on koko liittovaltion ajokortti ja tieliikenneturvallisuus.

Muutaman viikon kuluttua Johannalle myönnettiin harjoittelulupa. Sitten alkoi neiti Kivisen kivenkova ajoharjoitukset tien päällä. Lukemattomia kertoja äiti on saanut sähkösavuke suupielessä väpättäen kiroilla, kun tyttären ajaminen on ollut mutkittlevaa ja on kuin nukkuneen rukous, kuten Anna tapaa asian ilmaista. Pikkuhiljaa Johanna alkoi oppia ajamaan turvallisesti. Häntä jännittää se hetki, kun on aika mennä insisjatoon. Vielä toistaiseksi hän ei näytä kovin suurta kiinnostusta ajokorttia kohtaan mutta kuitenkin haluaisi luvan ajaa autoa. Sen pitää itse hankkia. Äiti ja isä eivät voi hänen puolestansa hankkia ajokorttia, kuten hän itse mielessään tapaa ajatella samalla kun ajaa autolla.

Keväällä 2988 Antti ja Anna vaihtoivat auton uusimpaan Rolls Royce vuosimalliin. He vaihtoivat termostaattiviallisen koslan sähkökäyttöiseen Roll88:iin. Auton virallinen malli on nimeltä; *Roll88 Electric*. Tämä on Kivisten ensimmäinen ympäristöystävällinen auto, sillä biokaasu autot eivät olekaan niin ympäristöystävällisiä kuin on oletettu. Biokaasu autot päästävät salakavalaa myrkyä, joka sitoo saasteita pilveen, joka piiloutuu jonnekin eteläiselle pallonpuoliskolle vahvistumaan ja joskus tulevaisuudessa se eskaloituisi. Tästä tiedetutkijat ovat tietämättömiä. He ovat kylläkin havainneet tumman pilvirykelmän eteläisellä Tynnellämerellä.

Ihmiskunta olettaa yhä, että biokaasu autot olisivat ympäristöystävällisiä. Pientä epäilystä on, sillä biokaasu haisee kitkerälle, pahemmalle kuin suolikaasu.

Maapallon ilma vaikuttaa olevan puhdistunut mutta siinä tieteilijät ovat väärässä. Saasteet ovat kerääntyneet tummaan pilvenhattaraan, joka piileksii eteläisellä pallonpuoliskolla Tyynen valtameren yläpuolella. Teollisuus saastuttaa enää vain murto-osan mutta entisajan saasteet ovat kerääntyneet mystiseen saastepilveen, joka vielä ei ole paljastunut. Joskus tulevaisuudessa saastepilvi purkautuu ja nostaa napaseutujen lämpötilan niin, että jäätiköille saa sanoa lopullisesti hyvästit.

Jotkut teollisuuslaitokset päästävät salaa myrkyä luontoon mutta se kuitenkin paljastuu ennemmin tai myöhemmin, jolloin kyseisen firman omistajalla on kova paikka alkaa selitellä, jotta selviäisi pelkillä sakoilla. Useimmiten saastuttamisesta rapsahtaa vuoden vankeustuomio. Ympäristövanhassa joutuu opiskelemaan ympäristöoppia, jota kutsutaan sosiaalisesti harjoitteluksi.

Talvella Vernerin ja Asta aloittivat omakotitalon rakentamisen Forssan kaakkoispuolella olevalle Veemaan maaseutulähiöön, jossa on alettu jakaa omakotitalotontteja. On tarkoitus rakentaa Veemaa kiinni Eurolaan ja Lexukseen. Veemaan lounaispuolella on piskuihin Pyhäjärvi eli Vernerin ja Astan perheelle tulee lyhyt matka mennä uimarannalle. Useimmiten he pulikoivat Oskarin ja Hissun kesämökillä Paraisilla.

Vernerin ja Astan omakotitalo päällystetään valkoisilla metallimurikoilla, jotka muistuttavat Legopalikoita tai tiiliskiviä mutta ovat yhtä kevyitä kuin Legot mutta kuitenkin hyvin kestäviä. Tontti sijaitsee osoitteessa Callentie 43. Talon edustalla katu kaartuu länteen ja sitten kiertää vastakkaisen korttelin ympäri. Korttelin takana katu muuttuu Skanssitieksi.

Vernerin tulee säilyttämään pienkerrostalonsa, kun on kova liikemies. Ehkä talosta olisi hyötyä sitten kun Misha ja Janette muuttavat pois kotoa, jotta he saisivat omat asunnot isän omistamasta kerrostalosta ja samalla voisivat pitää vuokralaisia silmällä.

Kevättalvella Johanna osti oman multimediakameran, kun on kiinnostunut tuottamaan sisältöä Kivinen Areenalle. Hänelle myönnettiin vastikään sairauseläke, kun käy perusspesiaaliskoulua.

Eläkeasioista vastaa tätä nykyään liittovaltion *Insurance Cash*. Konttoreita on jokaisessa kaupungissa. Forssan konttori on kaupungintalon tiloissa, sisäänkäynti tapahtuu talon takapuolelta.

Johannan multimediakamera on kevyempi ja pienempi kuin perheen entinen, joka yhä on muun perheen käytössä. Johannan kamera on merkkiä Sony Foodycam, kun taas perheen vanha kamera on merkkiä Super10. Jostain syystä Johannaa kiehtoo kymppinumerot, vaikkei sellaisia ole koskaan saanut koulutodistuksissa, ei ainakaan käytöksestä.

Nyt Johannan ja Jaana-Marin ei enää tarvitse riidellä siitä, että kumpi saa filmata. Kivinen Areenalle on tehty kaksi Live-esitys ruutua, jotta siskokset voisivat samaan aikaan esittää suoria nettilähetyksiä.

Johanna filmasi muun muassa kummisedän talon rakennusvaiheita ja kokosi filmaukset nettiin omalle *JK Direct* sivustolle, joka on Kivinen areenan alaisuudessa. Johanna on kiinnostunut kotisivujen teosta ja aikoo opetella luomaan salattuja mapeja niin, ettei vanhemmat ja pikkusisko lukisi ihan kaikkea. Heti, kun hän on oppinut mapin salaustekniikan, niin hän aikoo aloittaa blogin kirjoittamisen.

Tavallaan muinainen Rajapyykkivuoren Aviisi on alkanut uudelleen ilmestyä mutta vain netissä ja uudella nimellä. Johanna toivoo kuin nousevaa kuuta, että Nino Backman sekä Nino Järvi-merkki löytäisivät hänen kotisivunsa Kivinen areenan syövereistä. Todennäköisesti ainakin Järvi-merkki on sen löytänyt, kun tällä on kytköksiä sukuun enon kautta mutta tuskin Backman edes muistaa Johannaa, kuten hän tapaa vatuloita.

Sivulleen Johanna laittoi omia kertomuksia vapaaseen levitykseen, sillä hän haluaa tarjota maailmalle huumoria. Poikarintamalta hän ei vielä pysty kirjoittamaan, kun ei hallitse mappien salaustekniikkaa. Johanna ei enää kovin paljoa diggaa Mattia, sillä liekki alkaa sammua mutta lemmentie Monnia kohtaa roihuaa valtoimenaan halusi jätkä tai ei.

Monni Lehmus on kurkkuaan myöden täynnä Johannan tuijotuksia ja välitunneilla yrittää välttää tämän seuraa.

Kotona Johanna kirjoittaa kotisivuosiinsa kryptisesti, että mitä koulussa tapahtuu. Hän on naamioinut koulun maatalouskurssikeskukseksi. Itseen hän kutsuu kertomuksessa akaksi ja Monnia ukoksi sekä liroksi. Isä ja äiti eivät osaa aavistaakaan kuinka vanhin tytär koheltaa koulussa tuijottaen sekä yrittäen pakko halata koulukaveriaan. Joskus Johanna on antanut vanhempien lukea pieniä otteita Akka Kakkanen kertomuksesta, joka on tarinan nimi. He eivät osaa aavistaakaan, että se pohjautuu tosielämään.

Tässä hiljattain Johanna ja Jaana-Mari saivat omat huoneet, kun talon vintille, Vanha Tammelantien puoleisessa päädyssä rakennettiin asuin huone ja sitten tehtiin kapeat rappuset olohuoneen ja makuuhuoneen väliin. Kun Antti sanoi, että tähän väliin tulee rappuset, niin Jaana-Mari naurahti: "Ja tähän väliin tulee majoneesia!", jolloin hänelle pukkasi hirmu nälkä ja oli pakko mennä potkulaudalla keskustaan syömään hampurilainen.

Rappuset laskeutuvat suoraan eteiseen, keittiön ja olohuoneen oviaukon väliin.

Samassa rytkäksä Antti ja Anna poistivat kokolattiamatot koska ne ovat monta vuotta vanhoja ja hyvin pölyisiä. Varsinkin Johannalla on usein pölynuha, kun on oikea kotityttö.

Oskari ja Hissu ihmettelivät, kun pojan perhe poisti mainiot kokolattiamatot, jotka he olivat laittaneet, jotta olisi lämmin hipsutella avojaloin.

Nyt tytöt saivat pitkästä aikaan omat huoneet. Jaana-Mari halusi vinttihuoneen, josta on pääsy vintille ja sitä kautta suoraan molempiin rappukäytäviin. Johanna ei olisi uskaltanut nukkua vinttihuoneessa mörköpelon takia. Hänen huoneeksensa tuli entinen vanhempien makuuhuone, joka rappusten takia hieman pieneni mutta kuitenkin on passeli nuorelle naiselle. Rappusten alle syntyi pitkulainen varastotila, jossa Johanna alkoi säilyttää piirustus- ja kirjoituslaitteitaan.

Hänellä on isot pinot taukopaikkalukulaite-esitteitä. Rappusten alla on kätevä salakuunnella pikkusiskon kavereiden keskustelua, kun tämän huoneesta äänet kuuluvat selvästi rappujen alle.

Johanna tapaa työntää rappusten rakenteiden väliin sellaisia esitteitä, joita hän ei enää halua eikä raski niitä pois heittääkään, kun on keräilijätyyppiä.

Vanhempien makuuhuone siirrettiin entiseen leikkihuoneeseen keittiön takana. Keittiön ja huoneen välissä on kaarioviaukko. Aikaisemmin tässä huoneessa oli Oskarin ja Hissun makuuhuone, jossa Annaa kummitteli anopin keramiikkavaasi. Yhä silloin tällöin Johanna tapaa höpistä äidilleen kyseisestä keramiikkapöntöstä, joka luonnollisesti on nyt mummolan makuuhuoneessa talon toisessa päädyssä autotallien yläpuolella.

Keväällä Johanna on ensimmäistä kertaa työharjoittelussa. Työpaikka on Vironmäen Coop Konsum, joka on kilpailevan K Quantum Giantin vieressä.

Keskon kauppa on isompi kuin osuuskauppa ja siellä on paljon halvempaa. Kauppojen välissä on Postcenter.

Työharjoittelupaikan Johanna sai Ulrika Hannulalta, jonka tehtäviin kuuluu perusspesiaaliskoulun työharjoitteluasiat.

Johannan pitää enimmäkseen tuoda varastosta tavaroita myymälän puolelle. Hänen mieleensä jäi olutmerkki *Power Beer* koska olutpulloissa on maltaalta tuoksuvat etiketit.

Kahvitaulla saa ihan vapaasti ottaa sen juoman minkä tahtoo. Johanna valitsi uteliaisuuttaan Power olutta. Hän valitsi oikein, sillä myymäläpäällikkö Assi Korkein, on suuri oluen ystävä ja kehui työharjoittelijaa, kun tämä valitsi laatuoluen.

Muista olutmerkeistä Johanna ei piittaa sillä ne maistuvat hänen mielestään kissanpissoilta, mutta Power Beer on todella hyvänmakuisen raikasta, kuten Johanna asian ilmaisi. Oluen seassa on sitruunalimsaa, joka antaa oluelle raikkaan piristävän vivahteen. Kyseessä on keskiolut ja sen tähden hän joi varovasti, ettei kalja jämähtäisi päähän. Ei olisi kovinkaan mukava työskennellä, jos olisi olutpöhnässä, kuten hän itse mielessään ajattelee samalla, kun istuu pienessä kahvihuoneessa, joka on ostoskeskuksen itäpuolella. Ikkunan ulkopuolella on Hillerivuorenkatu, sama katu, jota pitkin Johanna oli usein leikkikoulupedagogin kanssa kävellyt ja sylkenyt tämän päälleen. Kaikkea tätä Johanna muistelee nyt, kun istuu taukokuoneessa Power olutta juoden. Hän muistaa myös, kun pedagogin kanssa oli heitellyt kiviä Postcenterin kylttiä päin saman kadun varrella. Hänellä on elefantin muisti. Sitten Johanna alkaa naurattaa, kun tulee mieleen ajatus, jos humaltuisi työharjoittelussa ja mitähän Ulrika Hannula siitä tuumaisi. Ilmeisesti seuraava työharjoittelupaikka olisi suojatyöpaikka, jossa käsivarsi väpättäisi rinnan päällä, ajattelee Johanna.

Johannan pitää myös hinnoitella tavaroita hinnoittelupistoolilla, josta tulee viivakoodihintalaput, joissa on valmiit hinnat eri tavaroille. Esimerkiksi lukulaitetehtiä varten olevissa tarroissa lukee hinnan ja viivakoodin lisäksi *Read Device/Media*.

Eräänä päivänä hän sai tehtäväkseen laittaa silakoita muovikelmuun mutta tämä inhotti kalakauhuista tyttöä. Hän sanoi vieressä seisoneelle isorintaiselle lihavahkolle liha- ja kalamestaritar Jonnalle, että inhottaa kalaan koskeminen, jolloin hyväsydäminen Jonna auttoi työharjoittelijaa silakoiden paketoinnissa. Jonnalla on keltainen ohutalumiininen työtakki. Johannalla on samanlainen suojatyötakki, joka myös on ohutta alumiinia. Rinnassa on pieni sininen nimikyltti, jossa lukee nimen lisäksi; *PAO, Praktinen ammattiin orientointi*. Koululaiset kutsuvat tätä kansallista työharjoittelua PAO:ksi, jonka verbi on PAO.ta. Toinen kansallinen työharjoittelu konsepti on *PTO - Praktinen Työhön orientointi*, jonka teonsana on *PTOaaminen*.

Eräänä päivänä, kun Johanna oli järjestelemässä lukulaitetehtiä, niin silloin kaupan portista mummo tuli sisään. Johanna alkoi ujustuttaa silmälasien takia ja vaivihkaa siirtyi hyllyn taakse. Mummo oli ehtinyt huomata hänet ja tuli perässä: "Mites kaupat sujuu?" johon Johanna: "Hyvin mennee..." ja pakeni varaston puolelle, ettei tarvitse katsoa rillit päässä mummoa. Hän on tehnyt itselleen melkoisen ongelman rilleistään.

Työpäivän jälkeen kotona äiti nuhteli tytärtään, että oli tosi tökeröä mennä pakoon omaa mummia. Totta kai Anna arvaa, että silmälasit ovat syypäitä tähänkin temppuiluun. Anna ja Antti ovat turhaan yrittäneet takoa järkeä Johannan päähän, että tämä alkaisi käyttää rillejään jatkuvasti myös kotona, jotta sitten sukulaisten kesken olisi luonnollinen ja ennen kaikkea taittovirhe korjaantuisi, sillä silmälasit ovat kuin lääkkeitä. Tyttö alkaa heti söttyillä, kun joku sukulaisista näkee hänet silmälasit päässä. Anna on pohtinut monesti, että mistähän johtuu tämä lapsellinen silmälasirumba. Onko joku joskus koulussa haukunut silmälasikäärmeeksi vai mistä se johtuu.

Johanna ei ole haukuttu. Hän itsekään ei tiedä, miksei osaa olla luonnollinen, kun rillit ovat päässä. Se on vain kummallinen päähän pinttymä. Ehkä silmälasien vierastaminen alkoi eräästä mainosfilmistä edellisen vuosikymmenen lopulla, jossa samannäköisellä työllä oli samanlaiset silmälasit sekä vaatteet kuin Johannalla. Rumba voi johtua myös skandinaavileffa *Fläsklinsen*, jossa lihavaa tyttöä haukuttiin läskilinssiksi. Kyseisen leffan Johanna on myös nähnyt edellisellä vuosikymmenellä kansalliselta EBU TV1 kanavalta. Tämä perheleffa voi myös olla osa synnä läskirumbaankin.

Työharjoittelussa Johanna on hyvin ahkera. Kun edellinen työtehtävä tulee valmiiksi, niin silloin hän kysyy lisää hommia, ettei saisi laiskimuksen mainetta. Hän on imenyt äidinmaidossa, että töissä pitää paiskia töitä. Toivottavasti tämän hän muistaa myös tulevaisuudessa, sillä on aina suuri vaara, että hän innostuu leikkimään työpaikalla heti, kun pitkästysi. Ainakin nyt hän hoitaa työtehtävät kunnialla. Jos hän osaisi ajatella loogisesti, niin voisi kysyä pomoltaan, että saisiko vakituisen työn kyseisestä kaupasta. Johanna olettaa, että palkkausasiat järjestyisivät automaattisesti, hänelle järjestettäisiin ansiotyöt nenän eteen.

Eräänä päivänä hänen piti järjestellä varaston lähyllyllä olevia pitkulaisia lasilevyjä, joita oli niin paljon, että ne olivat lähellä tippua alas huteralta seinähyllyltä. Olisi riittänyt, jos joku olisi paiskannut suuren varasto-oven voimalla kiinni niin, että seinä olisi tärähtäisi ja lasilevyt hypähtäisivät hyllyltä ja putoaisivat alas. Lasilevyt ovat vanhojen myyntihyllyjen reunoja.

Häntä alkoi hirvittää, jos lasilevyt tippuisivat hänen tai jonkun muun niskaan ja sitten työskentelyt olisi työskennelty, niinpä hän huomauttaa pomolleen, että nuo lasilevyt saattavat tippua alas eikä niitä oikein jaksa pidätellä tuolla ylähyllyillä. Oili menee katsomaan ja vastaa vähättelevästi: "Ei oo mitään vaaraa! Ei nuo minnekään tipu!" Johanna on erimieltä, että varmasti tippuisivat ennemmin tai myöhemmin alas, kun varaston ulko-ovi paukahtaisi kiinni, muttei uskalla alkaa väittelemään pomonsa kanssa. Hän on saanut äidinmaidossa kunnioituksen päällikköjä kohtaan, vaikka joskus he saattaisivat olla kuinka virkaintoisia tahansa, niin pomojen kanssa tulee aina olla hyvissä väleissä tai muuten saattaa tulla potkut, ajattelee hän samalla, kun katsoo pomonsa poistuvan varastotilasta.

Johanna omatoimisesti poimi lasilevyt yksitellen ja kasasi ne varaston nurkkaan. Näin hän pelasti pomonsa kiusalliselta tilanteelta, jos onnettomuus olisi tapahtunut.

Coop Konsumissa on toinenkin työharjoittelija, tuntematon Timo, joka puhuu heikkoa Kainuun-murretta. Pojalla on keskivaalea pikkukiharainen tulla, joka ulottuu hartioille, vähän samankaltainen kampaustyylillä kuin Matilla, kuten Johanna miettii samalla, kun kasaa juomakoreja. Sukunimestä hänellä ei ole hajuakaan.

Työharjoittelu on vain kaksi viikkoa ja sitten hän on aika palata takaisin koulunpenkille. Läksiäislahjaksi hän sai suuren suklaarasian sekä korillisen Power olutta. Syksyllähän hän täytti 18-vuotta eli lain mukaan hän saa nauttia keskioluesta. Olutkorin hän laittoi varastotilaan yläkerran rappusten alle. Isä ja äiti kehottivat tytärtään, että tämä joisi olutta vain nukkumaan mennessä, ei missään nimessä päiväsaikaan tai muuten tästä tulisi kassi-Alma.

Työharjoittelun jälkeen Johanna palasi takaisin koulunpenkille, jolloin välitunneilla jatkoi Monnin tuijottamista ja perässä kyöräämistä. Hän ei osaa edes normaalisti flirttailla. Hänen flirttitapansa on tuijottaminen ja siinä välissä sanoa hymyillen ujoin sanoa: "Mä rakastan sua!" Johanna ei osaa aavistaakaan, että tällainen käytös lisää ujousrumbaa poikarintamalla. Muuten hän ei ole erityisen ujo, mutta rakkausrintamalla ujous sen kuin lisääntyy. Jo sanasta halaus, hänelle tulee mieleen Matin ja Monnin väkisin halaamiset ja vonkaamiset. Monnia on vaikeampi halata, kun tämä saattaa väkivaltaisesti paiskata päälle karkaajan päin seinää.

Euroopan presidentti, Magnum Birchin poika on nimeltä Mats, josta Johannan ajatukset menee tietenkin Mattiin, kun tätä kutsutaan Matsaksi. Heti kun televisiossa presidentin poika esiintyy, niin silloin pikkusisko alkaa vilkuilla isosiskoa. Kun vuonna 2985 Johanna alkoi rakastua Mattiin, niin silloin illalla sängyssä hän vihjaili pikkusiskolleen, että koulussa on yks ihana poika nimeltä M.A.T.T.I. Jaana-Mari ei heti hiffannut ja sanoi: "Ei tollasta nimmee oo olemassakaan!". Ilmeisesti hän ei ole aikaisemmin kuullut yhtään Mattia.

Nyt Johanna fanittaa Monnia. Heti kun pikkusisko oli saanut tietää isosiskon uudesta ihanasta, niin silloin hän vitsaili, että tämä vaihtaa poikia kuin me muut sukkaa. Johanna on alkanut vihjailemaan monnikaloista, vaikka hänellä onkin kalakauhu.

Tässä päivänä eräänä, kun Jaana-Mari sattui kulkemaan Tasavuorentietä samaan aikaan, kun isosisko oli menossa koulusta kotiin, jolloin tämä sanoi jotain rakkauskirjeistä Monnille, joka oli koulun ruokalan takana pelaamassa mölkkyä. Johanna änkytti tavanomaiseen tapaansa Kainuun-murteella niin, ettei oikein saanut selvää sanoista. Tokkopa Monnikaan ymmärsi mitään, kun tämä on kantahämäläinen ja toiseksi funktiorajoitteinen dyslektikko.

Jaana-Mari oli silloin isosiskon takana ja oli kuulevinaan tämän sanovan jotain revitystä rakkauskirjeestä, vaikkei ihan niin asia mennyt mutta siskon puhe on semmoista änkyttävää revitystä. Myöhemmin illallispöydässä Jaana-Mari kysyi siskoltaan, että kuka oli repinyt rakkauskirjeen, jolloin Johanna punastui eikä uskaltanut kertoa asian oikeaa laitaa, kun ujostelee ihastustaan. Äiti sanoi vanhimmalle tyttärelleen, ettei tämä pelleilisi poikien kanssa rakkauskirjeineen, sillä se voi aiheuttaa melkoista sotkua. Johanna änkytti, ettei kyse ollut kirjeistä eikä edes muista mistä oli puhunut luokkakaverinsa kanssa. Ilmeisesti olin muistuttanut Monnin taannoisista rakkauskirjeistä silloin, kun vielä diggasin Mattia, ajatteli Johanna itse mielessään samalla, kun tunki haarukalla perunoita suuhunsa.

Mai kuussa molemmat Vironmäenkoulun erityisluokat tekivät opintomatkan Loimaan kotiseutumuseoon, jonne he menivät *Tavastia Express* paikallisjunalla.

Johannaa ilahdutti, kun molemmat Ilkan ja Ulrikan luokat olivat mukana niin, että pystyi ihailla idoliaan mutta Monnia vitutti kuin pientä oravaa. Monni ei haluaisi kutsua Johannaa hulluksi blondiksi mutta on aivan pakko, kun tämän tuijotukset toden teolla pistää vituttamaan.

Loimaan kotiseutumuseo sijaitsee kaupungin uudessa keskustassa nimeltä Ukinvalta. Museon edustalla on Kampin hovin aukio, josta lähtee paikallisbussit. Bussitorin länsipuolella on keskustan läpikulkutie, jonka toisella puolella toria vastapäätä on Kauppakeskus Galtsu, jonka yhteydessä on muun muassa *Coop Domus* sekä useita pieniä putiikkeja. Läpikulkutie menee Majavakanavan yli kaupungin vanhaan keskusta.

Museossa he katsoivat interaktiivisia tauluja sekä vanhojen maalaistalojen julkisivuja, jotka oli rakennettu suureen saliin toisessa kerroksessa.

Johanna katsoo suurta kultakehyksistä interaktiivista taulua, jossa on liikkuvia kuvia. Taulussa ruskeatukkainen nuorinainen esittelee käsivarressaan olevaa X tatuointia. Nuorella naisella on paksuhkot huulet mutta muuten normaalipainoinen. Johannaa huvittaa ja kiihottaa naisen ulkonäkö, hitusen samoja piirteitä kuin hänessä itsessään mutta vaaleatukkainen hän ei todellakaan ole vaan suklaanruskeatukka ja lempeät silmät. Taulun oikeassa alakulmassa vilkkuu kympin numero. Mitähän tuokin tarkoittaa, ajattelee Johanna, kunnes hiffaa, että X on roomalaisin numeroin sama kuin kymmenen. Ehkä jokin salainen viesti, ajattelee hän. Sitten hänen katseensa osuu taulun edessä alapuolella olevaan valkoiseen naruaitaan, joka estää menemästä liian lähelle kuvaruututauluja. Taulun vieressä on suuri ikkuna, josta näkyy Loimaan halki virtaava Majavakanava, joka on kaivettu kaupungin ulkopuolella oleville viljelyksille sekä ehkäisemään tulvia. Kanavan vesi tulee kahta kautta; Aurajoesta sekä Loimijoesta. Loimijoen haara lähtee Forssan ja Jokioisten puolivälistä. Haarauma on nimetty Centin kanavaksi.

Ikkunan vieressä on metallivärinen laukku, jonka kyljessä lukee; *Alarm Service*. Johanna laittaa toisen jalkansa naruaidan yli ja samassa hälytін alkaa ulvoa. Sydän hyppää kurkussa asti ja menee hissukseen viereiseen saliin, jossa voi kuunnella langattomien korvakuulokkeiden avulla muinaisia suomalaisugrilaisia murteita ja kieliä. Hän asettuu istumaan suuren ruskean pöydän ääreen ja laittaa kuulokkeet korville, ettei kuulisi hälyttimen ulvontaa.

Kuulokkeissa joku vanha mies lukee unettavalla narisevalla hieman änkyttävällä äänellään jotain yksinkertaista kertomusta ja välillä vaihtaen murretta. Johannaa hymyilyttää miehen lievä änkyttävä puheääni.

Hetken kuluttua hän huomaa kahden museovartijan menevän viereiseen saliin katsomaan, että mikä oli laukaissut hälyttimen. Polvet tutisevat. Hän ajattelee, että mitähän Monni mahtaisi tuumata, jos tietäisi, että olin laukaissut hälyttimen, ilmeisesti nussimiset olisi totaalisesti nussittu, ajattelee Johanna samalla, kun poistaa kuulokkeet korviltaan, kun kuunteluun ei pysty keskittyä.

Johannan onneksi kukaan ei nähnyt, kun hän käytti jalkaansa naruaidan sisällä. Kyseisessä salissa ei myöskään ole valvontakameroita eikä vartiointirobotteja koska kuvaruututaulut eivät ole kovin arvokkaita, muttei kuitenkaan niitä saa mennä koskettelemaan.

Myöhemmin kotona Johanna piirtelee tavalliseen tapansa piirustuslaitteellaan tapahtuneesta muutaman ruudun pituisen sarjakuvan, jossa museovaras kähveltää taiteilija Don Martinin taulun ja vartiointirobotti ampuu nukutuskaasun vortoon.

Don Martin eli kauan sitten ja piirteli pila- ja huumorikuvia huumorilehtiin. Vasta myöhemmin hänen piirroksensa on väritetty ja muunnettu akvarellejä muistuttaviksi, jotta ne näyttäisivät taiteellisimmilta.

Museovartijat kävivät murrealin ovella kysymässä Johannalta, jos tämä oli nähnyt, että mikä tai kuka oli laukaissut hälyttimen. Johanna änkytti: "Een mä tiä, een ole nähnyt.", jolloin vartijat poistuivat ja kävivät sammuttamassa hälyttimen. Sitten Johannakin siirtyi seuraavaan saliin, jossa on perinteisiä öljyväreteoksia. Vähän myöhemmin hän meni ensimmäiseen kerrokseen, jossa on pienoinen automaattikahvila, jossa pedagogit istuivat kupposen äärellä. Ilkalla oli kädessään suuri porsliinikuppi. Ulrika joi pitkää juomalasista appelsiinimehua. Monni ja Matti istuivat ikkunan ääressä ja käänsivät päänsä pois päin heti, kun blondi ilmestyi kahvilaan.

Museo vierailun jälkeen he menivät lounastamaan tavaratalo *Coop Domuksen* lounasravintolaan. Monni tilasi lounaaksi geenimanipuloidun grillimakkaran lohkopurunoiden kera. Tietenkin Johanna teki samoin, jotta näyttäisi, että olisi samanlainen maku. Kun poika oli huomannut, että nyt se blondi alkoi apinoida, niin silloin hän vitsaili Matille, että olisi sittenkin pitänyt tilata etanamuhennos.

Johanna asettui syömään näköetäisyydelle poikiin. Hän ihaili Monnin pystyyn kammattua ruskeaa siilitukkaa sekä tämän siroa kehon rakennetta.

Syönnin jälkeen oppilaat saivat kierrellä tavaratalossa. Johanna osti suomalaisukrainalaisen lukulaitesanan, johon naputellaan haluttu sana ja sitten näyttöruutuun tulee vastaus suomeksi tai ukrainaksi. Ukrainan reissun jälkeen hän on kiinnostunut ukrainasta.

Jonkin ajan kuluttua he menivät Loimaan matkakeskukselle odottamaan juna. Matkakeskus sijaitsee E63 tien varrella. Tie on tätä nykyään rakennettu pilareiden päälle, ettei tämä vilkkaasti liikennöity Eurooppa tie erottaisi kaupunginosia. Tien pohjoispuolella, jonkin matkan päässä kohoa valtava punatiilinen Loimaan sairaala.

Paikallisjuna odotellessa Johanna kävi matkakeskuksen automaattioskissa katsomassa, jos siellä olisi matkamuisia. Hän osti interaktiivisen maisemakortin samanlaisen, jonka hän osti taannoin Urjalasta mutta tässä kortissa on hevosenkengän kuva, jonka sisällä on kuvaruutu, jossa näkyy liikkuvia kuvia Loimaan molemmista keskustoista Ukinvallasta ja vanhasta kaupungista.

Pian vaaleansininen Tavastia Express paikallisjuna saapuu Loimaan juna-asemalle. Junassa Johanna asettuu istumaan Monnin etupuolelle, jonka vieressä istuu Timo-Markus Temapog, hyvin lihava ja tuulella käyvä impulsiivinen kaveri. Koulussa Timo-Markus on kova protestoimaan ja haistattelemaan pedagogeille. Spesiaalikoulun vakiotursake, kuten Johanna tapaa monesti itse mielessään ajatella. Etunimestä hänelle tulee mieleen Kuopion aikainen luokkakaveri ja sen vuoksi nimi hieman kiihottaa, muttei kuitenkaan halua tämän kanssa sänkyyn; tursake mikä tursake, kuten hän tapaa ajatella itse mielessään. Johannalla tekee häijyä, kun katsoo Timo-Markuksen lättynaamaa, samanlainen kuin tämän hetken suosituimmalla valkovenäläiskoomikko Betty Hillillä, joka tapaa tv-show'ssaan taputella kaljupäisiä miehiä ja naisia suoraan päälle. Jotkut oppilaat kutsuvat Timo-Markusta Betty Hilliksi, josta tämä ei pidä ja joka kerta hurjistuu.

Mitä Johanna Kivinen ei tiedä, Timo-Markuksella on sekalaisia tunteita häntä kohtaan; joskus saattaisi mennä Johannan kanssa sänkyyn ja toisinaan potkaista tätä persuuksiin. Timo-Markus on yksi Johannan uusista luokkakavereista, joka aloitti syksyllä Ilkan luokalla.

Monnin ja Timo-Markuksen takana istuvat muun muassa Matti Pekkanen, Mikaela Mikkola sekä kirppumaisen hintelä Tuija Anttila. Mikaela ja Tuija käyvät myös Ilkan luokalla.

Mikaela innostui, kun kuuli, että Johannalla on heivibändi Amppareiden singlemusiikkikalikka ja haluaisi ostaa sen häneltä mutta tämä ei halua myydä omaisuuttaan. Johanna on melkoinen materialisti ja kerää hirveästi kamaa. Vasta monen vuoden kuluttua hän alkaa pikkuhiljaa luopumaan tavaroistaan, joita ei tarvitse mutta eipä mennä tarinassa asioiden edelle.

Ampparit bändin keulahahmo Mustiksen väitetään juovan verta ja syövän raakaa lihaa. Saattaa olla niin, että raa'an lihansyönti olisi vain markkinointikikka, jotta äijä vaikuttaisi pehmeitä rasvoja käyttävältä kovikselta.

Johannan singlemusiikkikalikan kotelon kannessa bändin jäsenet ovat jalkakäytävällä kontallaan ja irvistelevät. Singlekalikalla on vain kaksi kappaletta; *Haluan olla joku* sekä *Lemonador*. Kalikan Johanna osti ihan uteliaisuuttaan Vironmäen divarista eikä erityisemmin piittaa hevistä. Ihan hyvin hän voisi myydä sen Mikaelalle, jotta saisi kahisevaa sekä kaverin. Ehkä Mikaelasta voisi tulla hyvä kaveri, sillä tämä vaalea puolipitkätukkainen pimu pitää kovasti Johannasta ja tämän jutuista. Myös Tuija tapaa usein välitunneilla hassutella Johannan kanssa. Hänen kasvoistansa Johannalle tulee mieleen ketunpää; vähänsamanlaiset nappisilmät sekä pisamaiset kasvot, ei niin pisamaiset kuin Monnilla. Yleensä Johanna vierastaa kesakoita mutta Monnin kohdalla hän onnistuu ummistaa silmänsä kesakoilta. Jotenkin hän on retkahtanut tähän kirppumaiseen kesakkokasvoiseen jätkään. Ensin hän päättää pakkaa ihastui Mattiin, kun katse oli osunut tämän ruskettuneisiin käsiin. Ehkä rakastumisien synnyn lienee sairaalloinen halu saada poikaystävä, muttei kykene ajatella järkeä.

Usein välitunneilla, kun Johanna seisoo koulun kellarinrappusten edustalla seinänvieressä, nojaten pehmeään pitkistä langoista tehtyyn ryijyyn, niin silloin hän ja Tuija hassuttelevat keskenään. Ryijyyn nojaten Johanna tapaa odotella Monnia ja Mattia, sillä taukuhuone on sen verran pieni, ettei siellä oikein mahdu tuijottaa eikä oikein uskallakaan tehdä sitä kouluisäntien läsnä ollessa.

Kouluisännät myyvät välipalaa taukuhuoneessa, jossa on kaksi kapinettimäistä huonetta. Spesiaalikoululaiset yleensä istuvat ensimmäisessä huoneessa, lähellä kouluisäntien myyntitiskiä. Taukuhuoneella voi pelata erilaisia lautapelejä. Elektronisia pelejä siellä ei ole, jotta nuoriso pysyisi edes hetkisen erossa näyttöruuduilta.

Johanna ei koskaan ole ostanut välipalaa koulussa koska hänellä ei ole mukana lompakkoa. Rahattomana koulussa oleminen on tullut tavaksi ala- ja keskiasteelta. Joskus hän tapaa vitsailla kouluisännille, että voisiko he tarjota välipalaa. Tähän kouluisännät vastaavat, ettei se käy. Pääministerimurhan aikoihin Johanna tapasi vitsailla, että voisiko Elisa Cactus maksaa hänen välipalansa, johon isännät vastasivat, että tuskin sillä on vara maksaa nyt, kun on jäänyt leskeksi. Taukuhuoneella ei voi maksaa pankkikortilla koska oppilailla ei ole vakituksia tuloja.

Tuija asuu Puolikkaan omakotialueella lähellä ruokakauppa *K Lähi Aittaa*, jonka kellarissa on asekauppa, josta Johanna tapaa vitsailla, että tämän lähistöllä on paljon tussareita.

Nyt junassa Monnin oli pakko asettua polvilleen ja kääntyä taaksepäin Matin, Mikaelan ja Tuijan suuntaan, ettei tarvitsisi nähdä tuijottavan blondin parstää. Myös Timo-Markus teki samoin, vaikka saattaisi katsoakin kauniin tytön naamataulua. Johannakin oli polvillaan ja katsoo taaksepäin ja ihailee Monnin selkää. Tietenkin tämmöinen tuijotus vituttaa Monnia, joka useita kertoja sanoo blondille, ettei tämä tapittaisi tuolla lailla mutta se menee kuin kuuroille korville.

Vähän ennen Härkäsen juna-asemaa Monni ja Timo-Markus vaihtavat paikkaa, koska Monnin selkää ihan kuumottaa blondin läpitunkevat katseet. Tänä todistaa poikien yksinkertaisuutta ja päänonttoutta, sillä matkaa oli enää vain muutama minuutin mutta silti he päättivät vaihtaa paikkaa eikä siinäkään ajatelleet loogisesti, sillä he valitsivat sellaisen paikan, jonka takana on vapaaistuin niin, että blondille tarjoutui tilaisuus asettua heidän taaksensa.

Monni katuu, että oli flirttaillut blondille. Hän tarkoitti tietenkin auttaa Mattia mutta nyt on samassa kusessa.

Kun Johanna tuli perässä ja asettui istumaan poikien taakse, niin silloin Monni pui nyrkkiään ja sanoi kuivalla äänellä: "Lopeta tuo tuijottaminen! Se häiritsee mua!" Johanna hymyili kuin blondivitsien blondi. Mikä hassuinta, Johanna on kuin onkin vaaleatukkainen, muttei kuitenkaan tyhmä, vaikka teoillaan on hankkinut tyhmänblondin maineen. Hän vain hymähti: "Mä diggaan sua!" Monni vain huokaisi raskaasti eikä tiedä mitä tehdä ja sanoa. Hän saattaisi ryhtyä väkivaltaiseksi, muttei kuitenkaan kykene lyödä ketään, ainoastaan yhden kerran hän on lyönyt Mattia, kun tämä oli roikuttanut hillereitä hänestä. Tämän Johanna kuuli joku aika sitten veistotunnilla, kun Monni oli jälleen kerran yrittänyt takoa Johannan päähän, ettei ole kiinnostunut ja uhkasi selkäsaunalla. Silloin hän oli sanonut, että Mattikin oli saanut turpiin, jota Matsa ei muistanut ja naurahti.

Kun juna oli saapumassa Härkäsen asemalle, niin silloin Johanna silitteli Monnin vasenta olkapäätä junanistuinten välistä. Silloin Monni kääntyi rivakasti Johannaan päin: "Lopeta tai saat turpiin!" Johanna vain hymähti: "Sä et lyö tyttöä!" Johon Monni: "Sehän pian nähdään kuinka tasa-arvoinen oon!" ja kääntyi takaisin eteenpäin ja päätään puistellen sanoi vieruskaverilleen: "Huh, miten työläs on tuo blondi!" Timo-Markus vain hymyili ja ajatteli, että kuinka voisi kääntää Monni fanituksen häntä itseään kohtaan. Se on vaikeaa koska Johannan ilmeistä näkee selvästi, että kuinka tämä inhoaa häntä. Jos Johanna vähänkin käyttäisi arkijärkeään, niin saisi munaa Timo-Markukselta mutta ongelmana on tämän tursakemaisuus.

Härkäsen asemalla he poistuivat junasta, sillä tämä junavuoro ei mene Forssaan vaan jatkaa Humppilaan. He siirtyivät toiseen paikallisjunaan, joka menee Jokioisten keskusasemalle, joka on uuden ja vanhan keskustan välissä Loimijoen rannalla. Jokioisten uuden keskustan nimi on Tavastiaburg mutta yleensä kutsutaan vain uudeksi keskustaksi, kun hämäläinen kieli ei väännä miten sattuu.

Keskellä Härkäsen juna-asemaa on suuri lasikuutio, jonka sisällä on vihreistä lasinpalasista tehty pyöreä kulho, jonka keskellä on kaksi lasipäätä. Puoliaksi kaljuuntuneen miehen ja vaaleatukkaisen naisen päät. Johannaa huvitti tämä hassu monumentti, koska vaaleatukkaisen naisen pää muistuttaa hyvin paljon häntä itseään paitsi tämän tukka näyttää olevan lyhyempi.

Sitten koululaiset siirtyivät junaan, joka menee suoraan Jokioisten keskustaan. Tämä matka kestää vain pari minuuttia eli he eivät istuutuneet. Jokioisten keskusasemalta he patikoivat Jokioisten Kauppatorille, josta lähtee bussi Forssaan.

Torin laidalla on vaaleanpunainen juhlapalatsi, jossa seudun rikkaat sekä yritykset tapaavat pitää juhliaan. Rakennuksen julkisivulla lukee neonkirjaimin *Bile Residenssi*.

Residenssirakennuksen nurkalla Johanna näki, kun luokkakaveri Tiina Risula pika halaa Monnia. Johanna tuli mustasukkaiseksi. Hän meni heidän väliinsä ja sanoi Tiinalle: ”Noin et saa tehdä!”, johon Tiina: ”Älä sekaannu toisten asioihin, Monni ei halua sua.” johon Johanna: ”Hän ei halluu suakaan!”

Monni ei ole ihastunut yhteenkään luokkakaveriin. Kuitenkin hän antoi Tiinan halata näpöyttääkseen blondille. Tiinakaan ei ole ihastunut Monniin vaan halusi ihan vaan vittuillakseen halata blondin idolia.

Tiina Risula asuu Vironmäellä Puro-onnela korttelissa Unikkotie 1 A, vastapäätä valtatie kakkosen meluvalleja.

Johannaa jännitti, kun paikallisbussi oli lähestymässä Vironmäkeä, että olisiko Tiina väkivaltainen mutta pelko osoittautui aiheettomaksi. Joskus välitunneilla tämä saattaa hieman kiusoitella Johannaa sekä muitakin luokkakavereita, muttei vaarallisen paljon. Totta kai Johanna hieman pelkää tätä väkivaltaista asennetta tihkuvaa pimua.

Kesälomalla Kiviset lähtivät jokavuotiselle Vattulan matkalle. Tällä kertaa he menivät Karjalan kautta koska siellä ei ole tullut käytyä sen jälkeen, kun Eeka, Anne ja Matias olivat mukana edellisen vuosikymmenen lopulla.

Tälläkin kertaa Kiviset ajoivat samaa reittiä ja pysähtyivät suurin piirtein samoissa paikoissa kuten esimerkiksi Sortavalassa. He huomasivat, että Karjalasta on tullut sikakallis lomamaa. Siellä on jopa kalliimpaa kuin Suomessa.

Johanna osti karjalankielisen huumorilukulaitejulkaisun nimeltä *Karjalan Hullu*. Lukulaitteen etusivulla on animoitu kuva kalastusveneestä, jonka nosturi pitelee vedenpinnan yläpuolella köytettyä huutavaa miestä.

Huumorilukulaitelehti Hullu ilmestyvät myös Suomessa eri murreversioina. Joskus Johanna tapaa ostaa hämäläisversio *Hämeen Hullun*. Joka kerta Vattulassa käydessään hän ostaa kainuulaisversion.

Kiviset yöpyivät vain yhden yön Karjalassa Kalevalan kaupungin ulkopuolella. Seuraavana päivänä he menivät takaisin Suomen puolelle ja ajoivat Nurmeksen kautta Vuokattiin, jossa he leiriytyivät upealle leirintäalueelle, jossa on seikkailumaauimala aaltokoneineen.

Leirintäalueen ulkopuolella on Golden-Timex bändin konsertti. Musiikki kuuluu leirintäalueelle, halusi tai ei. Bändi on tullut hyvin suosituksi ugrilaisilla kielialueilla koska monet kappaleet ovat ugrilaisilla kielillä mutta suurin osa suomeksi. Keulahahmo on peikkotukkainen Pera Kesseli, helkutin äveriäs äijä, jolla on luksushuvila Olkiluodossa. Bändin suosituimmat hitit ovat muun muassa *Maikkarin tytöt*, *Yyterin sannat* sekä *Kultaiset ajat*.

Pera Kesseli on vastikään perustanut uuden bändin, duon vaaleasiilitukkaisen Mari Reetulan kanssa. Bändi on nimeltä *Rusetti*, jonka läpimurtohitti on *She buys fine boots*. Kappale soi lähes jokaisella radiokanavalla ympäri maailmaa.

Seuraavana päivänä Kiviset lähtivät ajamaan kohti Vattulaan, jonne ei ole enää pitkästi. Kuten tavallisesti Elisabeth hätäili, kun navigaatiopiste oli yöllä Vuokatin leirintäalueen kohdalla. Hän kysyi tyttäreltään matkapuhelimellaan Facebook Messengerissä; *Haloo, kulliako te siellä nuohootte?*, johon Anna vastasi: *No ei tietenkään vaan me polskimme upeassa maauimalassa... sullekin tekis hyvää käyä täällä polskimassa.*

Elisabeth vastasi: *Ei tämmönen vanaha akka kehtaa mennä rämpimään minnekään maauimalaan vaan kohta puoliin sukellan hauan leppoon!* Johon Anna: *Elä puhu tollasia, et sä minnekään kuole!*

Keväällä Volmar ja Alli erosivat koska Alli sattui löytämään parempaa munaa, kuten hän itse asian ilmaisi ja samalla sai kyseenalaisen maineen sukulaisten silmissä myös omien sukulaistensa. Vattulan Asiakastorilla hän kohtasi hintelän oloisen lyhyt siilitukkaisen miekkosen, jolla on Zorro malliset viikset. Heti, kun Volmar oli nähnyt hepun, niin silloin hänet valtasi valtaisa vitutus ja alkoi kutsua vaimonsa kullisankaria hintin hamppariksi ja vaati avioeroa, kun ei halua jakaa akkaansa hampparin kanssa, kuten hän asian ilmaisi. Alli suostui avioeroon. Volmar joutui luopumaan omakotitalostaan sekä viihderobotista. Alli ei millään suostunut lähtemään talosta eikä luopumaan upeasta viihderobotista, johon on ohjelmoinut paljon tietoa.

Viihderobotti on valkoinen polvenkorkuinen ja liikkuu pienten valkoisten kumirattaiden avulla. Edellisellä vuosikymmenellä heillä oli samanlainen viihderobotti, joka jäi auton alle, kun Volmar lähti töihin. Robotti oli epähuomiossa jäänyt portille ja tutkain oli sammunut. Robotti meni ihan mäsäksi niin, että Volmarin oli pakko kaivaa kuvettaan ja mennä ostamaan uuden samanlaisen robotin. Robotin valmistaja on sotkamolainen *Nalle Electronics Inc.*

Vähän ennen avioeroa Alli oli käynyt Eekan ex-vaimo Annen, luona eräänlaisella opintovierailulla, että kuinka avioero toteutetaan. Tämäkin tieto järkytti heidän molempien sukulaisia. Avioero järkytti eniten vanhaa Elisabethia, kun perkele oli ottanut vallan pojan vaimosta, kuten Elisabeth asian ilmaisi samalla, kun laittoi useita nitroja kielensä alle.

Volmar muutti pieneen rivitalonpätkään, joka sijaitsee Paratiisi nimisessä kaupunginosassa Virtalehdon pohjoispuolella ihan kävelymatkan päässä. Hänen uusi katuosoitteensa on Jahtipolku. Katu on mäenrinteessä, josta on näkymät Kevätlahti-Lähtelän kaupunginosaan, jossa on muun muassa vanhusten palvelutalo sekä päivystyshoitokeskus. Palvelutalolla oli Antin ensimmäinen työpaikka 2960-luvulla.

Keväällä Eeka osti pienen punaisen parakkimaisen omakotitalon Waretajankatu kahdeksasta, joka sijaitsee Tursaankadun ja Pujottelutien välissä, joka on lyhyt kadun pätkä, jonka etelä puolella katu muuttuu Nornorien tieksi, jossa oli Johannan syntymäkotina. Lukemattomia kertoja Johanna on kysellyt vanhemmiltaan, että mistä tulee tien nimi. Tähän isä tapaa vastata, että sehän on vain tien nimi eikä sen tarvitse tarkoittaa mitään.

Tursaankadun ja Nornorien tien kulmauksessa oli Oskarin ja Hissun telo, jonka katutasossa on yhä paikka liikehuoneistolle muttei vielääkään siihen ole perustettu minkäänlaista kauppaa.

Virtalehdossa on Vattulan halvimpia omakotitaloja työläisille, halpoja lainausmerkkien välissä. Jotkut talot ovat hyvin kuluneita. Talojen omistajilla ei ole vara kunnossapitoon, kun päällystämiseen pitäisi anoa lupa maakuntahallinnolta, jonka pääpaikka on Kajaanissa. Tämä siksi, kun Virtalehdon talot ovat hyvin vanhoja ja kulttuurisesti arvokkaita. Talojen purkaminen olisi halvempaa kuin kunnostaminen mutta purkulupaa on lähes mahdoton saada ja jos sellaisen onnistuisi saada, niin jälkikäteen voi joutua kuseen, kun joku kulttuuri-intoilija haastaa k-merkityn talon purkajan oikeuteen.

Eeka Karjalaisen talo on hyvässä kunnossa, sillä se on rakennettu 2960-luvulla eli ei kulttuuriarvoa. Talo on hyvin pieni semmoinen parakkimainen punaisista laudoista vuorattu funkkistyylinen omakotitalo.

Viikonloppuisin Eekan lapset käyvät hänen luonansa, etteivät vieraantuisi isästään. Se on lapsille melkoinen juhlahetki. Arkisin he asuvat äidin luona Halvarin kaupunginosassa, Vattupuron koillispuolella.

Eekan talossa on vain kolme huonetta ja keittiö. Olohuone on erittäin suuri isoine ikkunoineen. Yksi makuuhuoneista on lasten yhteinen leikkihuone. Heillä on omat huoneet äidin luona.

Eekan lapset olivat paikan päällä, kun Kiviset käydessä kylässä. Johanna filmasi multimediakamerallaan serkkujaan, niin silloin Joonas ja Janette piiloutuivat keittiönmaton alle.

Ainoastaan nuorimmainen Andrei rohkeasti istui olohuoneen sohvan selkänojan päällä, jolloin Anna naurahti: "Andrein poika näyttää olevan melekonen filmitähti!". Eeka naurahti ja iski silmää kameralle.

Viikonaikana joka päivä Kiviset kävivät Elisabethin luona, kun tämä koko ajan odottaa heitä kylään. Kiikkustuolissa hän istuu navigaattorikädessä ja tarkkailee, että missä tyttären perhe milloinkin viilettää. Joka toinen päivä hän voi huonommin ja joka toinen paremmin.

Hän liikuttuu kyyneliin Kivisten saapuessa ja vieläkin enemmän heidän lähtiessä kotimatalle. Johannalle on kova paikka nähdä Vattulan mummon itkevän.

Pois lähtiessä Elisabeth nyyhkii tyttärelleen: "Onkohan mua enää ens kesänä olemassa ja nyt soattaa olla viimeinen kerta, kun nähhään...", johon Anna lohduttaa vanhaa lyhytkasvuista harmaatukkaista äitiään: "Ettei koskaan voi tietää, että kuka milloinkin lähtee ja nyt lähtee tämä perhe takaisin Hämmeseen!"

Johanna tapaa poistua mummon asunnolta ensimmäisenä koska häneltäkin meinaa päästä itku, kun Vattulan mummo itkee.

Kiviset tapaavat pysäköidä autonsa vanhan vesitornin juurella olevalle vierailijoiden pysäköintipaikalle ja sitten nousevat mäennyppylän päälle, jossa tämä punatillinen vesitorni jököttää. Tornin ulko-ovelta on mahtava näkymä Asiakastorille.

Johannasta ja Jaana-Marista on mahtavaa, kun Vattulan mummo asuu oikeassa vesitornissa. Tornin itäpuolella on punaruskeatillinen kaupungintalo. Suurin osa Suomen kunnantaloista on rakennettu samalla kaavalla. Kaikkein uusimmat virastotalot päällystetään metallimurikoilla, joka korvaa tiiliskivet.

Mummolassa siskokset tapaavat kilpailla siitä, että kumpi ehtii ensin istuutua mummon elektroniseen kiikkutuoliin, joka keino pienellä sähkömoottorilla.

Kerran he tappelivat mummon puhuvasta pehmokoirasta niin, että sen korva irtosi, jolloin puhesyntikka sanoi metallisella äänellä: "What a people, My ear is loose!" Tietenkin tyttöjä nauratti niin, että nauru tarttui mummoonkin. Anna naurahti, että nyt vanha äiti elää kauan, sillä nauru pidentää ikää, johon Elisabeth tuhahti: "Höh, ei tää ollu mikkään kunnan nauru ja kohta viikatemies tulee!" Anna tuhahti: "Elä puhu tollasta, et sä vielä kuole, sie oot vielä nuori pimu!"

Elisabeth on tottunut lastenlapsiensa riehumiin. Eekan lapsetkin ovat silloin tällöin hyvin villejä, kun käyvät vesitorni mummolassa, joksi hän isän äitiä kutsuvat. Elisabeth on heille parempi mummo kuin Liebling koska tämä ei ole yhtä ankara ja pikkumainen.

Kerran Joonas leikki mummon täytetyn liito-oravan kanssa niin, että pian se oli karvaton kurre.

Nuoruudessaan Eemeli-vainaa oli ampunut Peurasuonpuistossa liito-oravan, jonka oli ihan itse täyttänyt ja antanut Elisabethille kosintalahjaksi.

Kerran kun Kiviset söivät Vattulan mummolassa lihakeittoa, niin syönnin jälkeen Johanna töksäytti leikkilään: "En jaksa syyä muuta kuin paistettua sianlihaa." mummo luuli lapsenlapsen olevan yhä nälkäinen ja meni eteiseen ja sanoi: "Oota hetki, niin käyn Lidl Ruokamuorissa ostamassa sianlihaa, niin tehään oikein mehevää possupaistia!" johon Anna kiirehti selittämään: "Äh, ei tarte mennä ostamaan. Tyttö vaan laski leikkiä, se oli vaan vitsi, viitsi-vitsi!" johon Elisabeth: "Mutta jos lapsella on näläkä." Anna naurahti: "Eikä ole, justhan se söi!"

Tänäkin kesällä Kiviset olivat Vattulassa vain viikon. He leiriytyivät Ratasmyllyn leirintäalueella. Sieltä on kävelymatka keskustaan. Pakollinen ostospaikka on Ollikaisen tavaratalo, joka on kauppakeskus Calevalan tiloissa. Vattulassa on hieman erilaisia tuotteita kuin Forssassa mutta hyvin kallista.

Augustissa Johanna aloittaa lukiospesiaaliskoulun konsumtio-opintolinjalla, joka tarkoittaa sitä, että hänestä on tullut iso tyttö.

Forssassa lukiospesiaaliskoulussa on vain kaksi vaihtoehtoa. Verstastekninen ja konsumtio-opintolinja. Ensin mainittu johtaa lähinnä teollisuuteen kuten Brandcarille. Sinne Johanna ei halua, kun on kuullut vanhemmiltaan, että siellä on todella rankkaa ja meluisaa. Konsumtio-opintolinjalla laitetaan ruokaa sekä opiskellaan arkipäiväisiä askareita eli lähinnä toimistoalaa, kuten hän vatului, kun piti päättää kumman hän valitsisi. Keväällä hän oli kaksi viikkoa molemmissa tutustumiskäynnillä, jota kutsutaan työharjoitteluksi eli PAO:ksi, vaikkei kyseessä ole tavanomainen ammattiin orientointi. Verstastekninen olisi Vironmäellä Arttu Lehto-oksen lukion tiloissa.

Rakennus on hyvin vanha ja kulunut. Kaupungin vanhimpia rakennuksia. Harmi vaan, kun siellä on vain verstastekninen linja, ajattelee Johanna. Hän ei oikein viihtynyt tässä vanhassa kuluneessa rakennuksessa, jonka sisäpihan puoleisesta ikkunasta on vankilamainen näkymä, vaikkei rakennus ole vankilaa nähnytkään. Lukiospesiaaliskoululuokan toisesta ikkunasta on näkymä tasakalliolle sekä kauempana olevalle Runkokummuntielle, joka on Vironmäen läpikulkutie, kuten Vanha Tammelan tiekin mutta Runkokummuntie alkaa Vanha Tammelan tieltä ja päättyy Hietalan kaupunginosaan.

Arttu Lehto-oksen lukion toisella puolen on valtatie kakkosen meluvalli, jonka ali menee Urheilutie. Urheilutien toisella puolella on kerrostalokortteli Pekkasiini, joka muistuttaa hieman Puro-Onnelaa, joka on urheilukentän takana.

Johannalla ei ole mitään asiaa tavalliseen normaalirajoitteisten lukioon koska on käynyt perusspesiaaliskoulun eli ei ole samanlaisia valmiuksia kuin normaalirajoitteisilla. Hän on erittäin huono laskennossa ja se johtuu, kun kolmannella ja neljännellä luokalla pedagogit lässyttivät hänelle eivätkä ottaneet tosissaan matematiikan opettamista. Nyt Johanna tuntee katkeruutta Lappeenrannan pedagogeja kohtaan. Itse kaupunkia hän rakastaa koska siellähän asuu ihanan lutunen Nino. Yhteystiedot hän on löytänyt Enirosta, muttei uskalla ottaa yhteyttä. Tekee ihan kipeää, kun sydän tahtoo soittaa mutta järki pönkittää ujoutta. Hän on huomannut, että Nino herkku-Backman asuu Fenno-Brandcarin tuotantolaitosten ja Etelä-Veistolan välissä Majatalontielle.

Kotona huoneessaan Johanna tapaa kirjoitella lyhyitä kertomuksia punaiseen kirjoituslaitteeseen, jonka muistia on vastikään laajentanut. Osa kertomuksista hän on laittanut omalle Kivinen Areena sivustolle. Kertomukset kertovat *Akka Kakkasesta*, joka opiskelee maatalouskurssilla ja katselee ukkoja. Hän on naamioinut koulun maatalouskurssiksi. Harmi vaan, kun ei ole vara ostaa sanelulaitetta. On todella työlästä naputella aataminaikaisella tekstinkäsittelijällä, kuten hän itse tapaa usein valittaa vanhemmilleen.

Todella harmi, kun perusspesiaaliskoulusta ei ole mahdollisuutta mennä normaalilukion toimisto- ja kauppa alalle, harmittelee Johanna.

Parhaillaan Forssan kouluvirasto, hoivahallinto sekä Hämeen alueparlamentti neuvottelevat spesiaaliskoulujen, Daily Activityn sekä muiden suojatyöpaikkojen yksityistämistä Savon ja Vermlannin mallin mukaan. Koulutusyhtiö Suner Oy tahtois ottaa kaikki Hämeen päivittäistoimintaryhmät ja spesiaaliskoulut vastuulleen ja keskittää kaikki saman katon alle, jotta funktiorajoitteisten negatiivinen kaiku vaihtuisi positiiviseksi ja tämä pitkään syrjitty ja alipalkattu ryhmä saisi parempipalkkaisia töitä tai ainakin mielekästä puuhaa. Forssan kunta on kiinnostunut hoivahallinnon yksityistämistä, jotta kunnan rahat riittäisivät peruspalveluihin. Kunnanvaltuustossa vasemmistopuolue The Left Party sekä Basic Finns ovat yksityistämistä vastaan, mutta onneksi sentään heillä ei ole enemmistöä. Myös valtapuolue Workers Partyn vasensiipi vastustaa yksityistämistä mutta onneksi sentään oikeasiipi on vahvempi.

Forssan kunnanvaltuustossa on monta vuotta ollut työläispuolue Workers Party enemmistössä. Pääkilpailija maltillinen kokoomus Coalitions Party tahtois murtaa Workers Partyn valta-aseman. Onneksi sentään puolueen oikeistosiipi on vahvempi kuin vasensiipi mutta kuitenkin puolueen on vaikea tehdä tärkeitä päätöksiä, kun vasemmistomieliset koko ajan inisevät vastaan. Tässä hoivareformi asiassa Coalitions Party on samoilla linjoilla Workers Partyn kanssa eli uudistus saattaa hyvinkin onnistua. Tuskin reformi ehtii valmistua Johannan kouluaikana eli hän on viimeisiä lukiospesiaaliskoulun oppilaita, joiden otsaan tulee spesiaaliskoulunleima.

Lukiokoulu on Vetehisenkoulun tiloissa Kaarlön kaupunginosassa. Koulurakennus on levittäytynyt laajalle alalle. Lähinnä Kaarlöntietä on valkoinen kaksikerroksinen tiilirakennuspitko, jonka pohjoispäädyssä on Johannan luokka pitkän keskikäytävän varrella. Käytävän eteläpäädyssä on tekstiilikäsityöluokka sekä normaalirajoitteisten sosiaalipalvelulinja. Rakennus on mäenrinteessä niin, että pihanpuolelta pääsee suoraan toiseen kerrokseen. Tien puolelta pääsee ensimmäiseen kerrokseen rakennuksen molemmista päädyistä. Kaksikerroksisen rakennuksen eteläpuolella on yksikerroksinen valkoinen rakennuspitko, jossa on normaalilukion versta- ja ajoneuvo tekniset linjat, jonka takana menee Sairaالاتie, joka nimensä mukaisesti menee Forssan sairaalan ohitse kaartuen Kaarlön omakotialueelle, jossa muuttuu Eurolan kaduksi.

Kaarlontien ja Sairaalatien risteyksessä on pienoinen liikenneympyrä, jonka pohjoispuolella lukiota vastapäätä on Brandoilin huoltoasema. Huoltoaseman vieressä on Jani-Petteri's Drive in grilli, joka on seudun modernein pikaruokala, jossa robotit valmistavat hampurilaisia ja sitten tarjoilevat suoraan autoihin. Asiakkaan tarvitsee vain sanoa, että purilainen tulee tähän väliin. Pikaruokalan omistaja on paikallinen jokapaikanhöylä, yrittäjä Jani-Petteri Kotkala, jota valtapuolueen poliitikot karsastavat.

Tänä vuonna valmistui vihdoinkin Forssan ja Jokioisten yhteinen suursairaala vastavalmistuneelle Salomäen kaupunginosaan, joka sijaitsee kaupungin pohjoispuolella aivan Jokioisten rajalla. Forssan ja Jokioisten entisiin sairaaloihin tulee uutta toimintaa, kuten esimerkiksi hoitolukio. Forssan vanhan sairaalan vieressä olevalle pitkäaikaisosastolle kaavallaan Honkamäen dementia-asuntolaa. Ehkä sen yhteyteen voitaisiin keskittää Daily Activity ryhmät, ellei Sunerin hoivareformi toteutuisi. Ainakin dementiakeskus sekä hoitolukio aloittaisi sairaalan entisissä tiloissa, on Forssan kaupunki kaavaillut. Jokioisten sairaalan entisiin tiloihin tulee hoitolukion lisäksi Hämeen korkeakoulu, joka on jaettu Loimaan, Jokioisten ja Forssan kesken. Loimaalla on korkeakoulun pääpaikka.

Johannaa ilahduttaa se, kun samassa koulurakennuksessa on normaalilukion tilat eli näkee upeita normaalirajoitteisia eurokaruja eikä tarvitse katsella ainoastaan spesiaalikululaisten pärstiä. Normaalilukioluokat samassa rakennuspitkossa ovat sosiaalipalvelun lisäksi ravintola-ala sekä normaalilukion konsumtio-linja. Harmi vaan, kun Johanna on hyvin ujo eikä uskalla reilusti mennä normaalirajoitteista luokse heitä vonkaamaan. Hän itse päisästi elättelee olematonta toivetta, että Monni ihastuisi häneen nyt, kun on lopettanut Vironmäenkoulussa.

Itse asiassa Monni ja Matti oikein ulvovat riemusta, kun se tuijottava blondi on lopettanut ja heille on koettanut opiskelurauha mutta yksi asia kiusaa Monni Lehmusta; ensi syksy, jolloin hän aloittaisi lukiossa. Hän on nimenomaan ajatellut Vetehisen konsumtio-opintolinjaa. Nyt hänellä ei ole minkäänlaista halua aloittaa kyseisellä linjalla ja jälleen tulla tuijotetuksi. Hänen vatsanpohjassaan on alkanut ilkeästi vääntää. Nyt syksyllä jätkät aloittivat viimeisen kymmenennen vuosikurssin perusspesiaalikulun yläasteella. Monnille jäi ainoaksi vartenotettavaksi vaihtoehdoksi Riihimäen kansankorkeakoulu, sillä siellä on mielenkiintoinen medialinja funktiorajoitteisille.

Kerta Vetehisenkoulu sijaitsee toisella puolen kaupunkia, niinpä Johanna sai koulusta bussikortin. Mikä parasta; kortti käy myös vapaa-ajalla. Kyllä hän voisi potkitella kouluun potkulaudalla mutta silmälasirumba tuottaa vaikeuksia; hän ei ole tottunut potkittelemaan rillit päässä ujeltaen. Kuopiossa hän laittoi rillit päähänsä, kun käveli bussipysäkillä. Kun hän kulkee bussilla vapaa-ajalla, niin silloin tuntuu kummalliselta istua bussissa ilman rillejä, tismalleen samanlainen tunne kuin olla rillit päässä kotona.

Bussinvaihto tapahtuu Adjutantintorilla, jolloin hän näkee vilahduksen idoleistaan. Monni ja Matti vaihtavat vastakkaiseen suuntaan menevään bussiin ja siinä sivussa vilauttavat keskisormeaan heti, kun blondi koputtaa bussinikkunaan.

Bussinikkunan läpi Johanna ihailee Monnia, kun tämä seisoo Matin kanssa vastakkaisella pysäkillä odottaen Vironmäen bussia. Hän itse istuu Hillon bussissa, joka kulkee Kaarlontietä pitkin Hilloon. Kaarlön kaupunginosan kaakkoispuolella on piskuinen Patterivuoren omakotialue. Kaarlo-Patterivuoren eteläpuolella on vanha uusvanha omakotialue nimeltä Kännälä. Kaarlön ja Kännälän erottaa Vanha Hämeenlinnan tie, joka menee Forssan uuteen keskustaan, jonka virallinen nimi on Taikaviittala mutta yleensä kutsutaan uudeksi keskustaksi. Vanha Hämeenlinnan tie liittyy pohjoisessa, Taikaviittalan eteläpuolella, Pimunkatuun. Itäpuolella tie menee valtatie kakkosen yli Lexukseen, jossa muuttuu Lexuksentiksi. Kaarlontie jatkuu Vanha Hämeenlinnan tien yli Kännälään, jossa tie muuttuu Hillotieksi, joka kulkee eteläsuuntaisesti läpi Kännälän, joka sitten haarautuu Moodintiehen ja toinen haara johtaa Kännälän etelälaidalle.

Eräänä syksyisenä aamuna Adjutantintorilla, kun Johanna toistamiseen koputteli bussinikkunaan ja ihaili Monnia, niin silloin katse osui pojän ruskeaan pystyssä olevaan siilikampaukseen. Jotenkin hänelle tuli murhaaja mieleen, kun näki idolinsa tukan. Hän ei käsittä miten ihmeessä hänelle tuli tappaja mieleen, kun katsoi maailman kauneinta siilitukkaa. Tämä ajatus sotki lemmentunteet ja vähitellen rakkaudenliekki sammui itsestään. Ehkä jätkä välitti kyseisen ajatuksen telepatian kautta. Oikeastaan Johanna ei ollut aidosti rakastunut vaan tämä oli vain eräänlainen onneton fantasia poikaystävästä Ninojen puutteessa. Herkku-Backmaniin hän on täysin kadottanut yhteyden mutta Järvimerkkiin hänellä olisi mahdollisuus mutta esteenä on enon akka, kuten Johanna tapaa itse mielessään kaihoisasti vatuloita.

Suurin osa Johannan uusista luokkakavereista ovat poikia. Luokassa on ainoastaan kaksi tyttöä hänen lisäksi. Yksi tytöistä on tummanruskeatukkainen Tiina Kallela, joka on armoton Rockfani, jota jätkät palvovat. Tiina kuvittelee olevansa normaalirajoitteinen aivan kuten Johannakin. Tiina käy lukion viimeisellä vuosikurssilla ja on toden teolla vittuuntunut pedagogien kotkotuksiin.

Toinen tytöistä on ruipelomainen Yaana Pösö, joka on Johannan kanssa samalla vuosikurssilla. Neiti Pösö on kova höpsemään ruoka-asioista, että mitä on syönyt viikonloppuna. Hänen puheidensa mukaan heillä syödään hienoja luksusruokia kuten höystettyä riekkoa geenimanipuloitujen hanhenmaksapalleroiden kera. Yaanalla on jatkuvasti suu puoliksi auki ihan kuin joku lintupönttö, joka johtunee heikosta huulilihaksistosta. Hän on harvatukkainen, mustia hiustupsuja siellä täällä.

Joskus Tiina tapaa hieman kiusoitella Johannaa mutta onneksi sentään ei yhtä systemaattisesti kuin silloin kolmannella luokalla, sillä hännääminen on vain neiti Kallelan huumoria, sellaista koninleikkiä, kun tämä on hiffannut Johannan erilaisuuden sekä osittaisen samankaltaisuuden. Päälepäin Johannasta eikä Tiinastakaan näy heidän funktiorajoitteensa. Heti kun Johanna innostuu jotain asiasta, niin silloin hän haroo sormillaan nenän päätänsä niin, että ihmiset saavat hänestä höpsön kuvan. Johanna on melko tosikko ja olettaa neiti Kallelan olevan väkivaltainen mutta sellainen tämä ei todellakaan ole vaan melkoinen hupakko, joka pottuilee myös pedagogeille.

Maanantaisin, keskiviikkoisin sekä joka toinen tiistai tehdään itse ruokaa, joka sitten syödään lounaaksi. Muina päivinä syödään ruokasalissa, joka on viereisessä matalassa rakennuksessa ulkokatoskäytävän toisessa päässä.

Ruokalan yhteydessä on normaalirajoitteisten ravintolalinja sekä elintarviketekninen linja, jotka kokkaavat harjoittelumielessä ja samalla kouluruokailu on järjestetty eli kunnan keskuskeittiön ei tarvitse laittaa ruokaa Vetehisenkoululle.

Keskuskeittiö sijaitsee Zumilan pienteollisuus- ja kauppa-alueella, vastapäätä halpahalli Y & Y:tä, joka tulee sanoista Ylijäämäyhtiö.

Pikkuhiljaa Johanna kiintyi luokkakaveri Milton Norrilaan koska pojalla on mairea hymy, kielenpää on usein etuhampaiden välissä. Tällaiseen hymyyn helposti ihastuu. Miltonilla on komea kaksoisleuka sekä possumaiset posket. Hän on luokan komistus, toiseksi komein on lyhytkasvuinen Martti Tammivuori mutta tämä on aivan liian lapsellinen sekä hermostuessaan heittelee tavaroita ympäriinsä. Milton ulkonäön perusteella on lähinnä normaalirajoitteista ja sen vuoksi Johanna päätti pahkaa kiintyi tähän norsumaiseen jätkään.

Milton on kova polttamaan sähkökupakkaa ja heti kun Johanna oli huomannut tämän paheen, niin siitä lähtien alkoi kutsua tätä Paperossiksi. Hänelle muistui mieleen Savonlinnan Ninni, jota myös kutsui tupakaksi koska sattuu olemaan modernin savukemyrkyän kaima.

Joka välitunti Milton menee Martin kanssa ulos tupakalle, sillä sähkökupakkaakaan ei saa polttaa sisällä. Martti ei tupakoi mutta joskus saattaa maistella kaverinsa savuketta, sillä Milton käyttää mentolipatruunoita, joissa on myös runsaasti nikotiinia ja ninniinia. Kyllä kai myös Johanna saisi maistella mutta sitä hän ei tee. Jopa rakastuneena hänellä on sen verran ällä päässä, ettei rupea vetämään sähköstä.

Johanna menee jätkien perässä ulos koulun sisäpihalle, kun sinne on lyhin matka toisesta kerroksesta. Johanna yrittää välttää tuijottamista, jotta välttäisi vanhat virheet ja saisi Miltonilta munaa. Milton ja Martti ovat monta kertaa kärsivällisempiä, humoristisempiä kuin Monni ja Matti.

Heitä ei häiritse, kun Johanna kyörää perässä. Norrila ja Tammivuori ovat ehkä liiankin humoristisia niin, että Johanna helposti menettää malttinsa.

Savurenkaita puhallella Milton tapaa ääneen pohtia tupakkalakon aloittamista, muttei siitä mitään tule, kun on totuttanut elimistönsä nikotiinille ja ninniinille, kuten hän tapaa ääneen ajatella samalla, kun istuu koulun teräsrapppusella.

Vetehisenkoulun sisäpihalla on kituliaita mäntyjä, lehtipuita sekä tuuheita pensaikkoja, joiden välissä on puistonpenkkejä. Johanna tapaa itse mielessään haaveilla, että olisi monta mainiota pussauspenkkiä.

Samalla, kun Milton tupakoi, niin Martti kujeilee ja pelleilee Johannan kanssa. Heistä saattaisi tulla pari mutta Johanna ei näe Martissa mitään seksuaalisia piirteitä. Ainoastaan ulkonäön perusteella hän saattaisi kuherrella tämän kanssa mutta pojan lapsellisuus häiritsee. Sen sijaan Johanna saattaisi hyvinkin alkaa kuherrella Miltonin kanssa.

Perinpohjaisesti Johanna rakastui Miltoniin eräänä marraskuisena maanantai-illalla, kun tämä tuli Johannan luokse katsomaan, että kuinka tämä jaksoi. Koko edellisen viikon Johanna oli nuhakuumeen kourissa. Johanna on usein nuhainen, joka johtune vanhoista pölyisistä kokolattiamatoista. Remontin jälkeen kokolattiamatot poistettiin ainoastaan eteisestä, sillä se oli jatkuvasti ravassa. Oikeastaan pitäisi jokaisessa huoneessa vaihtaa lattia mutta sehän maksaisi maltaita.

Miltonin saapuessa Johanna oli keittiössä siivoamassa romulaatikkoo, joka on hänen lempipuuhaansa. Laatikossa on paljon elektroniikkarojua; vanhojen laserleikkureiden kahvoja sekä USB-muistitikkuja sekä muttereita ja ruuveja.

Äiti avasi ulko-oven ja kutsui oven takana seisseen nuorukaisen peremmälle. Johanna kuuli keittiön tutun pornoäänien, jolloin hän karahti tulipunaiseksi ja päässä alkoi jyskyttää. Silmälasit olivat kotelossa olohuoneen hyllykössä. Kerta hän oli kotona vanhempiansa seurassa, niinpä hän ei laittanut rillejään päähänsä.

Milton meni hitaasti keittiön oviaukolle, jossa on ruskeat oven karmit. Johanna sai ainoastaan kysytyksi: "Mitä sä haluat?", jolloin Miltonilta ja Annalta pääsi räkänauru, johon myös Johanna yhtyi, vaikkei tässä onnettomassa kysymyksessä ollut mitään hauskaa. Se vain kuulosti koomiselta. Anna sanoi vahvalla Kainuun korostuksella: "Johanna siivoo romulaatikkoo." ja antoi pojalle lasillisen vadelmamehua ja otti keittiönpöydällä olevalta paistinpelliltä uunituoreen korvapuustin, kun ei voinut olla tarjoamatta, kun ilmassa oli vastapaistetun pullan tuoksu.

Milton otti pullan ja tunki sen kokonaisena suuhunsa ja sanoi mussuttavalla aralla äänellään: "Kiitos, hyvää!" ja ryyppäsi lasista vadelmamehua.

Johanna ei keksinyt mitään muuta sanomista. Häntä ujostutti nähdä koulukaveri ilman silmälaseja. Samalla tavalla hän ujosteli silloin Lappeenrannassa, kun Nino tuli leikkimään. Nino ei kuitenkaan tullut samalla tavalla keittiön vaan ilmestyi puutarhaan, jonne Kivisten siskokset menivät hippasille. Joskus Nino tuli sisälle leikkihuoneeseen, jolloin Johanna oli jäykkänä, kun ei osannut olla luonnollinen rillittä. Myös nyt hän oli jäykkä kuin tönkkösuolattu muikku. Milton ajatteli itse mielessään, että näköjään kotona blondi on täysin erilainen kuin koulussa.

Jonkin ajan kuluttua Milton päätti lähteä, kun näki blondin olevan stressaantunut eikä osannut sanoa mitään järkevää. Hämmensi vain romulaatikkoo. Täysin erilainen kuin koulussa, ajatteli hän samalla, kun kääntyi ulko-ovea kohti.

Kun Milton oli menossa ulko-ovelle, niin silloin olohuoneesta Antti huudahti: "Noh, mitäs miehiä sitä ollaan, vittu?". Antti tapaa kaikille ei-kainuulaisille yrittää puhua Hämeen murretta ja yleensä lauseiden lopussa on vittu-sana. Ilmeisesti töissä hämäläiset työkaverit hokevat ihan solkenaan vittua.

Milton meni varovaisesti olohuoneen oviaukolle, jossa roikkuu ruskeita puupalasia, eräänlainen oviverho. Milton sanoi hänelle tyypillisellä varovaisella äänellään: "Mä oon Milton Norrila ja asun Hietalassa alivuokralaisena ja nyt oon tulossa Vironmäen Daily Activity Centeristä, jossa PAO:aan tämän viikon" Antti ajatteli itse mielessään, että mitä mikä helvettiä tarkoittaa paotaan eikä kehdannut alkaa tenttaamaan tyttärensä koulukaverilta.

Daily Activity Centeristä Antti ja Anna tietävät ainoastaan, että se on vaivaisten koulu eivätkä tiedä, että se on suojatyöpaikka. He ovat monesti ohi kulkiessaan kuulleet Daily Activity Centerin avoimista ikkunoista ja ovista hirveää mörinää ja örinää.

Antti istui pyörivässä vaaleansinisessä nojatuolissa katsoen telkkaria ja välillä sivusilmällä katsoa televisioruudun vieressä olevaa valvontamonitoria. Hän nyökkäsi Miltonille eikä tiennyt mitä kysyisi tyttären koulukaverilta.

Milton nosti oikean kätensä yläetuviistoon eli moderniin tervehdysasentoon sanoen: "Moido vaan!" ja lähti talsimaan kohti Hietalaa, joka sijaitsee ihan kiven heiton päässä.

Vironmäen ja Hietalan kaupunginosien raja on häälyvä, menee jossain Västäräkin leikkikoulun ja ostoskeskuksen luona.

Kun Milton oli lähtenyt, niin silloin Anna naurahti tyttärelleen: "Ehkä poeka halluu sut!" ja nauroi vielä kerran niin, että rinnat hytkyivät. Myös tytär nauraa kihersi ja haroi sormillaan nenän päätään.

Tästä lähtien Johanna rakastui perin pohjin Miltoniin, kun äiti oli heittänyt leikkimielisen letkauksen, joka Johannan päässä muuttui äidin siunaukseksi. Viimeisetkin lemmen rippeet Monniin poistuivat. Johanna alkoi itse mielessään kutsua Monnia paskaksi. Hänen mielessään on viime aikoina sanat kakka ja pissi vaihtuneet paskaksi ja kuseksi.

Yläasteella ollessaan Johanna oli vihjaillut pikkusiskolleen, että samalla luokalla käy kaksi hyvää poikaa. Mattia hän kutsui matelijaksi ja Monnia mooniksi sekä eräänlaiseksi kalaksi. Totta kai Jaana-Mari ymmärsi, että keistä oli kysymys ja arvasi isosiskon olevan rakastunut. Kun tämä oli kantautunut Janetten korviin, niin silloin tämä nauroi rinnat hytkyen, että jopas jotain, kun rakasta jätkää Johanna kutsuu matelijaksi. Sitten kun Johanna retkahti Monniin, niin silloin tämä alkoi höpistä kotona siskonsa kanssa kuutamosta ja eräänlaisista kaloista. Lisäksi hän arvuutteli, että mikähän mahtaisi olla kuu englanniksi. Tästäkin pikkusisko päätteli, että ilmiselvästi sisko on taas retkahtanut ja koulukuvalaitteelta näki kuin näkikin Monni Lehmuksen, ei kovin vaikea päätellä kenen nimi muistuttaa sanaa Moon.

Mutamana viikon kuluttua Johanna kertoi vihjaillen Miltonille, että on ihastunut tähän mutta vastaus oli se sama tuttu, jonka on kuullut aivan liian monesti Matilta ja Monnilta: "Mä en oo kiinnostunut susta, sillä mulla on tähtäimessä toinen." Johannan lohduksi Milton kuitenkin haluaa olla vain kaveri kaveripohjalta. Totta kai Johanna haluaa olla komean jätkän kaveri. Nyt ihastuneena hän näkee Miltonin tosi seksikkäänä, vaikka poika on melko tursakemaisen lihava kaksoisleukoineen.

Kun Johanna täytti 18 vuotta, niin silloin hän sai luvan hankkia Facebook-tilin. Totta kai isä, äiti sekä muut sukulaiset ovat hänen kaverilistallansa. Pikkusisko ei vielä saa hankkia omaa naamakirjatiliä mutta saa kirjautua äidin tai isän tilin kautta kontrolloidusti.

Milton lähetti Johannalle kaveripyynnön, jotta tekisi tämän hassun blondin iloiseksi. Facebookissa Johanna ei uskalla flirttailla koska siellähän on isä ja äiti. Vielä Johanna ei osaa säätää naamakirjan yksityisyyssäädöksiä.

Koulussa Johanna yrittää itsepäisesti hurmata Miltonia mutta turhaan. Tietenkään Milton ei halua tyttöystäväksi näin lapsellista ja ujoa likkaa, joka ei tohtinut sanoa mitään järkevää, kun kävi tämän luona. Johanna on kylläkin hyvin kiltti, muttei tässä ole tyttöystävän ainesta, kuten Milton tapaa usein itse mielessään pohtia. Hän on sinkku, vaikka väittää olevan parisuhteessa. Valkoinen valhe oli välttämätön, jotta blondi pysyisi rauhallisena.

Johanna ei tiedä, että Milton on aktiivisena paikallisessa skientologikirkossa. Vapaa-ajalla hän auttaa palkattomasti skientologikahvilassa, joka on skientologikirkon yhteydessä Jätkäkadun ja Nahkurinkadun kulmauksessa. Piakkoin skientologiseurakunta aloittaa uuden kirkon rakennustyöt Rantakadun ja Viljakadun kulmaukseen.

Johannan hurmaoperaatio muistuttaa hyvin paljon politikoiden vaalitaistelua; valitse minut, minä annan enemmän! Silloin tällöin hän heittäytyy jopa härskiksi karhealla Kainuun murteella, joka hämäläisestä kuulostaa todella hurjalta: "Mie tahon immee sitä tukkii, jossa kasvaa mustia heiniä ja työntää sen mun mustaan heinäseen kaivokseen!" Tähän Milton esittää joka kerta saman vakiovastauksen: "Oh ristikatossa, taas se tukkijuttu! Mä tuun dorkaks, luovuta jo!" ja päälle nauraa räkäisen naurun hänelle tyypillisellä möreällä pornoäänellä.

Kun Johanna sai selville Miltonin katuosoitteen, niin silloin hän alkoi vitsailla: "Mie imuroin koko Kahlaajantien ja kahlaan, tukkis luokse!" johon Milton: "Sen kun kahlailet, mutta mua et vaan löydä, sillä mun vuokraemäntäni Wally Jussila on todella hyvä potkunyrkkeilyssä!"

Jos Johanna tietäisi, että uusin idoli on aktiivi skientologiseurakunnassa, niin silloin ehkä luovuttaisi, sillä hän on imenyt äidinmaidossa lahkoinhon. Hän ei myöskään osaa aavistaakaan, että seuraavalla vuosituhannella hän itsekin tekee palkatonta työtä skientologikirkon hyväksi mutta eipä mennä asioiden edelle. Milton on hurahtamassa skientologeihin niin, että lupautuu jokaiseen jippoon sekä avustusprojektiin niin, että itse on loppuun palamisen partaalla.

Eräänä marraskuisena koulupäivänä Johannan luokka teki opintovierailun Forssan taidehalliin katsomaan funktiorajoitteisten taidenäyttelyä. Maalauksista näkee taiteilijan voinnin tai ainakin niin pedagogit kertoivat oppilailleen.

Forssan taidehalli sijaitsee Puolalankadulla Coop Domuksen entisten tilojen kellarissa. Tavaratalo oli näissä tiloissa ennen Öhmanin kauppakeskuksen valmistumista. Öhmanin tiloissa Coop Domuksella on isommat tilat. Nyt parhaillaan ollaan kaavoittamassa uutta jättimäistä kauppakeskusta Forssan luoteispuolelle läpikulkutien varrelle. Tämän vuosikymmenen alussa valmistui Tallilan silta, joka menee samannimisen teollisuusalueen, Loimijoen sekä tulevan kauppa-alueen yli. Tällaista siltaa aluksi kaavailtiin Vironmäen ja Omahimalan väliin mutta siitä luovuttiin koska se olisi tullut liian kalliiksi. Tallilan sillalla on valtatie kymppi sekä kakkonen. Valtatie kakkonen liittyy Loimijoen itäpuolella, vähän ennen siltaa kymppitiehen.

Taidehallin vieressä, katutasossa on pääkirjasto, jonka lasten- ja nuortenosasto sijaitsee Uusikadun ja Jätkäkadun kulmauksessa vähän matkaa etelään.

Taidehalliin tuli myös Vironmäenkoulun spesiaaliluokka. Koko ajan Johannan entiset luokkakaverit huutelivat Johannan ja Monnin nimeä niin, että Johannaa alkoi hävettää sillä tätä nykyään hänellä ei ole yhtään tunteita entiselle idolilleen. Tätä nykyään hän luokittelee Monnin tursakkeiden joukkoon ja itse mielessään kutsuu tätä paskaksi.

Johanna onnistui pitää pokkansa ja katseli interaktiivisia tauluja, jotka funktiorajoitteiset ovat eritavoin luoneet. Johanna itse mielessään ajatteli tauluja katsoessaan, että tursakkeet ovat taiteilleet melko hienoja teoksia. Osa tauluista on perinteisiä akvarellejä. Tällä kertaa Johanna ei leikkinyt hälyttimien kanssa.

Kun entiset luokkakaverit tulivat liian lähelle hokemaan hänen ja Monnin nimeä, niin silloin Johanna tuhahti happamasti: "Siirtykää siitä, mulla on taidenautinto kesken!" tietenkin ex-luokkalaiset nauroivat makeasti, kun tietävät blondin olevan hyvin nynny mutta nyt ykskaks on olevinaan kovaa pimua.

Koulussa silloin tällöin Johanna tekee pikku jäynää Miltonille, jotta herättäisi tämän huomiota. Eräänä päivänä hän laittoi vettä tämän sinisiin tiskihanskoihin ja asetti ne pysty asentoon Miltonin harjoituskeittiön alakaappiin, jossa hanskat tapaavat olla. Kun Milton huomasi tiskihanskat olevan vettä täynnä, niin silloin Johannalla oli naurussa pitelemistä. Totta kai arvasi, että kenen tekosia tällainen oli mutta otti kaiken huumorilla vastaan. Hän on erittäin humoristinen, jopa liikaakin. Yllättävän nopeasti Milton oppi tuntemaan blondin kujeet ja jopa ihailee tämän hassuja kujeita, muttei kuitenkaan halua tätä akaksi. Martti puolestaan saattaisi mennä sänkyyn tämän veikeän blondin kanssa mutta miten ihmeessä onnistuisi tämän hurmaamaan, pohtii Martti.

Eräänä koulupäivänä Johanna yritti lyödä Miltonia tuorekurkulla päähän, kun tämä seiso piskuisen luokkahuoneen ikkunan edessä katsoen koulun sisäpihalle. Johanna hiipi hänen taaksensa ja nosti tuorekurkun pojan pään yläpuolelle. Samassa ylikypsä kurkku katkesi keskeltä ja vesi valui lattialle, jolloin Milton kääntyi katsomaan, että mikä lätsähti: "Risti katossa, mitä pimua duunaa?" Johanna nauroo änkyyttäen: "Ei se risti ollut vaan se oli kurkku!"

Juuri silloin apupedagogi Reijo Rikilä tuli luokkaan ja arvasi mitä Johannalla oli ollut mielessä. Reijo tuntee Johannan kujeet.

Johannan käydessä seiskalla, niin silloin Reijo piti vapaa-ajan toiminta *KST – Koulun sisäinen työ*, joka oli Vironmäen hoitokeskuksen vieressä olevassa keltaisessa puuparakissa. Siellä Reijo opetti multimediakameralla filmaamista.

Johanna oli ja on yhä kiinnostunut multimediakameroista, muttei ole tottunut koulun jälkeen mennä ohjattuun vapaa-ajan toimintaan. Hän halusi ja yhä haluaa heti koulun jälkeen mennä suoraan kotiin.

Novemberin lopulla, vähän ennen lumen tuloa, Johannan luokka teki opintoretken sienimetsään. He menivät Jokioisten itäpuolella olevaan Hallisaloon Sinipöllölaaksoon, joka sijaitsee Susisaaren lähiön itäpuolella. Hallisaloon itäpuolella on hieman suurempi samankaltainen luontoreservaatti nimeltä Hunnisalo. Näiden kahden reservaatin välissä on Vanha Tammelan tie, joka kiertää Hunnisalon ympäri kohti Tammelaan.

Yöaikaan Hallisaloon Sinipöllölaaksossa lentelee ja huhuilee keinotekoisesti luotuja sinisiä pyöreitä pöllöjä, joilla on keltainen kolmionokka sekä suuret pyöreät valkoiset silmät. Sinipöllöillä on omituinen ääni; *Huhuu... pö-lön-pö-lön-pö-lön-ihuuup-bum-bum!* Moni onkin ihmetellyt, että kuinka tiedemiehet ovat onnistuneet saamaan tälle keinotekoisesti luodulle pöllölajille tällaisen hassun ja eriskummallisen ääntelyn. Mitä monikaan ei tiedä, että sinipöllöjen esikuvana on muinaisen televisiokanava MTV3:n maskottipöllö, jonka tunnussävelestä on tehty tämän keinotekoisesti luotujen pöllöjen ääntely.

MTV3 on aikoja sitten lakkautettu ja tilalle on tullut TV4 kanava, jolla on täysin eri omistaja Allan Media, joka omistaa Skandinaviassa samanlaisen RTV4:n sekä yhteiseurooppalaisen ATV:n.

Sinipöllöt ovat kovia lisääntymään ja silloin on leikki kaukana, sillä Sinipöllö uroksen siitin turpoo kauhean paksuksi ja ruiskii siemennestettä kuin vesipyssy. Ihmeen kaupalla sinipöllö uros onnistuu ruiskimaan siemennestettä sinipöllö naaraan emättimeen.

Johannan luokka poimi suppilokantarelleja. Johannasta on inhottavaa koskea sieniin, sillä hänellä on kalakauhun lisäksi myös sienikauhu mutta jokaisen oli pakko poimia ainakin puoli korillista sieniä, joka kuuluu osaksi opetussuunnitelmaa, jotta ihmiset oppisivat omatoimiksi. Normaali luokilla oppilaiden pitää itse omatoimisesti mennä metsään mutta spesiaalikoulussa pedagogit huolehtivat kuljetuksista.

Johanna hiffasi, että jos laittaisi muovipussin käsiinsä, niin silloin on mukavampi koskettaa sieniin. Poimimisen jälkeen he söivät koulussa tekemiään voileipiä mutta silloin tuli Johannalle uusi tenkkapoo; miten syödä samoilla sienisillä käsillä, vaikka hän oli poiminut muovipussit käsissä. Johanna näppäränä tyttönä keksi ottaa uuden muovipussin ja sujautti sen käsiinsä ja näin pystyi syömään herkullisia voileipiä ilman käsienpesua. Kun matematiikanpedagogi Touko Hellamaa oli nähnyt Johannan voileivänsyöntikäsineet, niin silloin hän hörähti ukkomaisesti vanhahtavalla Hämeen murteella: "Kylläpä tolla on basillikauhu!" ja puisteli harmaata päätään.

Keväällä 2989 Johannalla alkoi kahden viikon työharjoittelu eli PTO – Praktinen Työhön Orientointi jakso. Työpaikka on Forssan kaupungintalon kopiointikeskus.

Kaupungintalo on valtava viisi kerroksinen punaruskea tiilirakennus Uusi Tammelan tie 9. Tie alkaa Adjutantintorilta ja päättyy Tammelaan, kuten Vanha Tammelan tiekin. Torin kohdalla tie on nimellä Torikatu. Torin ja kaupungintalon välissä on Forssan käräjäoikeus sekä pyöreänmuotoinen radiokahvila, josta lähetetään Forssan julkinen lähiradio. Kahvila on pienen kalliokukkulan päällä. Lähiradio radiot myös kunnanvaltuustokokoukset. Radiokahvilaa vastapäätä tien toisella puolen on Puolalan lukio sekä Puolalan koulu.

Tätä nykyään kunnille kuuluu vain peruspalvelut; Koulutus, katujen kunnossapito, vanhustenhoito sekä sosiaalipalvelut.

Forssan kaupungintalon kopiointikeskuksen omistaja on kommandiittiyhtiö Palveluryhmä, joka myös omistaa viereisen postitusosaston, jossa muutaman paperipostin ja pakettien ohella huolletaan sähköposti- ja kotisivupalvelimia.

Johannan pitää muun muassa rei'ittää sekä nitoa asiakirjoja. Kaikkea digitaaliset kopiokoneet eivät voi tehdä eikä kolme kopiointitekniikkaa ehdi ja viitsi nitoa ja rei'ittää.

Homma sopii kuin nakutettu funktiorajoitteiselle työharjoittelijalle, kuten kopiointitekniikoista vanhin ja lihavin tapaa ajatella.

Johanna sai työharjoittelun ammatinvalinnanpedagogi Esteri Hannulalta, jolla on konttori Vetehisenlukion ammatinharjoittelun yhteydessä. Kyseisellä osastolla opiskelee vaikeasti funktio- ja toimintarajoitteiset. Sinne Johanna ei mielellään mene, kun heti käsivartta alkaisi vetää rinnan päälle väpättämään. Ammatinharjoittelun alapuolella on toiminnanharjoittelu, jossa opiskelee kaikkein toivottomimmat funkikset.

Esterin konttori sijaitsee ammatinharjoittelun aulassa. Joka kerta ulko-oven edustalla mölyää moottoripyörätuolissa istuva vaikeasti funktiorajoitteinen tyttö ehkä muutamaa vuotta Johannaa vanhempi. Johanna kuuli sivu korvalla, että tyttö on nimeltä Kerttu. Sukunimestä hänellä ei ole tietoaakaan eikä haluakaan sitä tietää. Hän huomasi kiinalaisen näköisen lihavahkon pojan, jonka nimi vaikuttaa olevan Un Zung. Pojalla on usein yllään musta nahkatakki ja tämän seurassa on muuan Markus Virta, joka usein katsoo happamin ilmein Johannaa, kun tämä puistelee päätään Un Zungille.

Nitoessaan, kopiointikeskuksen sivuhuoneessa Johanna unelmoi, että jonakin kauniina päivänä hänestä leivottaisiin kaupunginjohtajatar ja tämäkin tehtävä on tavallaan ensimmäinen poliittinen homma. Kun hän sai tehtävänsä valmiiksi, niin silloin hän meni kopiointitekniikko Raija Lillukan luokse: "Jepulis, valamista tuli! Entäs nyt? Mitä nyt mie teen?" johon lihava valkoiseen t-paitaan pukeutunut Raija vitsaili: "Take the cat on rump and drive, HAHA, juuri nyt ei ole mitään erikoista työtehtävää ja sä voit mennä kahvihuoneeseen huilaamaan!"

Johannaa nauratti tämä hassu repliikki. Raija ihmetteli, kun Johanna ei ollut ennen kuullut kyseistä modernia hämäläistä sananpartta. Johanna vastasi naurahtaen: "En oo kuullut ees amerikkalaisessa kirkossakaan!" johon Raija: "Ei se ole amerikkalainen sanaparsi vaan hämäläinen, senkin shaabo!"

Sitten Raija kysyi: "No Johanna pohanna, mistä sä oot kiinnostunut, siis mitä sä duunaat kotona vapaa-aikana ja silleen?" Johanna vastasi ehkä liiankin rehellisesti: "Mie tappaan piirrellä ja kirjoitella kertomuksia." Raija ojensi Johannalle paperiarkin ja sanoi: "Sä voisit piirrellä jotain kliffaa...Voisit piirtää vaikkapa tuolla kahvihuoneessa ja odottaa kunnes tulee työtehtäviä."

Johanna otti paperiarkin ja meni kopiointikeskuksen perällä olevaan siniseksi maalattuun pitkulaiseen kahvihuoneeseen, jonka oven puoleisessa päädyssä oikealla on espresso- ja cappuccinokoneet sekä pieni jääkaappi. Toisessa päädyssä kahvipöydän yläpuolella on seinähyllykkö.

Johanna laittoi paperiarkin seinähyllyn ylimmälle hyllylle ja otti yhden arkeista ja asettui istumaan pöydän pätyyn piirtelemään.

Raija näytti edellisen työharjoittelijan piirrosta, joka on yhden sivun sarjakuva, jossa kopiointitekniikat nukkuvat koneiden päällä, kunnes piirtäjä itse tulee kuvaan ja samaistuu jengiin. Viimeisessä ruudussa koneet räjähtävät. Raija katsoo hetkisen sarjakuvaa ja sitten sanoo: "Säkin voisit piirtää jotain tämän kaltaista, jotta sinusta jäisi kiva muisto työharjoittelujakson jälkeen!" eikä osaa aavistaakaan, että tästä hassusta kainuulaisblondista tulee pitkäaikainen tuttavuus, kaupungintalon vanha pieru.

Johanna innostuu piirtämisestä, sillä piirtäminen on hänelle suuri intohimo. Koulussakaan ei ole vaarallista piirtää, niinpä kyllä kai täälläkin voi luoda muutaman hassun piirroksen, ajattelee Johanna ja menee kahvihuoneeseen piirtämään ja sepittämään.

Hän piirtelee juuri ja juuri Monnia muistuttavia piirroksia sekä kirjoittelee hänestä lapsellisia ja ilkeitä kertomuksia kaiken kukkuraksi oikeilla nimillä. Monnia muistuttavat piirrokset ovat yllättävän taitavasti piirrettyjä. Monesti hän piirtelee pelkkiä tikku-ukkoja mutta viime aikoina hänen luomat hahmot ovat enemmän ihmisen näköisiä, sillä hän on itse oppinut piirtämään. Kertomuksissa on vielä toivomisen varaa, sillä ne ovat melko kökköä luettavaa.

Valmiit piirustukset ja sepitykset hän laittaa kahvihuoneen pöydälle, seinähyllykön alapuolelle, jotta kopiointitekniikat voisivat niitä katsella. Johanna haluaa saada palautetta, mielellään positiivista, sillä hän on tottunut pedagogien lässytyksiin.

Raija kehottaa piirtää lisää ja Johanna tekee käskettyä, vaikka hän on työpaikalla. Hänellä ei ole pienintäkään itsekuria. Hän ajattelee, että ehkä hänestä tulisi yhtä suosittu kuin Lappeenrannan koulussa eikä osaa aavistaakaan mitä tuleman pitää.

Johanna tekaisi myös pienimuotoisen paperisen Forssan kuntalehden, jossa kirjoitti ja piirsi kalastuksesta, kun kuuli Raijan olevan oikea kalastushullu.

Sen kyllä näkee kopiointikeskuksen pöydiltä ja hyllyiltä, joissa lojuu paljon kalastuksesta kertovia lukulaitteita sekä perhoja. Lisäksi Raija on intohimoinen metsästäjä ja joka syksy käy metsästäyssä kauriita Hallisalons luontoreservaatissa, jotta kauris kanta pysyisi sopivana.

Raija Gunilla Lillukka on hyvin lihava ja itsepäinen akanpökö. Työpaikalla hän tapaa parannella kalastusvälineitään, joihin kuuluu muun muassa kalaparven ilmaisin, jota hän tapaa ohjelmoida samalla, kun valvoo digitaalisia kopiokoneita.

Raijan sukunimestä Johannalle tulee mieleen Kakadun ex-aviomiehen sukunimi. Tuskin Raija ja Kalevi ovat sukua keskenään tai mikseivät olisi, sillä Raijan sukujuuret johtavat Vuokattiin, kun taas Kalevin suku on Kiuruveden seudulta. Kainuussa on paljon Lillukoita.

Forssan kaupungintalon kopiointikeskuksella on vanhanaikaisia digitaalisia kopiokoneita koska kaupungilla on hidas hallinto. Se ei sinänsä ole mitään uutta, sillä Forssahan sijaitsee keskellä Hämettä.

Kopiointikeskuksella työskentelee Raijan lisäksi kaksi kopiointitekniikkaa, joista nuorin on laiheliini Leena Mikaela Lehto sekä muutamaa vuotta Raijaa nuorempi Kirsti Virtanen. Leenalla on lähes joka päivä yllään ruskeat alumiininahkaliivit. Kirstillä on lyhyt musta tukka sekä norjalainen villapaita. Raijalla on karheat ryppyiset kasvot, jotka juoruavat hänen runsaasta viinanjuonnistansa. Vaikka Raija juopottelee vapaa-aikana, niin silti hän kykenee suoriutua työtehtävistään kunnialla. Kerran eräässä juhlassa tuttu poliisi oli varsikseen puhalluttanut vahvasti juopuneen Raijan, niin silloin alkometri näytti nolla pilkku yhtä eli alkometrin mukaan olisi saanut ajaa autolla. Ehkä minun runsas rasvaprosenttini imee alkoholia puoleensa eikä jää vereen, kuten hän itse on asiaa pohtinut.

Kahden viikon kuluttua Johannan työharjoittelujakso päättyi ja oli palattava takaisin koulunpenkille. Hänelle luvattiin kesätöitä kaupungintalon kopiointikeskukselta.

Main alussa Johannan luokka teki viikon pituisen koulumatkan Helsinkiin. Hänen ensimmäinen usean päivän koulumatka. Pitkään hän empi, että lähtisikö mukaan koska tämä on ensimmäinen kerta yöpyä ilman vanhempia. Hän päätti lähteä mukaan, kun sai oman hotellihuoneen. Matkalle hän ei ottanut mukaan silmälaseja koska nukkumaan mennessä ei ole tottunut olemaan riilit päässä ja toiseksi olisi rennompaa ilman laseja, kuten vanhemmat sanoivat rohkaistakseen tytärtään lähteä koulumatkalle.

Helsinkiin he menivät PendolinoX3000 luotijunalla, joka pysähtyi Karkkilan asemalla, josta luokanvalvoja Olli Saarinen nousi junaan. Olli ihmetteli, kun Johanna oli ilman silmälaseja, muttei voinut asialle mitään koska Forssahan on takanapäin.

Forssan asemalla oppilaiden kanssa junaan astui lukiospesiaalikoulun muut pedagogit kuten Touko Hellamaa ja Reijo Rikilä sekä apuryhmän pedagogi mustalyhyttukkainen Gerhard Ryrri. Nämä eivät ajatelleet, että Kainuun tyttö vihreäsilmäinen oli ilman rillejä eivätkä ole yhtä tarkkoja kuin luokanvalvoja Saarinen.

Johannan luokka istui viimeisessä vaunussa. Johanna istui selkä meno suuntaan ja näki, kuinka kotikaupunki jäi taakse, jolloin hänellä nousi pala kurkkuun mutta onnistui pidättämään itkun.

Helsingissä he yöpyivät Kallion kaupunginosassa vanha kunnon Hotel Fennossa.

Kalliota kutsutaan tätä nykyään Helsingin vanhaksi kaupungiksi. Hotel Fennoa on moneen otteeseen remontoitu ja rakennettu lisää kerroksia ylös sekä alaspäin. Hotelliin pääsee myös Tallsinki metrosta.

Hotellin naapurissa on kiinalaisravintola Pyllistävä Lohhari, josta tulee herkullinen vahvasti maustetun ruuan tuoksu, joka kantautuu hotellin tiloihin. Kyseisessä ravintolassa ei ruokailtu koska tuoksusta päätellen siellä on aivan liian tulista ruokaa niin, ettei funktioarajoitteisten pidä altistaa aivovaurioitaan vahvoille mausteille, kuten pedagogit päättivät. Tietenkään tätä eivät sanoneet ääneen oppilaidensa kuulle, kun sana aivovaurio voi olla aivan liian arka-asia.

Huoneeseen päästyään Johanna tarkisti huoneen jokaisen sopukan, ettei olisi murhaajia eikä akillesjänteenviiltäjiä. Ehkä hän on katsonut muutaman trillerin liikaa. Usein kotona pikkusiskon ehdotuksesta katsotaan paljon kauhuleffoja. Eräässäkin leffassa mennään matkailuautolla metsään, jossa vaanii suurikokoiset akat valtavine laserleikkureineen.

Tästä leffasta Anna on nähnyt painajaisia. Nuorimmainen on jälkikäteen hokenut, että kuinka valtavat akat laserleikkureillaan oikein sahasi uhriensa vatsoja.

Litteän näyttölaitteen takaa Johanna löytää käytetyn injektioruiskun, jonka hän ottaa varovasti käteensä ja hölmistyneenä sitä hetkisen inhoten pyörittelee käsissään ja sitten toisella kädellä avaa sivuikkunan ja heittää umpimähkään mystillisen ruiskun ulos. Hän kuulee kuinka ruisku kolahtaa jotain metallia vasten, ilmeisesti metallikatoksen päälle.

Hän ei kerta kaikkiaan tohtinut olla injektioruiskun kanssa samassa huoneessa. Kukaties se oli vanha huumeruisku, joka olisi saattanut alkaa ruiskuttaa sisältöään ympäriinsä. Johannan selkäpiissä kulki vilunväre, kun ajatteli ruiskua; Entä jos olisin saanut psykoosin ja pistänyt ruiskun ihooni, ajattelee hän samalla, kun haroo kasvojaan, jotta hullu ajatus poistuisi mielestä. Tietenkään hän ei sellaista tee mutta jos yhtäkkiä jostain syystä olisi tullut hulluksi, ajattelee Johanna. Samoin hän ajattelee kotikellarin viemäriputkista, jotka kulkevat katonrajassa, että ne houkuttelevat hirttoköyhtä.

Tämän vuoksi hän ei halua omaan huoneeseen leuannostotankoa, vaikka toisinaan sellainen olisi hyvä olla, jotta käsivarsi lihakset vahvistuisivat mutta hän ei uskalla hankkia sellaista, ettei tulisi kiusaukseen alkaa sepittää hirttoseksifantasioita. Myös vintillä ollessa hän kammoksuu kattopalkkeja samasta syystä eli Johanna Kivisellä on aivan liian vilkas ja sairas mielikuvitus.

Seuraavaksi hän kurkistaa kirjoituspöydän alalaatikoon, ettei olisi enemmän ruiskuja. Siellä oli vain naisille tarkoitettu pornolehtilukulaite *Jenna*. Hän ottaa sen käteensä ja selailee hetkisen. Laitteen etusivulla on alaston nainen, jolla on päässään tummansininen pipo. Taustalla näkyy paljon taskupokkareita. Seuraavalla sivulla sama nainen istuu ikivanhan kullanvärisen Toyota Yariksen ratissa samalla, kun viereen ilmestyy hieman uudempi valkoinen Toyota Aygo X. Johanna katsoo tarkasti lukulaitelehti Jennan kuvia. Tekstiä on hyvin niukasti. Toyota Aygosta tulee ulos alaston puoliiksi kaljuuntunut mies ja menee suoraan Toyota Yariksen luokse lempimään myssypäistä alastonta naista. Johannaa kiihottaa katsoa lukulaitejulkaisun julkeita kuvia sekä videoklippejä. Sitten hän hiippailee hotellin käytävälle ja pujahtaa pieneen vessakoppiin, jossa laittaa lukulaitelehden lavoaariin ja menee takaisin huoneeseensa.

Hän ei tohtinut olla samassa huoneessa pornolukulaitelehden kanssa. Sinänsä hänellä ei ole mitään pornoa vastaan, pikemminkin hän rakastaa pornoa mutta nyt koulumatkalla häntä ujostuttaa tutkia pornoa; ajatella jos pedagogit olisivat huomanneet Jenna lukulaitteen, ajattelee Johanna.

Tuskin siitä mitään olisi seurannut sillä Johannahan on jo täysi-ikäinen, ainakin ikänsä puolesta.

Myöhemmin illalla, kun hän on huoneessaan katsomassa tv-uutisia, niin silloin kirjoituspöydällä oleva musta kommunikaatiolaite antaa merkkiään. Hän painaa punaista vastausnappia ja sanoo aralla äänellä mikrofoniaukkoon: "Haloo?" jolloin kovaäänisestä kuuluu Miltonin tavanomainen möreäkö pornoääni. Milton soitti hotellin sisäisen puhelun omasta huoneestaan, jonka jakaa muutaman koulukaverin kanssa. Hän halusi vain kokeilla hotellin sisäistä kommunikaatiojärjestelmää, kun on utelias ja samalla kujeilla sen hassun kainuulaisblondin kanssa. Taustalla kuuluu Martin räkäinen nauru. Johanna sanoo änkyttäen mikrofonii: "Sie oot miun hunajapupuseni!", jolloin Milton remahti nauramaan. Johanna kuulee koulukaveri Christian Uridiumin kysyvän taustalla: "No, mikä on hunajapupu?" ja nauraa kihertää. Johanna vastaa: "Mimimilton on hunajapupunen!", jolloin kuuluu enemmän räkänaurua.

Johannan luokka tutustui Helsingin nähtävyyksiin. He kävivät myös Tallinnassa, jossa tekivät opintokäynnin Saku olut panimolle. Siellä he saivat maistella erilaisia oluita sekä limonaateja. Tiina Kallelalle tämä oli oikea juhlahetki, kun koulumatkalla sai juoda paljon olutta.

Tätä nykyään Saku panimon edustalla on neljä kivistä veistettyä olutpurkkipatsasta, joiden päässä seisoo kirahvipatsaat.

Tallinnassa he kävivät Tallsinki metrolla, joka on molempien kaupunkien suuri ylpeyden aihe. Metroprojekti valmistui nopeammin kuin muinainen länsimetro.

Illtamissa he palasivat takaisin Helsinkiin ja söivät ghanalaisessa ravintolassa eksoottisia afrikkalaisherkkuja. Ravintola sijaitsee Kluuvin ja Kallion välissä eli ihan kävelymatkan päässä hotellista.

Ravintolassa Johanna kujeili Christianin kanssa, joka istui lähinnä saman pöydän ääressä. Kun nuoriherra Uridium oli lappamassa chilimaustettua spagettia suuhunsa, niin silloin Johanna innostui runoilemaan: "Miltonin dildonin sähkösekarit!", jolloin Christian räjähti nauramaan niin, ettei syömisestä tahtonut tulla mitään. Kun hän yritti juoda Afri Colaa, niin silloin juoma suihkusi päin seiniä koska tätä luurankomaisen laihaa jätkää nauratti blondin hassu runoilu.

Pian nauru tarttui koko pöytäseurueeseen niin, että Milton nauraa röhisi pornoäänellään. Milton ajatteli, että Johannasta tulisi hyvä koomikko ja kannattaisi hakeutua telkkariin.

Vielä ravintolan ulkopuolellakin jätkät nauroivat niin, että kortteli raikui. Kuulosti siltä, että he olisivat juovuksissa, vaikka kaikki olivat vesiselviä. Tietenkin Johanna oli tyytyväinen, kun onnistui saamaan pojat hyvälle tuulelle, ehkä liiankin hyvälle tuulelle.

Muina iltoina he söivät maineikkaassa musiikkiravintola Old Bensiksessä, joka on perustettu muinaisen tv-sarja Kotikadun mukaan. Sarjaa on esitetty lukemattomia kertoja uusintoina kansallisella EBU TV1 kanavalla.

Euroopan julkisen palvelun mediayhtiöt on sulautettu yhteiseurooppalaiseen European Broadcasting Unioniin, joka korvaa muun muassa Yleisradion, SVT:n, NRK:n sekä DR:n.

Suomen EBU:n kansallisilla kanavilla on suomen- ja ruotsinkielistä ohjelmaa sekä joitakin ohjelmia englanniksi sekä Suomen murteilla.

Skandinaviassa ruotsin kieltä kutsutaan tätä nykyään skandinaviaksi, jota on hieman muokattu, jotta tanskalaiset ja norjalaiset omaksuisivat tämän uuden yhteisen skandinaavisen kielen. Tanska ja norja ovat tätä nykyään pelkkiä skandinaavisia murteita, kun taas Skandinavian kielellä on kirjakielen status.

Perjantaina vähän ennen luotijunan saapumista Forssaan, syttyi tulipalo kumifirman tiloissa Zumilan pienteollisuusalueella. Lähiasukkaita kehoitettiin olemaan sisällä sulkemalla ovet ja ikkunat.

Kumifirman portilla on suuri autonrenkaista tehty kumimies, jonka alapuolella on pieni infokyltti, jossa lukee suomeksi ja ruotsiksi; *Omistettu kaikille Niinoille – Tillägnat till samtliga Ninor*. Harvat ja valitut tietävät kumimiehet salaisuuden.

Onneksi kumimies ei palanut vaan tulipalo syttyi yrityksen varastossa, jossa varastomiehen sähkötupakka putosi hienokumimassan päälle, joka hetkellä roihahti ilmiliikkiin. Sähkötupakassa on sisäänrakennettu paristo, joka sytyttää nikotiini- ja ninniini patruunat, jotta sähkötupakoitsija saisi nauttia sähköisen aromeista.

Tulipalon takia pikajuna ajoi erityisen hitaasti, jotta palo saataisiin hallintaan. Junassa jotkut irvileuat tuntuivat vitsailevan Hämeen hitaudesta.

Junayhtiö *European Railways* tarjosi päivällisen matkustajilleen.

European Railways on federaation suurin junayhtiö, jonka kaikki junat ovat X3000Pendolinoja, jotka liikennöivät jokaisessa osavaltiossa. Suomessa luotijunien tyyppinimi on muodossa PendolinoX3000 ja muualla päin liittovaltiota X3000 mainitaan ensin.

Seuraavana päivänä Johanna kävi potkulaudallaan palopaikalla katsomassa tuhoja. Hän kiinnitti ensimmäisen kerran huomiota kumimieheen ja kiihottui kyltissä olevasta Niina-nimestä, sillä sehän muistuttaa Ninoa. Hän pohti, että keistä Niinoista mahtaa olla kysymys.

Hän filmasi multimediamerallaan kumimiestä sekä palannutta kumifirman rakennusta.

Firman vieressä on rakennustarvikemyymälä, jonka toisella puolella on halpahalli Y & Y.

Kumifirman toisella puolella on autojen katsastuskonttori, jonka takana on Kahlaajantie, jossa Milton asuu alivuokralaisena valkotiilisessä omakotitalossa. Autotallin edustalla on ikivanha Renaultin romu.

Heti koulujen päättäjäisten jälkeen Johanna on ensimmäistä kertaa kesätöissä. Työpaikka on Forssan kaupungintalon kopiointikeskus.

Tälläkin kertaa on paljon luppoaikaa, siispä hän saa jatkaa piirtelemistä. Ainoat työtehtävät ovat nitominen ja rei'ittäminen, joista hän selviää nopeasti ehkä liiankin nopeasti.

Raija ei uskalla antaa funktiorajoitteisen kesäduunarin hoitaa paperinleikkuria koska silloin olisi vaarana, että sormetkin leikkautuisivat ja sitten olisi edessä lukemattomat käräjillä istumiset, jos antaisi spesiaaliskoululaisen käyttää laserkäyttöistä paperileikkuria.

Johannan puheesta kuulee selvästi, että hän on funktiorajoitteinen, vaikkei sitä itse tunnusta itselleen eikä muulle. Hän änkyttää käkättävästi niin, että kuuntelija helposti väsyä ainaiseen käkätykseen. Johanna itse ei kuule käkätystä, sillä sisäisesti oma puheääni kuulostaa moitteettomalta. Hän on kuullut videofilmauksista, että oma puheääni kuulostaa kauhealta. Herkempi funktiorajoitteinen masentuisi ja lopettaisi puhumisen niin, että saisi autistisen leiman. Johanna ei ole kovin herkkä mutta kotona hän helposti alkaa itkeä pillittää pikkuaasioista. Koulussa sekä työharjoittelussa hän ei itke vaan kätkee kaiken sydämensä sopusuoraan.

Raija ei uskalla antaa Johannan käyttää kopiokoneita koska silloin olisi vaarana koneiden suurremontti. Raija ei oikein luota funktiorajoitteisiin. Tätä hän ei tietenkään sano ääneen. Kaikkein vähiten kopiointitekniikat luottavat maahanmuuttajiin sekä ilmastopakolaisiin. He ovat piilorasisteja.

Oikeastaan kopiointikeskus ei olisi tarvinnut kesätyöläistä, mutta päälliköt halusivat olla hyväsydämisinä lukiospesiaalikoulun ammatinvalinnanpedagogi Esteri Hannulaa kohtaan. Pakkohän on ottaa työharjoittelijoita myös spesiaalikouluista tai muuten kunnan pomot syöllistyisivät syrjintään.

Eräänä kesäkuun aamulla töihin mennessä Raija huomasi Kivisten talon edustalla Oskarin itse tekemän matkailuauton, jonka tämä oli rakentanut samaan tapaan kuin Vernerikin. Nyt hän kyllästyi matkailuautoon ja toiseksi hänet yllätti rahanhimo ja laittoi auton myyntiin. Hänellä on lisäksi viininpunainen Roll henkilöauto vuosimallia 1970-luvun lopulta. Auto on hieman uudempi kuin Antin auto.

Matkailuauton nähtyään Raija ajatteli, että tuo olisi kätevä metsästys- ja kalastusretkillä. Työpaikalla Raija kysyi Johannalta lisätietoa autosta, siltä varalta, jos sattuisi tietämään, kun auto seisoo hänen kotitalonsa edustalla Vanha Tammelan tien puolella. Vieressä on Eeka Palmuniemen vanha ja kulunut Hayosiko P6, todella räjähtäneen näköinen.

Muutaman kerran Johanna on syljeskellyt huoneensa päätyikkunasta Eekan auton päälle pullamössöä. Tämäkin on yksi hänen kummallisista pikkutyttöjensä kujeista. Eräänä päivänä herra Palmuniemi otti asian esille Antin kanssa, että joku syljeskelee hänen autonsa päälle. Antti arvosi syyllisen, kun vanhimman tyttären huoneen ikkuna on melkein auton yläpuolella. Ylinnä on Jaana-Marin vinttihuoneen ikkuna, joka on keskellä talon päätyä. Antti tietää, että tuskinpa nuorimmainen sylkisi ihmisten autojen päälle. Tietenkään hän ei kertonut epäilyistään vuokralaiselleen, sillä hän suojelee tyttärtään sekä hänellä on vittumainen suhtautuminen tähän sosiaalisammakkoon. Hän lupasi selvittää asian, että kuka mahtaa olla räkiä. Sisälle tultuaan hän sanoi vanhimmalle tyttarelleen, että sylkekö hän Palmuniemen auton päälle. Tietenkin Johanna yritti kiistää mutta isä ei ole helposti kusetettavissa ja sanoi, että vaikka Eekan auto on hirveän näköinen romu, niin silti ei pidä räkiä sen päälle, kun se näkyy olevan sille kuin henki ja elämä.

Toinen sylkemistapaus tapahtui joku aika sitten, kun Johanna oli hetken mielijohteesta sylkäissyt vanhempien makuuhuoneen ikkunasta alakerran vuokralaisen päälle. Makuuhuoneen alapuolella B-rapussa Parviaisten entisessä asunnossa, asuu tätä nykyään Jenny Garfield niminen nuori nainen, joka on ammatiltaan mentaalihoitaja. Antti ja Anna eivät oikein pidä neiti Garfieldista, kun tässä on ihilistisiä piirteitä. Kun Johanna oli sylkäissyt tämän päälle, niin silloin Jenny tuli valittamaan Antille, sillä tämän on vuokraisäntä. Jenny kysyi, että kuka asuu hänen yläpuolellansa. Antti vastasi, että siellä on heidän makuuhuoneensa ja ilmeisesti tytär on ollut asialla ja lupasi puhua tälle. Jennyn mentyä Antti meni makuuhuoneeseen, jossa Johanna oli lukemassa Naku Nankkaa. Enää äidin ei tarvitse lukea kyseistä animaatiolukulaitejulkaisua isoille naisille.

Isä piti pienen puhuttelun tyttarelleen. Ensin hän kysyi: "Ootko silykenyt alakerran Jennyn päälle?", jolloin tämä punastui ja kiisti sylkeneen mutta isä oli varma, että tyttö valehtelee ja sanoi, ettei saa sylkeä ihmisten päälle, vaikka kysymyksessä oli vain tuo ihilisti-Jenny.

Sitä edellinen sylkemistapaus tapahtui Lappeenrannassa talvella 1980, jolloin hän oli sylkäissyt parvekkeelta Gandalfin päälle. Jolloin herra Gandalfi soitti Kivisten ovikelloa ja päkätti, että saa olla viimeinen kerta, kun hänen päällensä syljetään. Silloin kotona oli Anna, joka piti melkoisen saarnan Johannalle. Yöllä, kun Antti oli tullut kotiin, niin silloin vaimo kertoi miehelleen illan tapahtumista, jolloin Antti tuli hyvin vihaiseksi ja sanoi, että jos hän olisi ollut kotona, niin silloin tyttö olisi saanut mennä sen ukon luokse pesemään tämän puseron. Aamulla hän ei enää puhunut asiasta.

Nyt kun Jenny Garfield oli valittanut sylkemisestä, niin Antti ei ollut yhtä vihainen, joka johtunee siitä, kun hän itsekkin inhoaa vuokralaistaan ja saattaisi itsekkin sylkäistä tämän päälle mutta toisinaan ei henno niin tehdä monestakin syystä. Ensinnäkin neiti Garfield on vuokralainen eli rahasampo ja toiseksi Antti on aina tykännyt Jenny nimisistä neidoista. Kyllä neiti Garfield on ihan pantava pimu, kuten Antti tapaa itse mielessään ajatella.

Nyt kesätoissa, kun Raija kysyi Johannalta tietoa matkailuautosta, niin silloin tämä vastasi, että se on ukin auto eikä tiedä siitä juuri mitään. Johannaa ei ole koskaan autot ja koneet kiinnostanut vaikka haluaisi ajokortin. Ajokortti ei tule itsestään.

Töiden jälkeen Johanna kysyi isältä tietoa ukin matkailuautosta ja kertoi, että kesätoissa yksi kopiointikeskuksen typografeista oli sen nähnyt ja kiinnostunut. Antti kirjoitti paperille tietoa isänsä matkailuautosta ja kirjoitti tämän puhelinnumeron. Seuraavana päivänä, kun Johanna oli antanut paperilapun Raijalle, niin silloin tämä pirautti heti paikalla blondin ukille.

Kun Oskari oli kertonut hinnan, niin silloin Raijan kiinnostus lopahti tyystin ja alkoi leikillään kutsua Kivisiä saitureiksi ja verenimijöiksi. Johannaa turhaan jännitti, jos Raija tulisi kotiin katsomaan matkailuautoa ja näkisi hänet ilman rillejä.

Kun Johanna vahingossa perforoi tai nitoi paperit väärästä päästä, niin silloin Raija päättään puistellen tuhahteli: "Sä oot kyllä surkee, susta ei totta totisesti tule kopiointitekniikkoo!"

Silloin tällöin Raija leikillään uhkaa tulla Johannan luokse keskustelemaan äiti Kivisen kanssa tyttären mokista, että mitä ihme nestettä virtaa tämän päässä. Joka kerta Johannan pöksyihin pujahtaa pupu ja alkaa käkättää: "Elä tuu, elä tuu!" Tietenkin Raijaa naurattaa niin, että rinnat hytkyvät ja kysyy kummissaan: "Pelkääät sä omaa mutsias?" ja nauraa räkäisen naurun ja sitten toteaa: "Taitaa tämä Anna Kivinen olla kova mimmi!"

Syy, että miksi Johanna reagoi näin vahvasti, on kaikki ne pikkutyttöjen kujeet, joista on seurannut valituksia. Johanna pelkää vanhempien pauhaamista kuin koronaa.

Tämän reaktion takia Raija alkoi leikillään kiusoitella, että illalla kello puoli seitsemän hän tulisi kylään. Vitsailu tapahtuu useimmiten työpäivän päättyessä, jolloin Johanna hätäntyy niin paljon, että menee Raijan perässä kaupungintalon parkkihalliin ja estää tätä lähtemästä ennen kuin tämä on perunut uhkauksensa. Sisimmässään Johanna ymmärtää, ettei tämä lihava akka oikeasti aio tulla hänen luoksensa mutta toisaalta Johannaa kummittelee ajatus, jos Raija sittenkin olisi tosissaan. Lopulta Raija paljastaa, että oli vain laskenut leikkiä eikä aio tulla, jolloin Johanna sanoo Moi doot ja lähtee talsimaan kohti ulko-ovea. Auton sivuikkunasta Raija huutaa: "Okei, Puoli seitsemän Brandzerinkatu 20!", jolloin Johanna hätähtää ja juoksee takaisin estäen Raijaa poistumasta ennen kuin on perunut uhkauksensa. Tietenkin Raija persettään repien nauraa: "Okei, en tule, menehän siitä kotiin!"

Raijasta on mukava tällä tavoin kiusata lapsellista tyttöä, kun tämä reagoi näin huvittavasti.

Vasta usean vuoden kuluttua Johanna itse hiffasi, että olisi pitänyt alun perin käyttäytyä aikuismaisesti eikä antaa itsestään tuollaista pellen kuvaa.

Eräänä työpäivänä Raija antoi Johannalle monta arkillista piirustuspaperia koska tietää, että tämän pitävän piirtämisestä. Kotona hän ei juuri piirrä paperille vaan piirustuslaitteilla.

Paperiarkit hän tulee käyttämään kertomusten tulostamiseen ja sitten laittaa ne kansioihin. Totta kai olisi kiva laittaa kertomukset Kivinen Areenalle mutta silloinhan isä ja äiti lukisivat ja arvaisi kuinka lapsellinen hän on koulussa ja kesätoissa. Johannalla on tuuria, kun typografit ovat erittäin humoristisia, jopa liikaakin. He ovat samalla aaltopituudella. Jos eivät olisi, niin Johanna olisi todennäköisesti aikoja sitten saanut potkut. Johanna ei osaa aavistaakaan, että milloin ja mistä saa elämänsä ensimmäiset potkut.

Piirustuspaperit Johanna kuljetti vanhoissa leipälaatikoissa, joita lojuu kopiointikeskuksen ulkopuolella kaupungintalon keskimmäisen siivekkeen nurkkauksessa. Vieressä on lounastavintola Restaurant Käy sisään.

Paperien kuljettaminen leipälaatikoissa on Raijan idea, ettei kunnan pomot näkisi, että kaupungin omaisuutta viedään pois. Kyseisiä kopiointipapereita niitä jostain syystä pysty käyttää kopiointikoneissa. Olisi sääli heittää paperit roskiin.

Johanna käy töissä potkulaudalla ja sen tähden ei voi kuljettaa paperiarukkeja samalla kertaa vaan ottaa muutaman arkin joka päivä. Leipälaatikko on potkulaudan perällä niin, että hän joutui seistä laudan etuosassa ja toisella jalalla potkia vauhtia.

Aamulla kaupungintalon pyörätelineen luona hän sujauttaa rillit päähänsä ja hieman värisyttää päätään. Iltapäivällä kotiin mennessä hän sujauttaa rillinsä koteloon, joka hänellä on povitaskussa. Hei ole tottunut katsomaan potkulaitaa rillit päässä.

Kaupungintaloa vastapäätä on Puolalan koulu, jonka takana on Käräjälän omakotialue, jonka pohjoispuolella on kerrostaloja, enimmäkseen asumisoikeusasuntoja sekä Forssan matkakeskus. Junaratasillan takana on Omahimalan sekä Hämeenlehdon omakotialue, jonka itäpuolella on kerrostaloja sekä Hämeenlehdon kirkko ja hautausmaa, jonne on joskus muinoin haudattu korona uhreja. Junaratasilta menee Käräjälän ja hautausmaan välistä. Sillan alapuolella on pyörätie sekä nurmikko.

Johanna ei tunne kovinkaan hyvin Käräjälää eikä osaa aavistaakaan, että joskus tulevaisuudessa asuu siellä mutta ei mennä asioiden edelle.

Juhannuksena Kiviset kokoontuivat tavalliseen tapaan ukin mökille Paraisiin. Niemen takana, mökin eteläpuolella, on Raija Lillukan kesänviettopaikka, joka on oikeastaan kesävierito-osuuskunta eli usean henkilön yhteisomistuksessa. Raijalla ei ole vara ostaa omaa mökkiä ja nyt, kun hän kuuli blondin ukilla olevan mökki Hammassiltalahden perällä, niin häntä alkoi harmittaa, kun sillä saituriukolla on oikein kesämökki eikä suostunut myymään matkailuautoa halvalla.

Johannaa puolestaan harmittaa, kun sattui mainitsemaan, että juhannuksena menee ukin mökille Paraisille, kun Raijakin sinne menee juhannuksen viettoon.

Raijan lomaosuuskunta sijaitsee piskuisessa mökkikylässä nimeltä *Hollandia*, joka on Hammassiltalahden ja Eklundien kasvihuoneiden välimaastossa. Hollandia mökkikylän itäpuolella on lähiö nimeltä *Hyvä-Brabo*, joka kuuluu Paraisten kuntaan.

Heti kun Johanna oli kertonut juhannus suunnitelmista, niin silloin Raija innostui vitsailemaan: "Mikä yhteensattuma! Mulla on kesänviettopaikka siellä Hollandiassa, vesiteitse Hammassiltalahteen olisi vain muutaman minuutin venematka eikä jalankaan sinne ole pitkästi, HAHA!" Raija jatkoi: "Okei, mä tulen sinne teidän mökillenne vähän juttelemaan Annan ja Antin kanssa." ja nauroi päälle. Johannalle tuli taas hätä: "Mimimimi mistä puhuisit?" johon Raija: "Mä kävisin pienet keskustelut vaikkapa siitä, että oot rei'ittänyt papereita väärästä päästä ja kuka ties äiti Kivinen tarjoaisi mulle viinipaukut!" ja nauroi räkäisen naurun päälle. Johanna änkytti: "Elä tuu, Elä tuu! Mie en aua!" johon Raija naurahti: "Mutta minäpä haluan! Kun Anna on kuullut sun mokistasi, niin silloin en taatusti haluaisi olla sun pöksyissäsi, jolloin takapuolesi on räikeän punainen." lopuksi Raijalta pääsi räkänauru niin, että konttorituoli natisi uhkaavasti tämän läskitynnyrin alla mutta ihmeenkaupalla kesti. Kun hän huomasi, että kesätyöläinen on toden teolla stressaantunut, niin silloin hän paljasti naurahtaen, että leikkihän se vaan oli.

Johanna tapaa järjestellä kopiointikeskuksen pöytiä ja hyllyjä koska ne ovat hyvin sotkuisia. Pöydillä lojuu Raijan kalastusaiheisia lukulaitteita sekä erilaisia uistimia. Uistimiin hän ei uskalla koskea kalakauhun takia. Muutenkaan niihin ei parane mennä koskemaan, sillä kalastusvälineet ovat Raijalle hyvin pyhiä. Raijaa ärsyttää, kun koko ajan kesätyöläisen sormet tanssivat pöydillä eikä mikään saa olla rauhassa.

Eräänä päivänä Leena meni nurkan taakse ja soitti kopiointikeskukselle ja sopi Raijan kanssa, että he vähän kusettaisivat sitä blondia. Raija antoi nauruaan pidätellen matkapuhelimen Johannalle ja sanoi: "Psst, Esteri soittaa ja haluaa puhua kanssasi." Johanna meni lankaan ja otti matkapuhelimen ja sanoi aralla äänellä: "Haloo?" Hän kuuli tutunomaisen äänen, sillä Leena onnistui hyvin imitoida ammatinvalinnanpedagogin möreähköä ääntä, melkein samanlainen pornoääni kuin Miltonilla: "Täällä Esteri Hannula, päivää! Sinun työkaverisi väittävät, että sinä näpelöit siellä joka paikkaa, pitääkö se paikkaansa?" Johanna alkoi änkyttää: "Eee ei paljoo piä paikkaansa, en tarkota hypistellä, vaan tarkotan vaan vähän järjestellä hyllyjä ja sillee. On tullu vissiin väärinkäsitys." johon Esteriä imitoiva Leena: "Jaa, pyydä sitten anteeksi työkavereiltasi. Tuota, soitanko vanhemmillesi?" johon Johanna vastasi aivan kalpeana: "Ei jeei tarte soittaa, elä soita." johon Leena: "Okei! Pyydä sitten

anteeksi.” Johanna lupasi pyytää ja heti puhelun jälkeen hän pyysikin Raijalta anteeksi oikein kädestä pitäen. Silloin Leena tuli nurkan takaa ja hänellä oli todella naurussa pitelemistä. Raijaakin huvitti, kun kusetus meni täydestä. Onko tämä Kainuun blondi tosiaan noin tyhmä, ajatteli Raija.

Vasta usean vuoden kuluttua, seuraavan vuosikymmenen lopulla, Leena paljasti Johannalle, että hän oli imitoinut Esteriä ja se päivä oli hänen hauskin työpäivänsä, niin hauskaa hänellä ei ollut, kun siskoa etsittiin väärästä järvestä.

Monesti työpäivät ovat tylsiä, kun kopiointikeskuksella käy paljon asiakkaita, kunnallisvirkailijoita. Jokaisen dokumentit ovat erittäin tärkeitä eivätkä osaa priorisoida töitään.

Johanna oletti todella puhuneensa ammatinvalinnanpedagogin kanssa. Syksyllä koulujen alettua, kun hän tapasi oikean Esterin niin silloin hän ihmetteli, kun tämä ei kertaakaan ottanut puhelua puheeksi. Johanna ajatteli, että kenties Esteri oli unohtanut asian, sillä tämä alkaa jo olla vanha harmaatukkainen nainen. Esteri kysyi ainoastaan yhden asian, että oliko Johanna kesänä aikana soittanut hänen puhelinvastaajaansa. Eräänä kesäpäivänä Raija oli soittanut Esterin puhelinvastaajaan ja sitten antanut matkapuhelimen pahaa-aavistamattomalle Johannalle, joka ei tiennyt minne puhelu oli auki, jolloin oli sanonut jotain monotonisella äänellään vahvasti Kainuun murteella niin, ettei vanha Esteri saanut mitään selvää eikä edes kuullut kuka puhui. Taustalla kuului kopiokoneiden jyskytys. Johanna ei uskaltanut paljastaa, että kyseessä taisi olla Raijan kusetus.

Juulissa Johanna piti kuukaudenpituisen kesäloman, jolloin Kiviset kävivät tavalliseen tapaan Vattulassa sukuloimassa. Tällä kertaa he menivät E63 tietä. Asuntovaunun he jättivät kotiin. Vaunu tapaa seistä Vanha Tammelantien puolella Oskarin matkailuauton vieressä. Toisella puolella on Autoteeman myymälä.

Anttia tympäisee asuntovaunun vetäminen. Anna ei ole tottunut ajamaan pitempiä matkoja. Jopa kauppareissulla häntä tahtoo pyörryttää niin, ettei huvita ajaa pitempiä kesälomamatkoja.

Matkalla Vattulaan he yöpyivät Kuopion pohjoispuolella olevassa budjettihotellissa nimeltä Hotel Earth Wind. Se on todella halpa hotelli eikä siellä ole mitään luksuspalveluja. Hotelli on vain yöpyjille, eräänlainen hienomman luokan retkeilykoti. Hotellissa on pieni miehittämätön viinimyymälä sekä ruokasali. Yksinkertainen aamiainen sisältyy hintaan, jolloin saa syödä niin paljon kuin jaksaa. Listalla ei ole mitään hienoja ruokia vaan ihan tavallista kotiruokaa.

Reseptio on automatisoitu. Maksu suoritetaan kassa-automaattiin. Maksutavat ovat Plus Card sekä käteinen. Setelit ja kolikot laitetaan raha-aukkoihin. Toisesta aukosta tulee vaihtorahat. Totta kai hotellissa on useita valvontakameroita, jotta yöpyjät tuntisivat olonsa turvalliseksi.

Hotellihuoneessa Johannan multimediakamera putosi lattialle. Onneksi oli pehmeä viininpunainen kokolattiamatto eikä kamera mennytkään rikki muuten kuin etsimen sarana murtui.

Johannalta paloi käämit, että hienon multimediakameran sarana murtui ja nyt on vaikeampi kuvata, kun ei näe kuvattavaa kohdetta etsimen kautta. Hän huudahti kiukuspäissään: ”Ime munaa kamera!” ja poistui ovet paukkuen huoneesta ja marssi suoraan viinimyymälään ja osti pullon *Ehoton vodkajuomaa*. Sitten hän poistui hotellista ja asettui istumaan puistonpenkille, joka on aivan hotellin julkisivulla. Penkkiriviä vastapäätä on muutaman auton pysäköintipaikat. Hän korkkasi pullon ja kulautti koko sisällön alas mahalaukkuunsa ja irvisti kuin mikä tahansa vanha juoppo.

Penkkirivin takana on punainen tiiliseinä, jossa on hotellin nimi neonkirjaimin. Seinän ja penkkirivin välissä on tiheä kukkapensas.

Ehoton Vodkajuoma on suosittu savolainen viinamerkki, jota myydään vain täällä Savossa.

Johanna osti vadelmanmakuista vodkaa koska silloin viinan happamuus ei tunnu niin raakana. Hänellä oli housun taskussa pieni kukkaro, jossa sattui olemaan sopivasti kolikoita. Ehoton vodka maksaa vain kaksi euroa eli *Savon halavinta viinaa*, kuten tv-mainoksissa virtuaalinen Mainos-Harri kuuluttaa.

Antti juoksi tyttärensä perään ja löysi lopulta tämän istumassa ympärikäynnissä puistonpenkillä, jolloin tuhahti: ”Helevetti tyttö! Tolla lailla ei viinaa saa juua, vaan pikkuhiljaa naatiskellen... sähän juot kuin mikäkin kassi-Alma, Hyi olokkoon!” ja talutti tyttärensä takaisin hotellihuoneeseen, ennen kuin vartijat tulisivat, se tässä vielä puuttuisi, ajatteli Antti samalla, kun taluttaa tyttären sisälle hotelliin.

Julkijuopottelu on ankarasti kielletty. Hotellin julkisivullakin on useita valvontakameroita. Todennäköisesti valvontakeskuksessa tarkkailtiin tytön juopottelua ja samalla arvioitiin valvontakemrakuvien perusteella tämän ikää. Jos mies ei olisi tullut hakemaan tyttöä, niin silloin valvontakeskuksesta olisi hälytetty vartijateknikot paikalle. Julkijuopottelu kuuluu päihtyneiden henkilöiden lakiasetukseen.

Antti jakaa huoneen vanhimman tyttärensä kanssa koska hotellissa kaikki huoneet ovat kahdenhengen huoneita. Anna jakaa huoneensa nuorimmaisen kanssa. Kun Antti oli saanut tyttärensä sänkyyn, niin hän silittelee tämän oljen vaaleaa tukkaansa ja alkoi kiihottua niin, että alkoi hyväillä tämän sileää vaaleaa ihoa. Tämä rauhoitti tyttären humalatilaa niin, että nukahti nopeasti. Antti ajattelee itse mielessään; kylläpä siinä on todella kaunis tyttölapsi. Toivottavasti tämä aikuistuisi ja jättäisi lapsellisuudet ja löytäisi poikaystävän. Hän haluaa tyttärtään oikein hellästi ja painaa huulensa tämän huulia vasten. Nyt on hyvä tilaisuus hyväillä kaunista tyttärtä, kun vaimo ja nuorimmainen on toisessa huoneessa. Hän antaa muutamia kevyitä suudelmia humalassa nukkuvalla tyttarelleen ja välillä hyväilee tämän vatsaa. Siinä välissä hän korjasi multimediakameran etsimen.

Aamulla Johannalla on melkoinen krapula. "En enää koskaan juopottele!" isää alkoi naurattaa: "Haha, noin kaikki juopot väittävät, tyypillinen juoppojen raittiuslupaus!". Anttia jännitti, jos tytär muistaisi, että yöllä oli tätä hyväillyt ja suudellut. Hän kysyi tyttäreltään, että mitä hän muistaa eilen illasta. Johanna muisti, kun multimediakamera oli pudonnut ja oli juossut kiukuspäissään viinimyymälään, jossa oli sattumalta valinnut savolaista viinaa ja sitten mennyt hotellin ulkopuolelle juomaan. Hämärästi hän muistaa isän tulleen hakemaan häntä sisälle ja oli peitelty sänkyyn, jolloin oli nukahtanut. Antin onneksi tyttö ei ollut huomannut hyväilyä. Jos muistaisi, niin tuskinpa tohtisi siitä kertoa, pohtii Antti.

Aamulla, kun Anna oli kuullut mitä Johanna oli tehnyt, niin silloin hänkin nuhteli tätä, ettei saa juoda noin paljon vaan pikkuhiljaa nautiskellen. Hän ei osaa aavistaakaan mitä ukko oli tehnyt, tehnyt muutakin kuin korjannut multimediakameran etsimen.

Johanna ihmettelee, kun kameran etsin on melkein kuin uusi mutta hieman jäykähkö kun Plastic Badding estää etsintä liikkumasta mutta toimii moitteettomasti. "Kaikkei tällästä voi tehdä, kun peukalo ei oo keskellä kämmentä!" sanoo Johanna samalla, kun isä röyhittää rintaansa ja ajattelee itse mielessään; niin ja myös hyväillä kaunista tyttärtä. Tämä on Antti Kivisen huippu salaisuus, se on salaisuus, ajattelee hän.

Vielä kerran Johanna lupaa käsisydämellä, ettei enää koskaan joisi viinaa. Nytkin isää hymyilyttää raittiuslupaus. "Kaikkihan niin lupaa mutta sitten lupaus unohtuu ja alkaa kahta kauheampi ryyppäminen!", sanoo Antti ja sitten jatkaa: "Toivottavasti pysyisit viinasta erossa, sillä mejän suvussa on muutama kausijuoppo, joista yksi on setä-Matteus... myös meikä mannen pitää ajatella viinan käyttöä..." Antti on onnistunutkin pysymään erossa viinasta. Ainoastaan juhannuksena vanhempien mökillä hän ja Vernerit ovat vetäneet perseet olalle. Nyt hän itse mielessään ajattelee, ettei olisi pitänyt mennä hyväilemään tyttärtä, kun alkoi haluttaa tätä. Ehkä, jos joskus tyttö jälleen olisi humalassa, niin voisi taas hyväillä tämän ihoa, ajattelee Antti itse mielessään. Hän tuntee rakastuneensa omaan tyttäreeseen. Kyllä hän sen tietää, että tämä on väärin ja hyvin sairasta mutta lohtua antaa tämän ikä; yhdeksäntoista vuotta eli tyttö ei enää ole alaikäinen, ajattelee hän.

Koko aamupäivän Johanna tunsikin olonsa oudoksi. Päätäkin jomotti. Hän ymmärsi, että kyseessä on krapula. Hän päätti, ettei enää koskaan joisi paloviinaa. Kun krapula oli hieman hellittänyt, niin silloin lähdettiin ajamaan kohti Vattulaa, jonne ei ole pitkästi. Matkalla he pysähtyivät tutulle taukopaikalle Iisalmi Rastalle syömään ja tekemään elintarviketäydennystä. Johanna osti mintunmakuista suuvettä, ettei Vattulan mummo tuntisi viinan hajua.

Elisabeth on ankarasti viinaa vastaan eikä suostu ottamaan edes konjakkia lääkkeeksi. Nuorempana hän on pitänyt kovasti likööreistä ja myynyt hedelmäviinejä Vattulan Asiakastorilla, jossa hänellä on ollut myyntipöytä suihkulähteen vieressä. Nyt vanhoilla päivillä hän on päättänyt luopua alkoholipitoisten juomien kanssa läträämisistä, ettei menettäisi taivaspaikkaa, kuten hän itse tapaa asian ilmaista. Tämän täysraittiin elämäntyylin hän omaksui heti Eemelin poismenon jälkeen.

Vattulassa Kiviset vuokrasivat mökin Camping Myllynratas leirintäalueelta. Siellä Eeka kävi lapsiensa kanssa tervehtimässä siskonsa perhettä. Tietenkin koko ajan multimediakamerat olivat tuottamassa suoraa lähetystä Kivinen Areenalle sekä Karjaruutuun.

Yhä Volmar suree avioerossa menettämänsä taloa ja viihderobottia. Alli ei halua kirveelläkään luopua robotista. Jos Volmar olisi vaatinut Nalle Roboa itselleen, niin silloin akka olisi vienyt hänen valkoisen pakettiautonsa ja sehän ei olisi käynyt päinsä, sillä autohan on hänen työvälineensä. Saidalla Volmarilla ei ole vara ostaa uutta viihderobottia, vaikka second-hand myymälöistä sellaisen saisi jopa satasella.

Keväällä Eeka tapasi noin kymmenen vuotta nuoremman lyhytmustatukkaisen pitkäkasvuisen ruipelomaisen Martina Romppulan, joka on ammatiltaan pizzaleipuri ja on töissä Pizzeria Syömäbaaarissa, joka sijaitsee kauppakeskus Calevalaa vastapäätä lasitetun kävelykadun varrella. Martina muutti asumaan Eekan luokse ja nousi lasten suosioon koska hänen tekemät pizzat ovat todella hyviä. Muutaman kuukauden kuluttua häntä alkoi ärsyttää lasten huono käyttäytyminen. Lapset vaativat pizzaa joka kerta isän luona käydessään. Työnsä takia hän on kyllästynyt syömään pizzoja. Eeka sopi lasten kanssa, että pizzaa olisi vain lauantaina. Kun Anne ja Liebling olivat kuulleet, että lapset syövät isänsä luona pizzaa, niin silloin Liebling tuhahti, että siellä se ukko syöttää lapsille ties mitä paskaa yhteiseltä lautaselta.

Lähellä Eekaa, saman kadun varrella asuu David Porilainen perheineen. David ja Tarja ovat lihoneet ihan muodottomiksi mutta lapset Hanna ja Tatu ovat normaalipainoisia, ehkä lapset ovat nähneet vanhemmistaan, kuinka kauheannäköiseksi ihminen turpoaa, kun ahmii herkkuja. Tätä nykyään Hannalla on yhtye nimeltä *Posse Jasperin bändi*, joka usein kesäaikaan soittaa hilpeitä banaanipiisejä Vattulan Asiakastorilla.

Viime kesällä Hanna pyysi Antilta, että tämä toisi halpoja hämäläisiä kitaran kieliä koska juuri Hämeessä on monta kitarankielitehdasta ja sen vuoksi siellä niitä myydään halvemmallalla kuin Kainuussa. Antti tahallaan unohti kitaran kielet, ettei niiden kanssa tarvitse alkaa stressata. Mikä kitarankielilähetti minä olen, ajatteli Antti.

Tänä kesällä, kun Kiviset tulivat Porilaisille kylään, niin heti Hanna hyökkäsi huoneestaan Antin kimppuun kuin sika limppuun kysellen kitaran kieliä ja piteli kädessään kieletöntä nestekaasukitaraa. Antti nauratti: "Heh, jopas muisti teki tepposet ja mattiset, sama peä kesät talavet!" Hanna meni pettyneenä huoneeseensa ja mumisi itsekseen: "Ime munnaa paska hämäläinen!" ja paukautti huoneenoven perässään kiinni ja sitten huoneesta kuului olutpurkin sihahdus.

Tarja keittiössä puisteli päätään ja totesi Annalle: "Huhhuh, tolla tavalla tyttö vielä tuhoo kroppansa, kun heti pettyessään alkaa kitata kaljaa!" ja huokasi ja jatkoi: "Sama juttu myös ukon kanssa, joka ihan solokenaan kittaa kaljaa..." sitten huokaisi ja jatkoi: "Mie ite lohutan itteeni suklaapatukoilla..." ja pullistaa jenkakahvojaan. Anna sanoi kohteliaisuuttaan: "Et sie oo paksu, kato millanen patu mie oon!" ja pullisti ruipelomaista mahaansa. Tarjaa nauratti, kun entisellä työkaverilla ei ole läskiä laisinkaan.

Porilaisilla on taskukokoinen viihderobotti, jonka kyljessä lukee, kultaisin kirjaimin laitteen nimi; *Bittan Tronic*. David on ylpeä tästä pienestä viihderobotista, joka on hänellä töissäkin mukana. Hän on yhä sähköasentajana Vattula Electric firmassa, jolla on lamppukauppa Isokadun ja Viljakadun kulmauksessa. Hän hyvin harvoin työskentelee myymälässä. Enimmäkseen hän tekee sähköasennustöitä eri osoitteissa.

Asennuskeikoilla Bittan soittaa kainuulaista iskelmää, joka on tietenkin Kainuun murteella.

Nyt herra Porilainen esittelee leuhkana robottia Kivisille, jotka istuvat olohuoneessa, niin silloin Jaana-Mari uteliasuuttaan työntää sormensa robotin latausaukkoon, jolloin saa pienoisen sähköiskun. Onneksi robotissa ei ole iso jännitys, mutta tytön otsatukka nousi pystyyn, jolloin Anna tuhahtaa: "Siitäs sait, kun aina oot niin uteliastuutti!" Tarja huokaa raskaasti: "Myös ukko on toivottoman utelias ja on saanut lukematon määrä tällejä, vaikka se onkin sähköasentaja... tässä kerran se toheloi keittiössä niin, että tiskipöytä sinisenä hehkui ja säkenöi sähköö!"

Anna ajatteli, että kyllä Jaana-Marillekin on sattunut yhtä ja toista. Lappeenrannassa, kun talon sokkeli tervattiin ja salaojitettiin, niin silloin tämä oli innokkaasti isän apuna kaivuuhommissa, kunnes sattui maanvyörymä. Hiekkakasa sortui takaisin kuoppaan niin, että tyttö jäi hiekan alle. Antti ponnisti ylös ja juoksi sisälle soittamaan pelastuslaitoksen paikalle.

Palomiehet saapuivatkin nopeasti ja tyttö saatiin kaivettua ruhjeita pois kuopasta. Tämä järkytti Annaa niin, ettei moneen yöhön saanut nukuttua. Hän ja Antti vannottivat tyttöjä olemaan tästä hiljaa sukulaisten kesken. Heitä oikein karmaisee, jos Oskari ja Hissu sekä Elisabeth kuulisivat asiasta, niin silloin menisi nitro poikineen, ajattelee Anna itse mielessään. Hän pohti, jos kertoisi tapahtuneesta Tarjalle ja Davidille mutta päätti olla siitä kertomatta, ettei vahingossakaan asia kantautuisi äidin korviin. Vattulassa lähes jokainen tuntee toisensa. Hän kertoi ainoastaan tapauksen, joka myös sattui Lappeenrannassa, nimittäin Jaana-Marin sormeeseen pisti puutikku leikkikentän puisesta liukumäestä. Häntä käytettiin Lappeenrannan sairaalassa, jossa tikku poistettiin.

Vähän myöhemmin siirryttiin ulos polttamaan sähkötupakkaa. Jaana-Mari sai idean kostaa kauhealle viihderobotille, vaikka laite onkin kone niin, silti häntä jäi sapettamaan. Hän sanoi, että käy vessassa. Vessan sijasta hän meni olohuoneeseen, jossa näki viihderobotin kököttävän hyllykön päällä. Hän otti Bittanin ja laittoi sen olohuoneen punaisen tuuheakarvaisen maton alle ja polkaisi sen päälle ja hyppi tasajalkaa niin, että kuului maton alta raksahdus. Hän jätti Bittanin romut maton alle, ja meni takaisin takapihalle, jossa hieroi mahaansa: "Uh, kyläpä helepotti!"

Vähän myöhemmin, kun Tarja meni keittiöön valmistamaan cappuccinoa, niin silloin hän huomasi olohuoneen matossa kuhmun. Hän oikaisi mattoa, jolloin huomasi sen alla viihderobotin jäänteet, ihan tuusan nuuskana. Hän epäili aviomiestänsä, kun tällä on usein kummallisia ideoita. Vieraiden läsnä ollessa hän ei tietenkään alkanut tenttaamaan miestänsä. Hän laittoi robotin romut olohuoneen lipaston laatikkoon ja sitten meni keittiöön laittamaan cappuccinokoneen päälle.

Kivisten lähdettyä Porilaisilla oli hirveä perheriita. Tarja syytti Davidia robotin laittamisesta maton alle ja David puolestaan syytti vaimoaan robotin särkemisestä. Sitten vielä lapset alkoivat kiukutella, kun isä ja äiti ovat rikkoneet Bittanin.

Lukemattomia kertoja Tarja on pohtinut avioeroa, muttei jaksanut ryhtyä moiseen. Hänen mielenterveyskäsänsä ei riittäisi eroon. Joka kevät hänellä on mielenterveysongelmia ja käy Vattulan sairaalan psykiatrisen osaston lataamalla tasapainoittamassa pollansa.

David ei mielellään eroa, kun on kuullut huhuuhuheiden kautta Volmarin ja Allin erosta. Hän pelkää, jos akka veisi talon, jonka hän itse on rakennuttanut. Sähkötyöt hän itse on tehnyt. Siellä täällä on paljon suojakupuja, jotka itse asiassa ovat vanhoja keksipurkkeja.

Syksyllä Kivisten viihderobotti Aunus Tipsu meni lopullisesti epäkuuntoon. Viihderobotin muisti täytyi eikä sitä enää pystynyt formatoimaan, kun kovalevy on lukemattomia kertoja alustettu. Muutkin komponentit ovat loppuun kuluneita niin, ettei sitä kannata korjauttaa sillä korjauskustannukset nousisi pilviin. Sillä rahalla saisi uuden viihderobotin. Kiviset päättivät, ettei enää ostaisi uutta viihderobottia, kun lapsetkin ovat jo isoja akkoja niin, etteivät enää kaipaa iltasatuja ja tuutulauluja. Antti purki viihderobotin pikkuosiin. Kaikki käyttökelpoisen hän antoi isälleen, jotta tämä voisi niistä nikkaroida jotain jännittävää. Oskari on aina ollut varsinainen bittinikkari. Lampunjalkeihin hän asentaa pieniä LED-lamppuja sekä muuta pikku elektroniikkaa, jopa pieniä langattomia kaiuttimia niin, jotka voi kytkeä musiikkisoittimiin.

Totta kai Johanna suretti, kun enää ei voi kuunnella sitä valtavaa musiikkikokoelmaa, joka on tallennettu Aunus Tipsun muistiin. Robotti pystyi muuntaa tavallisia iskelmiä itkuvirsiksi sekä toisin päin. Harmi vaan, kun robotin sisältöä ei ehditty varmuuskopioida videosivustolle. Se oli kylläkin jatkuvasti mielessä mutta aina vaan tuli lykättyä tuonnemmaksi. Nyt sisältö on kyberavaruudessa. Onneksi viihderobotista on paljon filmauksia Kivinen Areena videosivustolla. Huvittavin filmaus on ne kerrat, kun viihderobotti kököttää Annan rinnan päällä ja kertoo karjalaksi jotain hassua tarinaa. Välillä kun Anna alkaa naurattaa, niin robotti meinaa pudota hytkyvien rintojen väliin. Toisessa filmauksessa Aunus Tipsu poistuu latausyksiköstä rallatellen Karjalan tasavallan kansallislaulua; *Maa ponteva Pohjolan maa...*

Monesti Kaarlon ja Fridan nuorimmainen kävi leikkikaverinsa kanssa kuuntelemassa Aunus Tipsun karjalaisia tarinoita ja itkuvirsiä. Poikia nauratti robotin rallatus mutta heti kun pikku Jeesus oli kuullut, että robotti on mennyt lopullisesti rikki, niin häneltä pääsi itku eikä se ollut mikään viihteellinen itkuvirsi. Onneksi hän voi katsoa Aunus Tipsun rallatuksia Kivinen Areenalta.

Karjalaisia viihderobotteja on saatavilla ainoastaan Itä-Suomessa sekä Karjalan tasavallassa. Anna ja Antti eivät enää aio ostaa uutta viihderobottia, saati oikeaa lemmikkiä.

Lemmikkieläin vaatisi paljon hoivaa, kun taas viihderobottia pitää olla jatkuvasti huoltamassa ja varmuuskopioimassa. Lisäksi viihderobotin lataus kuluttaa hirveästi sähköä eli käy pitemmän päälle kalliiksi.

Muutama vuosi sitten myös Kaarlon ja Fridan kuparinvärinen lampaankokoinen viihderobotti Jukka Tronic meni rikki. Se olikin monta moninaista vuotta vanha, jonka he olivat ostaneet edellisen vuosikymmenen puolivälissä, vähän ennen kuin saivat vuokralaiselta viihderobotti Lassen. Nyt molemmat, Jukka ja Lasse ovat lopullisesti hajonneet. Ensin Lasse Tronic hapettui ja sitten myös Jukka Tronic.

Antti epäilee, että pikkuveli olisi tahallaan potkinut Jukka Tronicia, jotta siitä pääsisi eroon. Robotti oli hyvin mieluinen Fridalle ja lapsille. Robotissa oli kummallinen tekovika, kun jäähdytysneste tahtoi vuotaa lattioille niin, että sukat olivat jatkuvasti märkinä.

Kaarlo ja Frida päättivät, etteivät enää hanki uutta viihderobottia samasta syystä kuin Antti ja Anna. Jeesus tapaa usein kitistä, että haluaisi viihderobotin, edes pienen sellaisen.

Anttia kävi kovasti sääliksi Johanna rukka, joka ikävöi robotin hajoamista. Hän monesti on pohtinut kuinka voisi hyvällä tämän paljasta ihoa. Häntä tekee ihan kipeää, kun on rakastunut omaan tyttäreen. Hän on pohtinut, jos jostain saisi käsiin nukutusainetta, jolla nukkuttaisi tyttärensä sillä välin, kun vaimo on iltavuorossa. Apteekeista ainetta ei saa ilman reseptiä. Netistä sitä voisi laittomasti tilata mutta sitä riskiä hän ei uskalla ottaa.

Kun vaimo on iltavuorossa ja lapset ovat menneet nukkumaan, niin Anttia kiihottaa valtaisesti, kun tekisi mieli mennä vanhimman tyttären huoneeseen lempimään. Hän ei tiedä kuinka tämä reagoisi, kun muutenkaan ei suostu halattavaksi.

Johannan huoneen ovea ei voi lukita, kun sisäovet ovat kuluneita ja turvonneita. Nekin pitäisi joskus vaihtaa, pohtii Antti, kun myöhään illalla istuu keittiönpöydän ääressä tuijottaen Johannan huoneen ovea. Välillä hän käy kurkistamassa oven raosta joko tyttö nukkuu. Kun siltä vaikuttaa, niin hän hiippailee tämän sängyn viereen ja ihailee kaunista tyttärtään. Nuorimmaiseen hän ei ole samalla lailla ihastunut eikä Johannastakaan ennen kesälomamatkaa. Menomatalla hotellissa hän rakastui tähän. Hän kumartuu Johannan pään yläpuolelle ja pikkurillillä raottaa takin reunaa ja ihailee tämän vaaleaa pulleaa poskea. Koskea hän ei uskalla, ettei tämä heräisi ja ihmettelisi.

Augustissa Antti täytti neljäkymmentävuotta eli nyt häntä ei enää voi kutsua pikkuipanaksi. Anna täytti kesällä neljäkymmentä. Molempina merkkipäivinä oli tosi rankat bileet tötteröhattuineen ja tuuttinenineen. Asunto oli koristeltu kullanvärisillä serpentiineillä.

Annan syntymäpäivälahja oli huippumoderni kauko-ohjattava mikroaaltouuni. Kun ruoka on valmis, niin silloin uuninovi aukeaa itsestään ja ruoka tulee ulos tarjottimen päällä, näppärää vai kuinka, sanoo mikroaaltouunin puhesynteesi.

Mikroaaltouunin mukana tuli kokkauslukulaite, jossa opetetaan valmistamaan meksikolaisia Taco piirakoita sekä kuinka riekko höystetään. Anna tahtoi oppia tekemään laihialaisia keho piirakoita, jotka muistuttavat lihapiirakkaa mutta ne höyrytetään upporasvassa ja sitten mikroaaltouunissa lämmitetään.

Antti sai syntymäpäivälahjaksi valtavan seinän peittävän tv-kuvaruudun, joka heti asennettiin, jotta synttärivieraat näkisivät videokuvan, joka meni suoraan Kivinen Areenalle, jotta muualla asuvat sukulaisetkin pystyisivät etäosallistua synttärjuhliin. Kuvaajina olivat Johanna ja Hissu. Heidän kameroistansa videokuva vuorotellen siirtyi Kivinen Areena Liveruutuun, josta se automaattisesti tallentui.

Syntymäpäivänä Antti tahtoi halata Johannaa, kun äitimuori filmaa. Pitkän suostuttelun jälkeen tytär suostui halattavaksi. Isä halasi pitkään ja hellästi rakasta tyttärtään, aivan liian rakasta tyttöä. Mitä pitempään hän halasi Johannaa, sitä enemmän hän rakastui tähän.

Johanna puolestaan halusi tehdä synttärisankarin iloiseksi ja antoi halata. Jälkikäteen hän ei kykene katsoa videosivustolta hali filmausta, kun silloin yläasteella oli tuhlannut halauksia Mattiin ja Monniin Hänellä ei ole aavistustakaan, että isäukko on häneen rakastunut, parempi niin.

Juunissa kun Asta käly tuli Annan synttäriluhlille, niin silloin tämä vitsaili, että istuu niin pitkään, kun näkee synttärিসankarin rupsahtavan. Anna vitsaili, että hän aikoo juottaa niin paljon alkoholipitoisia juomia, että aina vaan näkee hänet yhä nuorempana.

Astalla on jännittävät ajat, sillä hänellä on paha rintasyöpä. Hän on varma, että piakkoin kuolisi. Hänelle on määrätty paljon solumyrkkyjä niin, että tukka on lähtenyt. Lisäksi vasen rinta on leikattu. Lääkärit uskovat, että syöpä voitetaan mutta Asta on negatiivinen. Hänelle on kova paikka, kun tukka on lähtenyt. Hän on tilannut parturiliike Kyllönen Salongista vaalean peruukin, samanlaisen kuin oli hänen oikea tukkansa.

Lähes kaikki Kivisten naiset käyvät kyseisessä kampaamossa, jonka omistaa mustapitkätukkainen Hämeen kainuulainen Sirpa Kyllönen. Parturiliike sijaitsee Isokadulla aivan Forssan uudessa keskustassa.

Tässä kerran, kun Johanna oli äidin kanssa siistimässä tukkaansa, niin silloin kampaamoon tuli hassu ja härski puhelinsoitto, jossa joku tuntematon miesääni vitsaili, että antaako Sirpa ranskalaista hierontaa. Kerta Sirpa on humoristi, niinpä hän naurahti: "Valitettavasti sitä ei voida antaa mutta tukka voidaan leikata eli teällä tukkia ajetaan!" Tämä hassu puhelu jäi Johannan mieleen ja ennen pitkään sekin päättyi hänen kertomuksiinsa. Hän oppi uuden asian; ranskalainen hieronta ja alkoi itse mielessään pohtia, että olisi kiva saada sellaista tai antaa jollekin ihanalle jätkälle, ehkä Miltonille, kun tällä on ihana pornoääni, pohtii Johanna.

Syksyllä Johanna aloitti lukion toisen vuosikurssin ja nyt hänellä on kaksi vuotta jäljellä, kun saa valkolakin. Lukiospesiaaliskoulun takia hänellä ei ole kovinkaan hyviä mahdollisuuksia saada hyväpalkkaista työtä mutta varmasti jotain löytynee, kuten on monesti pohtinut itsekseen. Hän olettaa, että ammatinvalinnanpedagogi hommaisi hänelle hyvän työpaikan. Hän ei tule ajatelleeksi, että hän voisi jo nyt käydä neuvotteluja eri yrityksissä mutta sellaiseen ei ole nynnymäisestä työstä.

Syksyn aikana Milton ja Martti onnistuivat houkutella Johannaa vastaperustettuun funktiorajoitteisten yhdistykseen, jonka nimi on lyhenne NFY, joka tulee sanoista Ne funktiorajoitteiset yhdistys. Johanna alkoi Miltonin mieliksi käydä torstai-iltaisessa tupaillassa, jossa on viikoittain erilaista ohjelmaa kuten bingoa, DJ-iltoja sekä veikkauskävelyä.

Jäseneksi hän ei aio liittyä, kun ei halua sitoutua mihinkään yhdistykseen, kaikkein vähiten funktiorajoitteisten sellaiseen.

Kotona hän sanoi ujoistellen vanhemmilleen, että eräs koulukaveri houkutteli erääseen vapaa-ajan yhdistykseen, joka oikeastaan on niille funktiorajoitteisille, muttei tarvitse olla funkis, jos siellä käväisee. Juuri näin hän sanoi isälle ja äidille. Hän ei kykene lausua koulukavereittensa nimiä eikä halua kertoa yhdistyksen oikeaa nimeä. Hän mainitsi vain yhdistyksen lyhenteen; NFY.

Funktiorajoitteisuus on koko perheessä melkoinen tabu; sellaista ei perheessä esiinny, vaikka kaikki tietävät Johannan olevan funktiorajoitteinen ja Insurance Cashin työkyvyttömyyseläke anomuksiin on jouduttu kirjoittamaan diagnoosiksi lievä funktiorajoite, jotta tämä saisi rahaa. Anomus pitää muutaman kerran vuodessa lähettää paperikirjeenä Insurance Cashiin, joka on federaation yhteinen Kansaneläkelaitos.

Johanna tapaa kotona kutsua anomuspaperia *pässinpaperiksi*. Totta kai hän mieluummin haluaisi saada normaalipalkkaa, vaikkei ole edes töissä. Funktiorajoitteisten on vaikea saada ansiotyötä, kun lukiospesiaaliskoulujen meriitti ei paljoakaan paina.

NFY yhdistyksen tilat sijaitsevat keskellä Eurolaa kahden punatiilisen kerrostalopitkon välissä korttelitiloissa. Tämän matalan rakennuksen ja kolmikerroksisen kerrostalopitkon takana on Maamiehentie. Tien toisella puolella on rivissä pistetaloja, jotka ovat lähiön selkeä maamerkki. Kerrostalopitkon pohjoispuolella on Eurolan vapaa-ajantalo, jossa ala-asteella ollessa Johanna kävi muutaman kerran keramiikkakurssilla mutta siitä ei tullut mitään, kun liimanäppinen tyttö koski joka paikkaan ja turmeli toisten keramiikkatyöt.

Lasten keramiikkakurssia veti Allu Pulkkinen. Pulkkiset ovat jokapaikanhöyliä. Allun vaimo Arja on aktiivisesti mukana paikallisessa Workers Party puolueen Kainuu-jaostossa, jonka tehtävänä on parantaa Forssan kainuulaisten asemaa sekä houkutella kainuulaisia äänestämään puoluetta. Heidän poikansa Kassu juontaa torstai-iltaisain nuortenohjelmaa Radio Three Towniin. Apujuontajana on muun Nino Hysky. Nino on ammattijournalisti, kun taas Kassu on harjoittelija eli tuleva toimittaja.

Johanna tapaa innolla kuunnella kyseistä nuortenohjelmaa ja kiihottuu valtaisesti, kun kuulee herkku-Backmanin kaiman puhuvan.

Hän kuvittelee Nino Hyrskyn olevan yhtä seksikäs kuin Backman ja Järvimerkki.

Kun Kiviset asuivat Eurolassa 2970-luvun alussa, niin silloin pikku Johanna tapasi muutaman kerran leikkiä Kassun kanssa, kun tämäkin on saman ikäinen. Siitä Johannalla ei ole paljoakaan muistikuvia mutta on kuullut äidiltään paljon juttuja. Tämäkin kiihottaa Johannaa, että olisi kiva jälleen aloittaa leikkimiset Kassu Pulkkisen kanssa ja tällä kertaa kokeilla ranskalaista hierontaa, kuten Johanna tapaa haaveilla.

Ensimmäisestä NFY yhdistyksen bingoillasta Johanna voitti pääpalkinnon; hopea tarjottimen. Seuraavasta bingoillasta hän voitti kaktusruukun, jossa on vilkkuvia led-lamppuja. Kaktusruukusta hänelle tulee mieleen murhattu pääministeri; yksi kaktus. Sen verran espanjaa Johanna osaa.

NFY yhdistykseen hän menee bussilla. Adjutantintorilla hän kohtaa Miltonin ja Martin, joiden kanssa hän nousee Euroolan bussiin. Lähes joka kerta bussissa Johanna ja Martti kujeilevat ja ilveillä. Milton puolestaan rupattelee bussikuskin kanssa, kun tuntee lähes jokaisen kaupunkibussikuskin. Hän usein menee bussilla skientologikirkon kokouksiin. Siitä hän ei kerro sanaakaan Johannalle, ettei tämä menisi pelleilemään skientologikirkkoon. Siellä helluntaiskientologit voivat pahoittaa mielensä ja luokitella Johannan syntiseksi maan matoseksi, kuten Milton pelkää.

Dj-iltana Johanna päätti olla *tiskijossuna*. Hänellä oli mukana musiikki-USB-kalikka, johon oli koonnut musikaalikomedia Huoltamon kappaleita.

Huoltamo-musikaali perustuu samannimiseen tv-sarjaan, joka on vastikään esitetty kansallisella EBU TV1 kanavalla, jonka takana on viihderyhmä Kulttuuriputkilo Inc. Ryhmän kaksi pääjehua ovat veljekset Antero ja Klasu Erkkilä. He itekin hämmästyivät, kun humoristisesta Huoltamo-musikaalista tuli suuri hitti. TV-sarjan jälkeen he kiersivät promootiokiertueella ympäri Suomea sekä Pohjois-Skandinaviaa. Forssassa kiertue oli Coop Domuksessa vähän ennen tavaratalon muuttamista Ylicityn kauppakeskukselle. Coop Domukselta Johanna osti Huoltamo USB-kalikan, josta poimi parhaita kappaleita tyhjälle USB-kalikalle.

Huoltamo-musikaalisarja kertoo kahdesta veljeksestä, *Roista ja Reijosta*, jotka omistavat pienen huoltoaseman. Väliillä he innostuvat laulamaan hassuja laulujaan asiakkaiden kesken. Lisäksi he ovat aivan hulluna mainosten perään ja tekevät mainoksia eri firmoille, jotta saataisiin paljon mainoskatkoja kulttuuriohjelmien väliin.

Yhdistyksen DJ-illassa, kappaleiden välissä, Johanna kertoi vitsejä ja nauroi päälle. Yhdistyksen vetäjä Pirjo Jussila filmasi multimediakameralla jokaista tiskijukkaa.

Naispuolisia tiskijukkaa kutsutaan tätä nykyään *tiskijossuiksi*. Kansainvälisesti *Disc Jossey*. Pirjo Jussila kameran takaa selosti, että nyt DJ:n pallilla istuu tiskijossu Johanna. Kun oli Miltonin vuoro, niin silloin häntä kutsuttiin perinteisesti tiskijukaksi. Milton soitti perinteistä suomalaista iskelmää, joiden välissä oli muutama gospelkappale. Yhdistyksen multimediakamerasta oli liveyhteys yhdistyksen kotisivulle.

Pirjo Jussila on kaljupäinen lihavahko akanköriläs, joka peittelee kaljuaan vanhalla öljyisellä rikkinäisellä baskerillaan. Hän on hyvin humoristinen ja pitää kovasti Johannan jutuista.

Pirjo on todellinen tulisielu. Ilman häntä NFY yhdistystä ei olisi perustettu.

Aikaisemmin Pirjo sekä muutama sen perustajajäsenistä olivat Suomen valtakunnallisen funktiorajoitteisten yhdistyksessä, kunnes tuli joitakin erimielisyyksiä. Valtakunnallisen yhdistyksen Forssan tilat sijaitsevat Kulmakadulla L-kirjaimen muotoisen kerrostalon kellaritiloissa, jonne pääsee kuoppapihan kautta. Valtakunnallisen yhdistyksen virallinen nimi on *Funktiorajoitteiset lapset, nuoret ja aikuiset yhdistys*.

Pirjo asuu Hämeenlinnassa. Päivittäin hän ajaa Forssan ja Hämeenlinnan väliä. Onneksi valtatie10 on leveä moottoritie niin, että matka sujuu hujauksessa.

Silloin tällöin Milton yrittää houkutella Johannaa yhdistyksen jäseneksi, mutta siihen hän ei suostu, sillä hän ei halua sitoutua mihinkään yhdistykseen. Sen hän on imenyt äidinmaidossa.

Kiviset paitsi Kaarlo ja Frida, eivät ole yhdistysihmisiä.

Varsinkin Antin ja Annan perheen motto on, ettei kannata kuulua mihinkään yhdistykseen, sillä

yhdistykset ovat turhia rahanreikiä eli herrojen kotkotuksia.

Joka kerta, kun Milton yrittää houkutellessa Johannaa liittyä yhdistyksen jäseneksi, niin silloin tämä tapaa vastata vakiona: "Niin haaskaa ei sentään piä olla!", johon Milton: "Haha, kylläpä sä oot hauska." johon Johanna: "Äh, sen tietäköön katti!". Joka kerta Marttia naurattaa Johannan hassut vakiokommentit. Tämä on heidän vakiokeskusteluansa. Johanna rakastaa vakiovastauksia ja kysymyksiä. Kun joskus joku on nauranut makeasti hänen repliikillensä, niin sen jälkeen hän alkaa sitä samaa repliikkiä soveltamaan joka ikiseen tilanteeseen eli häntä voi verrata televisioon; molemmat esittävät paljon uusintoja.

Myöhemmin syksyllä, Johanna aloitti neljän viikon PTO eli praktinen työhön orientointi jakson Forssan yleishyödyllinen asunto-osakeyhtiö Forssa Housen kiinteistönhoitajateknikkona. Työpaikka oli *Puro-onnelan* kerrostalo korttelissa eli ihan kävelymatkan päässä kotoa.

Samassa korttelissa asuu Johannan entinen luokkakaveri Tiina Risula, mutta tätä ei näkynyt sillä pimu opiskelee tätä nykyään Arttu Lehto-oksen lukion verstasteknisellä linjalla.

Puro-Onnela korttelissa on yksitoista keltaista kolmikerroksista taloa. Korttelin itäpuolella on Itäinen Margariinitie. Puro-onnelaa vastapäätä on tennishalli, jonne pääsee Kardaantien kautta. Valtatie kakkosen meluvallin suuntaisesti menee Pohjoinen Margariinitie. Korttelin länsipuolella on Unikkotie, jonka ja Pohjoisen Margariinitien kulmauksessa on aiemmin ollut piskuinen Coop Konsum, joka lopetti, kun Vironmäen ostoskeskus valmistui edellisen vuosikymmenen alussa. Korttelin pohjoispuolella on Floorantie, joka menee Auringonkukantien ja Itäisen Margariinitien välissä. Floorantien toisella puolen, Puro-Onnelaa vastapäätä on kunnan puutarha, jossa kasvatetaan puistojen kukkasia.

Itäinen Margariinitien varrella, mäen harjanteen päällä kunnan puutarhaa vastapäätä on Vironmäen Day Center. Puutarhan pohjoispuolella on Vironmäentie, josta äskettäin Oskari ja Hissu ostivat pienen valkoisen omakotitalon, kun eivät jaksaneet ja uskaltaneet asua Palmuniemen autotallin yläpuolella hirvittävässä kemikaalisissa katkuissa. Ehkä Oskari olisi saattanut ottaa lain omaan käteen ja tyhjentää mulkeron autotallin mutta onneksi talon nykyinen omistaja on hänen poikansa Antti, joka toppuutteli isäukkoa, jotta tämä välttyisi käräjöinniltä.

Oskarin ja Hissun valkoinen kaksikerroksinen omakotitalo sijaitsee Vironmäentie kymmenessä. Heillä ei ollut pitkä muuttomatka.

Työharjoittelussa Johannan piti tyhjentää kerrostalojen jätemyllyjä. Tätä nykyään kerrostalojen talousjätteet kaadetaan roskakuiluun, josta ne putoavat jätemyllyyn, joka jauhaa roskat pikku murusiksi. Johannan piti tyhjentää jätemyllyjen murupesät ja viedä muruset pihalla oleviin metallipönttöihin, jotka roska-auto käy kerran viikossa tyhjentämässä.

Murupesää tyhjentäessä Johannalle tuli mieleen ikivanha iskelmärenkutus *Missä muruseni on*. Jostain syystä kappaleesta hänelle tulee mieleen Jeesus-serkku.

Kivisten kerrostalossa on yksinkertainen jätteiden lajittelujärjestelmä; ruokajätteet vihreään ja palavajäte punaiseen pönttöön. Joskus vuokralaiset tahtovat fuskata mutta useimmiten tämä toimii melko hyvin. Antin talon jätesäiliöt ovat autotallinluiskan betonipoterossa, joka on pihalle päin. Poteron vieressä talon puolella on kaasupullojen säilytyspaikka. Jäte- ja kaasupullopoterojen välissä on betoniportaat puutarhaan, jossa on kaksi omenapuuta sekä matonkopistelu- ja pyykkitelineet. Juuri siinä kohti Oskari rakensi huvijahdin edellisen vuosikymmenen puolivälissä. Omenapuun alapuolella on valkoinen puutarhakeinu, jonka Oskari on itse nikkaroinut.

Johannan työjohdattaja on mustatukkainen isorintainen nainen, joka tapaa ruokatunneilla ottaa tirsat kiinteistönhoitajateknikkojen tiloissa, joka sijaitsee keskellä korttelia. Naisen nimi ei koskaan jäänyt Johannan mieleen, ilmeisesti hyvin tavallinen.

Sillä välin, kun työohjaaja nukkui, niin Johanna lueskeli pöydällä olevia aikakausilukulaitteita. Täällä ei ole mahdollisuutta piirtää eikä häntä enää se kiinnostanutkaan, ei ainakaan työpaikalla. Kotona hän senkin edestä piirtelee piirustuslaitteillaan. Hänen piirustuksensa alkavat olla melko tyylikkäämpiä eli enää ei piirrä tikku-ukkoja. Hahmot ovat ihan ihmistä muistuttavia. Naispuolisille hahmoille hän aina piirtää isot rinnat sekä mustan pitkän tukan ihan kuin Forssa Housen työohjaajalla. Lisäksi hän piirtää hahmojen suihin paksut sikarit sellaiset, joita Nino Järvi-merkki tapaa öyhyyttää.

Yhä silloin tällöin hän unelmoi herkku-Backmanista, että sitten kun on ajokortti, niin hän ajaisi Lappeenrantaan lempimään tätä. Herra Järvimerkistä hän ei uskalla edes unelmoida koska tämän äiti sattuu olemaan enon avopuoliso ja Viipurissa käydessään hän olisi stressaantunut.

Eräänä päivänä Johanna kävi työohjaajansa kanssa katsomassa erään asunnon tiskialtaan tukkoon mennyttä viemäriä. Viemäristä lemahti polttoöljyn haju. Asukas on näköjään kaadellut polttoöljyä viemäriin, joka on tätä nykyään melkoinen ympäristörikos. Kiinteistöhoitajateknikko otti näytteitä viemäriputkesta. Öljyähän se oli. Sitten kutsui paikalle ympäristöviranomaiset. Asunnonhaltija, vaaleapitkätukkainen jätkän hujoppi sai yhden kuukauden vankeustuomion. Hän joutuu istumaan Hämeenlinnan ympäristörikosvankilassa.

Ympäristörikosvankilaan tuomittu joutuu tekemään ympäristööppia. Ympäristöviranomainen istuu kuntien ympäristökonttorissa ja hänellä on suuret valtuudet. Joskus ympäristöviranomainen tekee yhteistyötä kasvatusviranomaisen kanssa.

Seuraavalla viikolla Johannan piti haravoita paineilmaravalla kerrostalokortteli Poliisissa, joka sijaitsee valtatie kakkosen toisella puolella Omahimalassa. Tämä valkoinen kerrostalopitko on kaupunginosan ainoa kerrostalo, loput ovat omakotitaloja. Tänne Johanna meni sähkötraktorilla, jota ohjasti mustapitkätukkainen työohjaaja. Totta kai Johanna olisi saattanut itsekkin ajaa tällä ärhäkällä sähkötraktorilla mutta kiinteistöhoitoteknikolla ei ole valtuuksia antaa traktoria työharjoittelijalle, kaikkein vähiten funktiorajoitteiselle. Omahimalan puolelle ajettiin pyörätietunnelin kautta, joka on tennishallin ja valtatie välissä.

Poliisi-kortteli on pienempi kuin Puro-Onnela mutta oli paljon haravoitettavaa koska lähistöllä on pieni metsikkö, joka erottaa eteläisen Tallilan Omahimalasta. Poliisi-korttelin eteläpuolella on Vilho Hansun katu, jota pitkin Johanna usein sunnuntaisin potkuttelee potkulaudallaan keskustaan tankkaamaan kainuulaisen iltapäivälukulaitelehden. Sitä ei voi ladata netin välityksellä eikä tilata kotiin.

Omahimalan ja keskustan välissä on junaratasilta. Omakotialueen halki menee Vanha Tammelan tie, jonka eteläpuolella on Hämeenlehto, jossa on myös enimmäkseen omakotitaloja. Kerrostaloja on ainoastaan Hämeenlehdon eteläpuolella, lähinnä valtatie kakkosta. Keskellä Hämeenlehtoa on kirkko sekä hautausmaa, jonne on aikanaan haudattu koronauhreja. Keskellä Omahimalaa on vanha peruskoulu, jonka tiloissa nyttemmin toimii päiväkorkeakoulu.

Seuraavalla viikolla Johannan oli *Pekkasiini*-korttelissa, hieman Puro-Onnelasta lounaaseen Vironmäen urheilukentän toisella puolella. Myös Pekkasiini on kakkostien varrella. Korttelin itäpuolella on miehitetty Brandoilin huoltoasema. Korttelin toisella puolella on Arttu Lehtoksen lukio. Korttelin ympäröivät kadut ovat Runkokummuntie, Urheilutie ja Eteläinen Mallilantie. Viimeksi mainittu menee valtatie kakkosen meluvallin suuntaisesti. Pekkasiinissä on yksitoista keltaista kolmikerroksista kivitaloa.

Eräänä päivänä työohjaajan kanssa Johanna kävi eräässä asunnossa korjaamassa suihkuletkun, jota oli ilmeisesti hampailla murjottu. Letkussa oli selvät hampaan jäljet. Kyseisessä asunnossa asuu nuori lyhyt punatukkainen nainen, joka tuli avaamaan oven aivan ilkosillaan. Onneksi kiinteistöhoitajateknikko ja työharjoittelija olivat naispuolisia.

Johanna oli myös kiinteistöhoitajateknikon mukana, kun käytiin katsomassa erästä yksiötä Hornet-korttelissa Vironmäen pohjoispuolella aivan Vironmäenkoulun ison urheiluhallin takana. Täällä on punaisia parakkimaisia poikamies- ja tyttönainen asuinparakkeja. Tätä nykyään naimatonta nuorta naista kutsutaan tyttönaiseksi eli Johanna on sellainen.

Hornetissa on myös esikoulu Keltasirkku, joka on Hornet Pubin entisissä tiloissa, josta Johanna on kuullut paljon juttuja vanhemmiltaan. Hornetin ja Vironmäenkoulualueen välissä on laaja nurmikenttä. Koulun jalkapallo- ja rugbykenttä on Vanha Tammelan tien vieressä. Hornetin ympäröivät kadut ovat Honkalehdontie ja Varpusenkatu. Honkalehdontien pohjoispuolella on siirtolapuutarha-alue, jota ollaan parhaillaan lopettamassa koska sinne tullaan lähitulevaisuudessa rakentamaan omakotitaloja.

Johanna ei tiedä, että vanhemmat ovat jo pitkään olleet tonttijonossa eli ehkä lähitulevaisuudessa aletaan rakentaa omakotitaloa jonnekin päin Forssaa.

Vernerin ja Astan perhe asuu ihka uudessa omakotitalossa Veemaan maaseutulähiössä. He omistavat yhä pienkerrostalon Vironmäellä, Vanha Tammelan tie 61:ssä.

Seuraavalla ja viimeisellä työharjoittelu viikolla Johanna oli Vironmäen palvelutalolla. Täällä asuivat Kivisten lyhytaikaiset vuokralaiset Inkeri ja Bjarne Ankeinen sekä Jussilan papparainen edellisen vuosikymmenen alkupuoliskolla. Vanhukset kuolivat muutama vuosi sitten.

Täällä Johannan piti muun muassa vaihtaa putkivalaisimia sekä haravoida paineilmaharavalla. Eräänä päivänä eräs asukeista, vanha mummeli etsi huoneensa avainkorttia lompakostaan, josta pilkisti näkkileipä juuston kera. Juuston paloja murentui käytävänlattialle. Johannalla oli naurussa pitelemistä, kun näki näkkileivän epätavallisessa säilytyspaikassa. Onneksi pystyi pidättämään naurun purskahduksen niin, ettei mummeli pahoittanut mieltään. Myöhemmin palvelutalon automaattikahvilasta Johanna löysi mummelin avainkortin, jonka vei tälle vanhalle harmaatukkaiselle naiselle, joka antoi kiitokseksi sinisen suklaalevyn, jonka on valmistanut skandinaavinen makeisjätti Farsan.

Silloin tällöin Fazer käy oikeustaistelua Farsania vastaan koska maitosuklaalevyn käärepaperi muistuttaa Fazerin Sinistä.

Tätä nykyään vanhusten palvelutalojen käytävillä soi vaimea pop ja rock-musiikki. Vanhukset haluavat kuunnella nuoruutensa musiikkia. Tällä hetkellä radioiden soittolistoilla soi teknomusiikki, jossa on vaikutteita rockista ja rapista.

Merkittävä suomalainen Rock 'N' Rap artisti on tummaihoisen *Dr. California*, joka on ammatiltaan ortopedi. Moni vitsaileekin, että tohtiikohan mennä hänen vastaanotollensa koska silloin äijä voi alkaa rokkaamaan ja räppäämään. Hänen läpimurtohittinsä ovat muun muassa *No Alcohol* sekä *Hello California*.

Palvelutalo sijaitsee Tasavuorentien perällä. Vironmäenkoulun ja palvelutalon välissä on muutama rivitalo- ja omakotitalokorttelit. Tasavuorentien länsipäässä on junaratasilta, jonka takana on Zumilan pienteollisuusalue.

Jouluna Kiviset eivät enää kokoontuneet mummolaan ja ukkilaan koska lapsenlapset alkavat olla sen verran isoja, etteivät enää usko joulupukkiin.

Oskarín ja Hissun uudessa talossa ei enää synny entisen kaltaisia jouluperinteitä, vaan vanhukset ovat päättäneet olla vuorovuosina kunkin pojan perheen luona.

Joulun aikaan Kolumbiassa oli vallankaappaus. Monta vuotta on ollut vallassa hirmuhallitsija, Nicholas Ciaohau, syrjäytettiin, kun kansa sai tarpeekseen. Bogotassa oli suurmielenosoitus ja kansa onnistui saada mellakkapoliisin ja sotilaat puolelleen. Niin äijän oli pakko tulla ulos loisto palatsistaan. Palatsin ulkopuolella hänet ja hänen vaimonsa Elena ammuttiin. Sitten kansa rauhoittui ja valitsi uuden presidentin. Ympäri maailmaa välittyi uutiskuva, jossa Nicholas ja Elena makaavat maassa luodinreikä otsassa. Nyt he ovat kiltejä diktaattoreita, kuten uutisreportteri kertoi Euronews uutiskanavalle.

Viime aikoina on alkanut kuohua etelä- keski- ja Pohjois-Amerikassa.

USA:n presidentti Michael Gorge on antanut täyden itsenäisyyden monille osavaltioille. Maassa on alkanut puhalttaa uudet tuulet nimeltä *The Reforms* sekä *The New Times*.

Kansalaiset ovat kyllästyneet ainaiseen maailmanpoliisin rooliin ja haluavat osavaltioiden eroavan liittovaltiosta. Ilmiötä kutsutaan Euroopassa Amerikan Brexitiksi, joka totta kai on isompi kuin muinainen eurooppalainen Brexit.

Tämä on kova pala vanhoillisrepublikaaneille, jotka haluaisivat takaisin vanhaan mutta paluuta entiseen ei ole. Minnesotan osavaltiossa on aloitettu niin kutsuttu *Singing Revolution* eli laulava vallankumous, jolloin kansa kokoontuu urheilukentille laulamaan minnesotalaisia kansanlauluja. Minnesotan lipuksi on valittu kultasinimusta raidallinen lippu, jonka keskellä on Minnesotan vaakuna.

Johannan mieleen on iskostunut minnesotalainen punklaulaja *Willy Oak*, jonka *Hello Reform* kappale on soinnut monella eurooppalaisellakin radiokanavalla. Kappale on hauskan kuuloinen Minnesotan murteella, jossa on pohjoismaisia lainasanoja, joiden joukossa suomalaisille tutut kiro sanat. Juuri sen tähden Johannaa on alkanut kiehtomaan tämä osavaltio sekä punklaulaja. Muuten häntä ei punkmusiikki kiinnosta koska se on semmoista rääkymistä niin, että aivot menevät sekaisin, kuten hän tapaa asian ilmaista.

Tämän hetken suosituin suomalainen punkbändi on Eppu Vihreä. Heidän menestysthittinsä on *Kahdeksansataa astetta*. Tämän kappaleen Johanna on monesti kuullut pikkusiskon huoneesta, kun salakuuntelee rappusten alla. Johanna vierastaa nuorisomusiikkia koska vuosikymmenen alussa isä ja äiti ovat kutsuneet listahittejä raggarmusiikiksi. Tämän vuoksi Johanna karsasti Lappeenrannassa Anti-Markuksen ja Suffelin musiikkimakua, vaikka sisimmässään hieman fanitti Stray Dogsin biisejä. Yhä nytkin hän vierastaa populaarimusiikkia mutta pikkuhiljaa on pääsemässä pois tästä kummallisesta pop-musiikkijoudesta. Isä ja äiti fanittavat nykyiskelmä, joka on paljon iloisempaa kuin muinainen suomi-iskelmä.

Keväällä 2990 Johannan luokka teki viikonpituisen koulumatkan Moskovaan, jossa he yöpyivät huoneistohotelli Rossijassa lähellä Kremliä.

Lähtöamuna isä kyyditsi tyttären Forssan lentokentälle. Äitikin oli mukana, koska samalla isä menee töihin. Brandcarin tehdas sijaitsee lentokentän vieressä. Lentokentän ja Brandcarin välissä on valtava koerata, jossa Brandia autoja testataan.

Brandcarin tehtaan pääportilla Antti luovuttaa auton vaimolleen, joka käy kaupassa ja menee kotiin. Töiden jälkeen Antti potkuttelee kotiin potkulaudallaan, joka on Brandcarin pyörätelineessä.

Anna haluaa nähdä tyttären lentokoneen, sillä hän on suuri lentokonefani. Hän rallatteli yksinkertaista vanhaa käännösrallatusta; *Minä tulen kateelliseksi, minä tulen kateelliseksi...*

Ensin Kiviset hakivat Miltonin koska pedagogit olivat ylipuhuneet Johannan järjestämään tälle kyydin koska hehän asuvat lähekkäin. Ei tarvinnut paljoa ylipuhua, kun rakastunut Johanna suostui järjestämään kyydin idolilleen, joka ei halua häntä tyttöystäväksi mutta ainoastaan kelpuuttaa kaveriksi kaveripohjalta. Nyt Johanna näki prikulleen, että missä Miinala asuu.

Milton on yrittänyt salata kotisosoitettansa, ettei blondi tulisi jammailemaan kotiportille, jolloin vuokraemäntä Wally ärsyyntyisi.

Vaikka Johanna nyt sai täyden selvyuden idolinsa kotiosoitteesta, niin siitä on lyhytaikainen ilo sillä heti koulumatkan jälkeen Milton muuttaa kunnalliseen ryhmäasuntolaan, joka on Hillossa Vuorikumuntien perällä.

Johannan onneksi vanhemmat tietävät, että kenestä koulukaverista on kyse, sillä poikahan kävi toissa syksyllä pikavisiitillä, todella pikakäynti, kun tämä käväisi vain keittiön oviaukolla. Johanna kysyi isältä ja äidiltä, että voisivatko he kyyditä myös koulukaverin, se, joka kävi pikavisiitillä. Nimeä hän ei kykene lausumaan nimiujouden takia. Koulumatkan jälkeen Johanna alkoi vanhemmilleen kutsua poikaa kyytiläiseksi.

Kun Milton oli tullut autoon, niin silloin Johannaa jännitti, jos jätkä läpättäisi hurmaoperaatiosta sekä pikkujäynistä, joita hän on tehnyt koulussa. Onneksi nuoriherra oli hiljaa, ainoastaan Milton vastaili Johannan isän ja äidin yksittäisiin kysymyksiin. Anna ja Antti eivät oikein osaa modernia Hämeen murretta eikä oikein kehtaa alkaa mongertaa Kainuun korostuksella.

Lentoterminaalissa luokanvalvoja Olli Saarinen ihmetteli, kun Johannalla ei tälläkään kertaa ollut silmälaseja ja meni niin pitkälle, että soitti Johannan kotiin, jotta vanhemmat toimittaisivat riilit lentokentälle. Johannalle tuli hirveä hätä, kun lähtiessä oli sopinut vanhempiansa kanssa, ettei ottaisi rillejään mukaan, jotta olisi luonnollisempi ja rennomp. Johanna tiesi, ettei ketään ole kotona koska äitihän on lentokentän pysäköintipaikalla ja isä meni juuri töihin ja pikkusisko on koulussa.

Anna ei tullut terminaaliin sisälle koska hän tietää tyttären stressaantuvan ja sitten luokkakavereiden edessä söttyilisi, vaikkei hänellä olekaan rillit päässä.

Johanna ei ole tottunut olemaan samaan aikaan kotiväen ja koulututtujen kanssa samassa paikassa. Ehkä tämä ujestelu johtaa juurensa leikkikoulun ja ala-asteen aikaisesta rauhattomuudesta.

Jos Anna olisi tullut lentoterminaaliin, niin silloin todennäköisesti Olli olisi hyökännyt kuin sika limppuun ja tentannut tyttären rillittömyyttä.

Vaikka Johanna tiesi, ettei ketään ole kotona niin silti hän stressaantui, kun pedagogi yritti soittaa.

Ajatella jos äiti olisi kytkenyt kommunikaatiolaitteen matkapuhelimeen, ajatteli hän. Silti ei silmälasia olisi ehtinyt hakea sillä lentoon on aikaa noin puolisen tuntia.

Jos äiti tulisi terminaaliin, niin silloin tämä kuulisi pedagogeilta, että tyttären täytyy käyttää aina silmälasia ja sitten kotona hänellä olisi melkoinen rumba, kun isä ja äiti melkein liimaisivat rillit päähän. Näin Johanna ajatteli samalla, kun Olli seisoj lentoterminaalin nurkassa matkapuhelin korvalla. Hetkisen Johanna oli ajatuksissaan ja sitten taas kohtauksen lailla alkoi päpättää, että kyllä hän pärjää ilman rillejäkin. Luokanvalvoja on eri mieltä; kun silmälasit on määrätty, niin niitä tulee myös käyttää. Niin on myös isä ja äitikin sanonut lukemattomia kertoja mutta tuloksetta. Johanna on itsepäinen kuin synty.

Milton yritti rauhoitella hysteeristä blondia, että lasit päässä hän olisi seksikkäämpi, johon Johanna tuhahti: "Äh, kyllä mie pärjään ilimankin silimälaseja ja siun housuissas on seksikäs!"

Touko Hellamaa tuhahti väliin vahvalla Hämeen murteella: "Johanna, sä oot itsepäinen kuin punainen porsas!" johon Milton naurahti kysyvästi: "Punainen porsas? Eiväthän siat ole punaisia." Touko kohautti olkapäitään ja sanoi: "Äh, se on vaan joku sanonta mutta voihan ne ollakin punaisia, jos joku hupakko on mennyt ne maalaamaan." ja vilkuili Johannaa. Toukolla on aina niin huvittava ilme kasvoillaan, ihan kuin olisi kuullut pierun paukahtavan tai huomannut jonkun tosi typerän kepposen.

Kerta Olli ei saanut yhteyttä Johannan vanhempiin niinpä hän luovutti, kun ei voi asialle mitään. Hän vitsaili Johannalle: "Yes, rillit ovat tulossa lentokentälle!" Johannaa jännitti, jos se olisikin totta, vaikka sisimmässään tiesi sen olevan täysin mahdottomuus. Hän salaa vilkaisi suuresta terminaalin panoraamaikkunasta, että onko äiti yhä lentokentän pysäköintipaikalla ja siellähän mamma oli auton konepellin päällä polttaen valtavaa sähkötupakkapatruunaa.

Transithallissa Johanna alkoi tuntea olevansa voiton puolella, sillä sinne on vaikeampi toimittaa ulkopuolisia tavaroita. Lopullisesti hän tunsu päässeensä voiton puolelle, kun istuttiin lentokoneessa. Silloinkin Olli vitsaili, että rillit ovat rahtiruumassa.

Lentokone on merkkiä Brandia Jet 340 minimatrustajasuihkukone. Tätä nykyään kaikki suihkukoneet ovat ympäristöystävällisiä. Brandia lentokonetehtas sijaitsee Joensuussa ja on os sijoitusyhtiö Brandoria.

Johanna istui siiven kohdalla. Hän olisi tahtonut istua Miltonin vieressä mutta tämä ehtikin asettua Martin sekä Leena Hyssylän väliin.

Leena Hyssylä aloitti syksyllä samassa luokassa. Seuraavalla lukukautena hän siirtyy Pirkkalan maatalouslukioon, kun sattui valitsemaan väärän lukiovalinnan. Pirkkalassa on spesiaaliskoulun maatalouslukio.

Johanna kokee Leenan eräänlaiseksi lemmentilpailijaksi koska tämäkin on ihastunut Miltoniin. Leena on rohkeampi kuin Johanna ja uskaltaa hyvällä Miltonin hartioita sekä hänen paksuja reisiänsä, joka tekee Kainuun tytön mustasukkaiseksi.

Johannasta tuntuu hyvältä, kun syksyllä tämä flirttipillu aloittaa maatalouslukiossa, jotta itse saisi olla kanana tunkiolla. Hänen harmiksensa myös Milton lopettaa lukion nyt alkukesästä, sillä hän käy vuosikurssia ylempänä.

Muuten Johanna ja Leena tulevat hyvin toimeen keskenään koska heillä on samanlainen miesihanne; ukon on oltava hieman lihava. Milton ei halua kumpaakaan, sillä hänellä on kiikarissa muutama herkkupala skientologikirkossa.

Koulussa kerran viikossa Milton ja Martti käyvät Kristitty koulussa tuokiossa, jota vetää uskontopedagogi. Tämä ei kuulu lukiospesiaaliskoulun opetussuunnitelmaan vaan on eräänlaista uskonnollinen sosiaalinen harjoittelu, jotta uskova funktioarajoitteinen oppilas hiffaisi elämän tarkoituksen.

Uskontotuokio on jossain vapaana olevassa kouluhuoneessa, jolloin keskustellaan uskonnosta ja joskus käydään Hämeenlinnan kristillisessä kirjakaupassa. Vaikka Milton käy Kristitty koulussa tuokiossa, niin silti Johanna ei ole hoksannut, että idoli on pamahtanut uskoon.

Moskovassa Johanna ja Leena jakavat hotellihuoneen koska Jaana Pösö sai oman huoneen ja ei ollut vara hankkia kahta yhdenhengenhuonetta. Syy miksi Jaana sai oman huoneen, on että tässä vastikään hän on ollut takapuolileikkauksessa. Häneltä poistettiin joitakin märkäpaiseita pylystä. Siitä hän jaksaa puhua lähes päivittäin, jopa ruokapöydässäkin.

Pietarissa he tekivät koneenvaihdon. Moskovan kone on vähän isompi. Perillä Moskovan lentokentällä he menivät Aeroflotin bussilla päämatkakeskukselle, joka sijaitsee Moscow Cityssä, joka sijaitsee uuden ja vanhan keskustan välissä. Matkakeskuksella he hyppäsivät raitiovaunuun, joka kuljetti heidät Vladimir Putin Ulitsalle, jossa sijaitsee huoneistohotelli Rossija.

Hotellinkäytävät ovat hyvin siistit muistuttaen hyvin paljon palvelutalojen käytäviä. Huoneeseen päästyään Johanna varasi heti sängyn, joka on lähinnä ulko-ovea siltä varalta, jos Leena saisi psykoosin mustasukkaisuudesta. Johannalla on hyvin vilkas mielikuvitus.

Sänkyjen välissä on kirjoituspöytä, jonka päällä on hotellitietokone. Tätä nykyään tietokone kuuluu hotellihuoneiden vakiovarusteisiin. Näyttöruudulla lukee suomeksi, englanniksi sekä venäjäksi: *Tervetuloa Johanna ja Leena – Welcome Johanna and Leena - Добро пожаловать в Джоанна и Лина*

Illallinen syötiin Pizzeria Putinassa, jossa on valtavia pizzoja. Seuraavana päivänä kierreltiin ympäri Moskovaa katsellen nähtävyyksiä. Lenin mausoleumi on ajat sitten purettu ja tilalla on Stockmannin tavaratalo. Leninin ruumis on haudattu Pietariin. Punaisentorin keskellä on pieni yhdenhengen torikirkko, joka on eräänlainen pikarippituoli, jossa voi käydä tunnustamassa syntinsä tai keventää sydäntään. Seinän takana istuu aina päivystävä kielitaitoinen pastori.

Kreml on tätä nykyään Venäjän kansallishistoriallinen museo. Valtiojohto on siirtynyt uusiin tiloihin nimeltä Siniy dom eli sininen talo, joka sijaitsee keskuspuiston reunalla. Kremlissä on nähtävillä muinainen ydinohjus, joka sojottaa kohti taivasta. Ohjus on täysin vaaraton ja on vain tyhjä kuori, jota kutsutaan Putinin kulliksi.

Tätä nykyään Venäjällä ei ole yhtään toimivaa ydinasetta. Venäjä oli ensimmäinen suurvalta, joka luopui vapaaehtoisesti ydinaseista, jotta saisi hyvän maineen. Maalle oli todella kiusallista muinainen Krimin miehitys sekä järjetön Ukrainan sota. Miltei heti Putinin jälkeen Venäjä palautti Krimin takaisin Ukrainalle ja pyysi anteeksi. Turhaan Suomi odotti Karjalaa takaisin mutta tavallaan se saatiin puoliksi takaisin, kun Karjala itsenäistyi vuonna 2917 ja liittyi osaksi pohjoismaita ja Euroopan talousaluetta. Samoihin aikoihin Venäjä poisti ydinaseet. Heti perään myös USA sekä muut maat poistivat ydinaseensa. Maailman ainoa ydinase on visusti yhdistyneiden kansakuntien hallinnassa ja on sijoitettu Antarktikselle, jota käytetään ainoastaan, jos paha meteoriitti uhkaisi maapalloa. Kremlin Putinin kulli ohjukseen on maalattu rauhanmerkkejä sekä sydämiä. Moskova joen varrella on kaksi suurta pilvenpiirtäjää, joissa on Venäjän World Trade Center.

Viikon kuluttua alkoi kotimatka. Moskovan lentoterminaalissa Olli Saarinen pyysi Johannaa kantaa yhden viinakasseista tullin läpi, kun oli ostanut muutaman viinapullon liikaa. Totta kai Johanna halusi auttaa pedagogiaan, jotta saisi mahdollisimman hyvät arvosanat todistukseensa ja tämä unohtaisi menomatkan riilirumban. Johanna itse ei ostanut muita alkoholipitoisia juomia kuin isälle venäläistä rypäleiviiniä. Äidille hän osti hyvätuoksuista *Anna Polikovskaya* parfyymiä koska hajuvesi on tämän kaima. Annahan on aivan hulluna kaimojensa perään. Johanna itse inhoaa omia kaimojaan. Pikkusiskolle hän osti venäläistä Lavrov suklaata, jonka käärepaperissa on muinaisen Sergej Lavrovin pärstäkerroin. Tavallinen perusvenäläinen ei tikullakaan koskisi kyseiseen suklaaseen, kun niin paljon vituttaa ja hävettää muinaisen mulkeron temppuilut.

Moskovan Stockmannilta Johanna osti itselleen venäläisen musiikki-USB-kalikan, jossa on kokoelma venäläistä iskelmää. Milton oli ihan tohkeissaan tästä musiikkikalikasta koska hän pitää kovasti venäläisestä iskelmästä ja tietenkin Johannaa kiihotti, kun idolilla on samanlainen musiikkimaku.

Forssan lentokentällä äiti oli odottamassa tytärtään.

Johanna tahtoi, että äiti kyyditsisi koulukaverin kotiin, jotta samalla näkisi tämän uuden kotiosoitteen, sillä tämän piti kyyditä uuteen osoitteeseen Vuorikumuntielle.

Milton muuttaa pikkuhiljaa. Hillossa hän tulee jakamaan asunnon samanikäisen Larryn kanssa ja nyt heti koulumatkan jälkeen menee tutustumaan tähän lyhytkasvuiseen vekkulimaiseen jätkään.

Lentokentän pysäköintipaikalla Anna filmasi, kun tytär ja koulukaveri tulivat autolle. Miltonilla oli yllään sininen alumiininen kevättakki, jonka alta pilkistää vaaleanpunainen pusero. Filmauksessa pojan huulilla on äitellä hymy, sellainen laho saarnaajan hymy. Hänen silmälasiansa pienet pyyhkimet olivat päällä, vaikei sada. On puolipilvinen. Johannalla on paksu ruskea nahkatakki, joka takaa hieman repsottaa.

Anna toivoi itse mielessään, jos tytär halaisi koulukaveriaan mutta niin ei käynyt, kun tämä ei ole tottunut hyväilemään kavereitaan. Enää koulussakaan hän ei halaile koska hänelle on kehittynyt eräänlainen halausjous. Syynä on yläasteen aikainen ylenpalttiset pakkohalaukset. Nyt Johannalle on iskenyt hirveä halikammo, kun jokainen halaus tarkoittaa hänen mielestensä esileikkiä yhdyntään. Ihan muutaman kerran Johanna on pikahalannut Miltonia mutta se ei tunnu kovin mukavalta, kun poika alkaa heti rimpuilla irti tytön rajusta syleilystä. Marttia Johanna ei halua koska tästä näkee selvemmin, että tällä on funktiorajoite.

Totta kai tämä filmaus lentokentän pysäköintipaikalla tallentui Kivinen Areenalle.

Tuli koulujen päättäjäiset, joka tarkoittaa sitä, että Miltonin ja Martin lukivuodet ovat ohi. Johannasta tuntuu haikealta, kun tiet erkanevat, vaikka Milton on hänen Facebook-kaveriistallansa. Hyvin harjoin tämä on naamakirjassa, sillä hänen kaikki vapaa-aikansa menee skientologiien parissa.

Päivää ennen päättäjäisiä apupedagogi Reijo Rikilä ehdotti Johannalle, että tämä ostaisi kukkia Miltonille, sillä hän on pannut merkkeille Johannan lempeät katseet.

Johanna innostui kukista ja kävi Reijon kanssa ostamassa pienen ruusukimpun Torikadun kukkakaupasta, jonne he kävelivät, sillä koululta on ihan kävelymatka keskustaan mutta silti Johanna sekä monet muutkin lukiolaiset menevät bussilla torille.

Reijo haluaa olla eräänlainen ilmaissutenööri. Johanna on ikuinen pedagogien lellikki.

Kukat olivat yli yön koulun harjoitteluhuoneiston tiskipöydällä. Kyseisessä huoneistossa pedagogit tapaavat usein kahvitella niin, että oppilaat saavat aamuisin odottaa ainakin vartin.

Johanna ei kehdannut kuljettaa kukkia koulun ja kodin väliä koska silloin olisi joutunut sanomaan isälle ja äidille, että pedagogin ehdotuksesta oli ostanut sille kyytiläiselle kukkia. Silloin vanhemmat hoksaisivat, että ilmeisesti tyttö on rakastunut ja flirttailee koulussa.

Päättäjäispäivänä kun hän ojensiukat Miltonille, niin silloin tämän ilme oli näkemisenarvoinen; suu loksautti auki ja änkytti: "Risti katossa, ihanko oikein ruusuja!" Johanna änkytti: "Juu, ihan ruusuja, mitä muutakaan vois ihana jätkä saaha!" Milton kiitti kukista ja kutsui sunnuntaikahville. Samalla hän pitäisi tupaantuliaiset. Johannan lisäksi hän kutsui Martin sekä Timo-Markuksen, sama heppu, joka kävi Johannan kanssa samalla luokalla yläasteella. Timo-Markus aloitti syksyllä konsumtio-opintolinjalla. Hänestä oli harmi, kun Monni ei halunnut samalle lukiolinjalle ja syynä on Kainuun blondi.

Timo-Markus pitää kovasti Johannasta mutta harmi vaan, kun tämä ei kiihotu hänestä, ei ainakaan julkisesti. Salaisesti ja ujosti Johanna unelmoi hänestä mutta ylpeys ei anna periksi. Sen sijaan Johanna faniittaa Miltonia.

Kun kotona Johanna oli kertonut, että se kyytiläinen kutsui sunnuntaikahville, jolloin äiti ehdotti tyttärelleen, että tämä veisi kyytiläiselle neilikoita ja kävi ostamassa pienen neilikkakimpun Mooseksen kukkakaupasta, joka sijaitsee Runkokumuntielle, lähellä Arttu Lehto-oksen lukiota.

Sunnuntaina Johanna meni Miltonin luokse bussilla koska hänellä on koulun antama ilmainen bussikortti, jolla voi kulkea vapaa-ajallakin. Muuten hän usein liikkuu ympäriinsä potkulaudallaan mutta nyt hän meni bussilla kukkakimpun sekä silmälasien takia.

Syksyllä kun koulut alkavat, niin silloin ei enää ole kujeilukaveria, kun Marttikin lopettaa, ajattelee Johanna samalla, kun istuu Hillon bussissa.

Vetehisenkoulun normaalilukioluokilla olisi paljon komeita normaalirajoitteisia eurokarjuja mutta harmi vaan, kun Johanna on aivan liian ujo tekemään tuttavuuksia uusien ihmisten kanssa. Aivan varmasti normaalilukiolaiset ulvoisivat kiimasta, jos kaunis Johanna lähestyisi heitä aivan kuten hänen oma isänsä on hiljaa itse mielessään ulvonut kiimasta. Tätä Johanna ei tiedä.

Kun Johanna ojensi neilikkakimpun Miltonille, niin silloin tämä naurahti: "Taasko sä tuot kukkia?" Johanna naurahti pienoinen puna poskella: "Totta kai kukkia pittää olla uudessa kodissa!" Milton näytti koulussa Johannan antamat kukkasat, jotka oli laittanut olohuoneen hyllykköön kuivumaan.

Sitten he joivat cappuccinoa suussa sulavien Harjulan pikkuleipien kera.

Harjulan leivoksia voi ostaa ainoastaan kahdesta paikasta; Keravan keskustassa olevasta Cityleipomosta sekä Forssan suosituimmasta konditorialeipomo Ritzistä, joka sijaitsee Hirvisuon kaupunginosassa. Ritzin vieressä on ruokakauppa K Helmi, jossa oppilaiden pitää käydä vuorotellen harjoitusostoksilla. Vähän kauempana on ruokakauppa G Valinta, jonka vieressä on kukkakauppa, joita vastapäätä on Porttikioski sekä Pizzeria Roberto. Alueen läpi menee Hirvisuonkatu, jonka pohjoispäässä on Uusi Tammelan tien risteys sekä Shellin huoltoasema. Länsipuolella on Pimunkatu.

Miltonin olohuoneessa kaverukset katsoivat superinteraktiivista kaapelitelevisiota. Katsoja voi pukea ylleen datapuvun ja datakypärän, jolloin tuntee olevansa mukana televisiolähetyksessä. Kun on esimerkiksi uutiset, niin silloin tuntee seisovan aivan uutistenlukijan edessä. Miltonilla on vain yksi datakypärä ilman datapukua niin, että vieraat saivat vuorotella.

Johanna naurahti: "Kaikkei ne japanilaiset keksii!", jolloin Milton korjasi: "Ei tää oo japanilainen ihan vaan eurooppalainen."

Johannasta interaktiivisen kaapelitelevision datakypärä on painavampi kuin pelikone Ulletin datakypärät ja datapuvut.

Talvella Johanna osti pelikonsoli Ullet64:n, koska se on parempi kuin aikaisempi Ullet20. Nyt kun hän saa sairauseläkettä, niin hänellä oli vara ostaa paremman Ullet pelikonsolin.

Janetten välityksellä Johanna sai pelejä Kristiina Savolaiselta, jolla on vieläkin parempi pelikonsoli merkkiä Ullet128, jonka sisällä on kolme konetta; Ullet64, Ullet128 sekä MBD-tietokone. Jälkimmäinen on moderni konttoritietokone, jossa on hyvin kehittynyt tekoäly. Sellaisen laitteen Johanna sekä moni muukin haluaisi mutta vielä MBD-koneet ovat tuhottoman kalliita, myös Ullet128 on hyvin hintava.

Ihan hyvin Johanna voisi mennä entisen luokkakaverinsa luokse kopioimaan pelejä mutta, kun on ujo piimä, niin minkä teet. Yhden kerran hän on pikkusiskon kanssa käväissyt Savolaisilla, jotka asuvat Unikkotiellä, joka sijaitsee Floorantien ja Vironmäentien välissä.

Ensimmäisellä kesälomaviikolla Johanna oli jälleen kesätöissä kaupungintalon kopiointikeskuksella. Tällä kertaa hän ei enää piirrellyt mutta vahinko oli jo tapahtunut sillä, Raija piilottelee viimekesäisiä sepityksiä ja piirustuksia jossain kopiointikeskuksen sopukoissa.

"Onks siulla vielä tallessa piirustukseni?" kysyi Johanna, johon vanha lihava Raija: "Skannasin piirustuksesi federaation kulttuuriarkistoon." ja nauroi makeasti. Johanna ei ole niin tyhmäblondi, että uskoisi moiseen: "En usko... ota vaan ne essiin!" johon Raija naurahti: "Hyi olkoon, mitä sä sanot? Ota ne esiin, hyi do!" ja nauroi niin, että valtavat läskiset riippurinnat hytkyivät. Johanna jatkoi: "Kyllä sie tiiät mitä tarkotin... ota vaan ne essiin!" Raija leikillään raotti puseronhelmaa: "Okeido, tässä näet tämmöiset isot läskiset riippurinnat!" Johanna kääntyi selin ja sanoi: "Mie en oo mikkään lesbo, niin haaskaa ei piä olla!" Raija nauroi ihan katketakseen: "Haha, kyllä sinussa taitaa olla hieman lesbon kujeita!" Leenakin alkoi nauraa, kun oli seurannut sivusta Johannan ja Raijan hullun hassu keskustelua. Tästä on tullut tapa. Johannahan helposti juuttuu tällaisiin hassuttelu rutiineihin niin, että niiden tiimellyksessä on aina kontrollin menetys vaara. Onneksi typografi-kopiointitekniikat ovat samalla aaltopituudella eli yhtä lapsenmielisiä. Tällainen seura ei aina ole Johannalle hyväksi, kun saa vääränlaisen käyttäytymiskuvan niin, että muissa työpaikoissa saattaa tulla ongelmia. Forssa Housella ollessa meni hienosti, sillä siellä ei ollut vallattomia henkilöitä mutta sielläkin oli omat riskinsä sillä, jos Johanna olisi pitkästynyt, niin ehkä olisi tehnyt jotain sopimatonta oman pään mukaan, joka hänestä ensin vaikuttaa hyvin hauskalta mutta sitten jossain vaiheessa voi odottaa vaarallinen yllätys. Näin ei tällä kertaa käynyt. Nyt kesätöissä hän kuitenkin kykenee käyttäytymään suhteellisen asiallisesti koska muuten kovanaama Raija alkaisi painostaa leikillään.

Raija on huomannut, että Johannan heikkopiste on Anna-äiti. Riittää, että hän edes leikillään sanoo, että hän tulee kahville kello puoli seitsemän, niin jopas tyttöön tulee vipinää.

Johanna huomasi, että postitusosastolla, seinän takana, työskentelee Monni Lehmus mutta enää hän ei tunne lemmen tunteita tätä kohtaan. Nyt hän tuntee katkeruutta ja inhoa koska tämä ei suostunut ottamaan vastaan tarjottua rakkautta, vaikka ensin oli flirttaillut kuin vähäjärkinen. Kotona vanhoihin koulusta saatuihin kirjoituslaitteisiin hän on tehnyt omia hassuja horoskooppeja. Monnin horoskooppi on vaaka, jonka kohdalle hän on kirjoittanut muun muassa; Olit todella pässi, kun et ottanut tarjottua lempeää vastaan. Miltonin horoskooppi on vaaka, jonka kohdalle hän on kirjoittanut, että tämän kannattaisi hyväksyä eräs henkilö. Mikä hassuinta, myös pikkusisko on oinas. Tietenkin neitsyen kohdalla hän kirjoittaa positiivisia asioita, sillä sehän on hänen oma tähtimerkkinsä. Näitä omia horoskooppeja hän ei kuitenkaan laita nettiin, sillä oikeasti ei usko tähtimerkkeihin.

Johanna päätti, ettei enää koskaan puhuisi sanaakaan mulkeron Monnille. Nyt hän ihmettelee, että miksi oli ylipäätään rakastunut päätä pahkaa tähän kirppumaiseen tursakkeeseen. Monni ei ole edes seksikäs. Jopa Matti on komeampi kuin Lehmus. Näin Johanna tapaa usein pohtia itse mielessään. Monni on todella emätursake, kuten hän on hoksannut. Hän silloin tällöin pohtii, että mitähän Matti mahtaa puuhata tätä nykyään? Todennäköisesti on päivittynyt Päivinsä patjaksi, ajattelee Johanna. Hän yhä fanittaa Ninoja; etukädessä Backmania ja sitten vasta Järvimerkkiä.

Nyt, kun Monni huomasi, että se tuijottava blondi työskentelee naapuriosastolla, niin silloin hän hätkähti ja oli vähällä menettää yönet mutta onneksi blondi on rauhoittunut eikä enää välitä hänestä, ajattelee Monni samalla, kun lajittelee kunnan postia. Hän pohtii itsemielessään, että onkohan Johanna tavannut toisen ja siinä tapauksessa olisi mielenkiintoista tietää kuka se on, ajattelee hän. Sitä hän ei uskaltanut edes kysyä, ettei herättäisi nukkuvaa karhua.

Johanna huomasi, ettei Monni enää näy yhtä vihaiselta kuin silloin yläasteella. Varmuuden vuoksi hän ei uskalla edes vilkaista ex-idoliaan.

Vähän väliä Raija käy postitusosastolla rupattelemassa postiteknikoiden kanssa. Roope Kippo on harmaatukkainen silmälasipäinen käheä-ääninen suursähkötupakoitsija, suurin piirtein samanlainen pornoääni kuin Miltonilla, ajattelee Johanna samalla, kun kuuntelee kunnallisduunareiden keskustelua. Roope tapaa käyttää tosi vahvoja sähkötupakkapatruunoita, joissa on runsaasti ninniiniä.

Oili Lehmusvuorella on noita-akkamainen kyömyynokka sekä potta päässä leikattu tummanruskea otsatukka ja on tummasankaiset silmälasit. Lisäksi akka tapaa rykiä kurkkuaan repien niin, että kuulostaa siltä, että oksennus olisi tulossa. Roopea ja typografi-kopiointitekniikoita vituttaa Oilin ainainen rykiminen mutta kohteliaisuuttaan eivät siihen puutu. Ruokatunneilla Oili tapaa syödä säilykesardiinia kopiointikeskuksen taukhuoneessa niin, että sardiinin haju oksettaa Johannaa. Hänkään ei siihen mitenkään reagoi, kun hänet on kasvatettu käyttäytymään hyvin. Yleensä Johanna on hyväkäytöksinen mutta pitkästytyään saattaa tehdä pikku tyttöjen kujeita.

Postitusosastolla käydessä Raija tapaa istua keskipöydän reunalla ja käynnistää sähkötupakansa, vaikka kaupungintalolla on tupakointi kielletty, ei edes sähkötupakkaa saa polttaa. Juuri tässä kohti on hyvä vetää sähköröökkiä, sillä postitusosastolla ei ole palohälyttimiä.

Johanna tapaa kulkea Raijan perässä, jotta saisi työtehtäviä sillä hän on omaksunut, ettei työpaikalla pidä laiskotella. Hän on aivan liian nopea työtehtävissään. Kun Raija menee sähkötupakalle, niin silloin Johannakin tulee perässä.

Eräänä päivänä Monni kertoi Raijan kuulle, että koulussa Johanna oli kulkenut hänenkin perässään ja yritti väkisin halata. Raija vilkaisi Johannaa ja totesi: "Jaaha, semmoinenko on tämä Johanna pohanna... melkoinen raiskaajapimu!", johon Johanna naurahti ujosti: "Hah, Monni laskee luikuria...", johon Raija: "Ehei, mä tunnen sut, kenties minuunkin käyt kohta käsiksi, mitä väkeä sitä onkaan!" ja puisteli päätään ja siirtyi hieman pois päin. Johanna änkytti: "Enhän oo mikkään lesbo!" Raija naurahti: "Sitä vikaa sussa taitaa olla!"

Eräänä työpäivänä, kun Monni oli kierrätyshuoneessa, joka on lastauslaiturin perällä, katselemassa jos löytäisi toimivia kyniä. Tämä on Oilin idea järjestää kesätyöläisille ja työharjoittelijoille lisähommia, vaikkei jätteiden penkominen kuuluisi postiteknikoiden työtehtäviin. Yhtäkkiä Monnille tuli yllättävä väsymys eikä jaksanut tulla pois metalliseinäisestä kierrätyshuoneesta. Hän istahti huilimaan sinisten jätessäkkien päälle ja hetkeksi torkahti. Ehkä hänellä on piilevä narkolepsia, josta hänellä ei ole harmainta aavistustakaan. Hänen oli aivan pakko istahtaa huilimaan, kun pukkasi kylmähiki sekä äärimmäinen väsymys.

Hän näki kummallisen levottoman unen, jossa mörökölimäinen olento murhasi hänet huoneessa, joka muistutti tätä kierrätyshuonetta. Mörökölli tunki hänet suureen sinisen jätessäkkiin, samanlaiseen, jonka päällä hän nukkui. Sitten hän hätkähti hereille ja meni takaisin postitusosastolle.

Ainoastaan Roopelle hän kykeni kertoa kummallisesta nukahtamisestaan ja sitäkin kummallisesta unesta. Oilille ei kannata kertoa tällaisia kummallisia oikkuja koska tämä todennäköisesti ylireagoisi ja alkaisi lässyttää. Oilin lässytys on jopa vittuiluakin rankempaa.

Roope arveli, että kyseessä voi olla narkolepsiasta ja kehotti käydä hoitokeskuksella. Monni lupasi mennä joku päivä Lexuksen hoitokeskukselle, joka on lähiön ostoskeskuksen yhteydessä.

Eräänä kesäkuisena torstai-iltana Johanna kävi NFY yhdistyksen tupaillassa siinä toivossa, jos vielä näkisi Miltonia ja Marttia mutta turhaan. Jätkeistä ei näkynyt jälkeäkään. Milton on ilmeisesti lopettanut tai jättänyt vähemmälle yhdistyksessä juoksut ja enemmän ja enemmän alkanut olla skientologien seurassa. Facebook tilinkin hän on laittanut pakkaseen, ei kokonaan lopettanut. Tämän vuoksi Johanna ei tule moneen vuoteen näkemään eikä kuulemaan mitään Miinalasta.

Skientologit ovat ylipuhuneet Miltonin, jotta tämä auttaisi erilaisissa tehtävissä, kuten kahvilassa sekä laatia pastorin puheita.

Äskettäin Rantakadulle valmistui uusi hieno skientologikirkko. Kirkon entisiin tiloihin Jätkekadun ja Nahkurinkadun kulmaukseen tuli second-hand myymälä. Kirkolla on tarkoitus etsiä second-handille isommat tilat mutta toistaiseksi kirkon entinen kiinteistö saanee välttää niin pitkään, kun vuokrasopimus on voimassa. Ennen skientologikirkkoa tiloissa on ollut muun muassa Kino Palladium.

Tupaillassa oli ainoastaan Martin kihlattu, pitkäleukainen Kerttu Kustila. On vain ajankysymys, kuinka kauan kihlaus kestää, sillä Martti on kova flirttailemaan jokaiselle näkemälleen tytölle. Kertussakaan ei ole kehumista, sillä hänkin on samanlainen flirttiperse.

Aikaisemmin tupailloissa Martti koko ajan pelleili Johannan kanssa niin, että Johannaahan ihan hirvitti, jos Kerttu käsittäisi väärin ja kopsauttaisi häneltä hampaat. Onneksi niin ei käynyt, on Johanna monesti siunaillut. Kummallista, kun Johanna pelkää kissataistelua tässä asiassa mutta yläasteella oli villisti flirttaillut varatulle päivitetylle Matille.

Tänä illalla Tupaillassa on paikallisen lukulaitelehti Forssa avisiin reportteri tekemässä artikkelia kyseisestä yhdistyksestä koska se on perustettu vuosi sitten ja yhdistystä pyörittää ainoastaan funktiorajoitteiset itse, kun taas valtakunnallista funktiorajoitteiset lapset, nuoret ja aikuiset yhdistyksen hallituksessa on heidän vanhempansa sekä kukkahattutätejä sekä silinterisetiä.

Luonnollisesti reportteri haastatteli Pirjo Jussilaa, kun tämä on yhdistyksen tulisielu. Haastattelu meni suoraan Forssa avisiin nettitelevisioon. Reportteri filmasi yhdistyksen toimintaa. Tänä tupaillassa kilpaillaan, että kuka saa ensimmäisenä housun vyötäröltä roikkuvan kynän lasketuksi pulloon.

Johanna päätti osallistua kilpailuun, jotta pääsisi nettitelevisioon sekä huomiseen lukulaitelehden mutta harmi vaan, kun ei voittanut vaan sen teki Lissu Elisala, jolla on pullonpohjasilmäläsi.

Videokuvassa Lissu ja Johanna näyttivät hassuilta; ihan kuin olisivat kakalla. Johanna oli etualalla ja hänen oljenvaalea tukkansa roikkui sivuilla, ja silmälasit olivat hiukan vinossa kuten tavallisesti, joka johtuu siitä, kun hän käyttää rillejään vain koulussa, kesätöissä sekä tilanteissa, kun läsnä on henkilöitä, jotka ovat nähneet hänet silmälasit päässä. Jos alun perin hän olisi aina käyttänyt rillejään, niin silloin olisi niihin tottunut eikä kotonakaan osaisi olla ilman laseja. Kuka ties taittovika olisi korjaantunut jo varhaislapsuudessa.

Videokuva näkyi suuresta kuvaruudusta yhdistyksen seinällä. Videokuvan alla kulki teksti; *Sinä tiedät, että se on vaikeaa mutta sinä osaat...*

Raija Lillukka sattui juuri silloin käymään Forssan avisiin kotisivulla ja näki kesätyöläisen kilpailumassa kynänlaskemiskilpailussa. Häneltä pääsi röhönauru niin, että läikäytti viskilasinsa valtaville rinnoilleen. Seuraavana päivänä töissä hän kysyi Johannalta: "Mitä kummaa sä duunasit eilen siellä NFY yhdistyksessä? Kynä roikkui perseestä!" ja nauroi räkäisen naurun niin, että rinnat hytkivät.

Johanna vastasi änkyttäen: "Juu, eilen illalla piipahin vappaa-ajan yhdistys NFY:n tupaillassa hieman kilipailamassa, mutten voittanut." Hän ei iljennyt paljastaa, että kyseessä oli funktiorajoitteisten yhdistys mutta artikkelista näkee selvästi, että minkä tyyppisestä yhdistyksestä on kysymys. Johannan onneksi Raija ei hoksannut talentaa videokuvaa omalle palvelimelleen, jolloin olisi varmasti alkanut kiusoitella. Johanna itse tallensi kyseisen videon omalle kotisivulleen Kivinen Areenalle.

Tänäkin vuonna juulissa Johanna sai pitää kesälomaa. Kesätyö jatkuu Augustin alussa, kunnes koulut alkavat.

Päivää ennen Vattulan matkaa Kiviset kävivät Turussa ostoksilla.

Liedossa on tätä nykyään suuri kauppakeskus, jossa on kaksi suurmyymälää Coop Huom! ja K Kvantum sekä useita pienempiä putiikkeja. Kauppakeskuksen vieressä on valtava Ikean tavaratalo. Ikea on yksi maailman vanhimmista huonekalutavarataloista.

Pois lähtiessä sattui peräänajo; valkoinen Ford Extra rysäytti Kivisten perään. Onneksi ei tullut isompia henkilövahinkoja kuin Annan selkä kipeytyi, joka muutaman kuukauden kuluttua parani lähes ennalleen. Ford Extran automaattiohjaus oli mennyt epäkuuntoon ja kuljettaja keski-ikäinen nainen oli takapenkillä rupattelemassa ystävättärensä kanssa. Kolari tuli heille täytenä yllätyksenä, kun olivat keskittyneitä rupatteluun. Kun kuului rysäys, niin silloin heistä vaaleakiharainen kysyi ystävättäreltään: "Rusanen, mikä rusahti?" jolloin Rusanen huudahti: "Voihan visvilä, sattui kolari!" Naiset tulivat ulos autosta vapisevin polvin. Rusanen, joka oli auton omistaja, kysyi Antilta, että mitä nyt pitää tehdä, johon Antti: "No, pittää täyttää vahinkoilmoitus!" ja otti esiin matkapuhelimen ja surffasi vakuutusyhtiö Province Insurancen sivulle, jossa on vahinkoilmoitus nettilomake. Hän auttoi Rusasta täyttämään oman vakuutusyhtiön nettilomakkeen ja teki digitaalisen allekirjoituksen.

Kolari on päivänselvästi Rusasen, kun tämä tuli takaa päin. Hän tunnustikin syyllisyytensä. Hän kysyi kohteliaasti, että tuliko henkilövahinkoja. Antti ja Anna vastasivat, ettei käynyt lainkaan.

Heti kolari hetkellä Anna ei tuntenut selkäkipuja vaan ne tulivat myöhemmin, jolloin hän kävi Vironmäen hoitokeskuksella näyttämässä selkäänsä ja sai särkytabletteja sekä tukiliivit.

Koko kesäloman Anna kipitti kuin tiaisen kivittäjä, kuten Antti vitsaili. Jostain syystä Anttia kiihottaa sana tiainen. Hän ei käsitä mistä kiihotus johtuu. Ehkä alitajunnassa on joku ajatuksen tynkä, joka tekee assosiaatioita kyseisestä linnusta, kuten hän tapaa pohtia.

Kiviset pystyivät ajamaan kotiin ja seuraavana päivänä Antti vei auton Rolls Roycen merkkikorjaamolle, joka sijaitsee Jokioisissa Onnelan omakotialueen laidalla kymppitien varrella.

Sitten hän kävi Torronsuon autoromuttamolla katselemassa väliaikaisia kesäautoja.

Hän löysi vanhan kuluneen Ford Mondeon, joka oli todella halpa. Auto on monta vuosi sataa vanha. Se on ollut monta vuotta erään maalaistalon ladossa heinien alla. Kun latoa alettiin purkaa, niin silloin autovanhus löydettiin ja vietiin romuttamolle koska ajan hammas oli sitä nakertanut. Nyt Mondeo sai muutaman kuukauden elinaikaa. Auto rekisteröitiin muutamaksi kuukaudeksi ja sitten sen pitää palauttaa takaisin romuttamolle. Romuttamo sijaitsee elektroniikkakierrätyksen vieressä, sama paikka, josta 2970-luvun puolivälissä Antti haki tyttärensä kanssa romuradion.

Kerta auto on näin vanha, niin he eivät tohtineet lähteä Vattulan matkalle. Ajatella, jos auto hajoaisi vilkkaasti liikennöidylle moottoritiele, ajatteli Antti.

Auto loman sijasta he menivät lentäen Vattulaan, kun sinne on lähes pakko mennä Elisabethin takia, joka kuitenkin odottaa innolla tyttärensä perhettä.

Johannan koulumatka innosti Anttia ja Annaa lentämään. Lentokoneessa Antti istui vanhimman tyttärensä vieressä ja koko lentomatkan ajan oli kiimassa ja koko ajan käsivartta nyki halaukseen, muttei uskaltanut, kun vaimo oli hänen toisella puolensa.

Vattulassa he yöpyivät Eekan luona, joka oli vastassa Vattulan lentokentällä. Hänellä on vanha kulunut Hayosiko Rix. Monesti Anna tapaa vitsailla, että vaikuttaa siltä, että kaikilla Eekoilla on samanmerkkiset autot. Eeka Karjalaisen auto on hitusen paremman näköinen kuin Eeka Palmuniemen.

Hayosikot ovat japanilaisia pikkuautoja, jotka olivat 2970-luvulla hyvin suosittuja työläisten keskuudessa koska ne olivat hyvin edullisia. Niitä vielä näkee Pohjoismaissa mutta muualla päin Eurooppaa Hayosikot ovat lähes tyystin kadonneet katukuvasta. Hayosiko autoissa on erittäin keho jousitus niin, että kyyti tuntuu kuin istuisi jäniksen selässä.

Vattulassa Kiviset olivat vain muutaman päivän koska eivät kehdanneet olla pitempään toisten nurkissa.

Alun perin oli tarkoitus lähteä Vernerin ja Astan kanssa Nordkappin matkalle mutta kolarin takia tuli suunnitelmiin muutos. Vernerin perhe lähti omin porukoin Nordkappiin ihmettelemään keskiyön aurinkoa.

Kerta Kiviset olivat ilman autoa Vattulassa, niin ei voinut käydä kaikkien sukulaisten ja tuttavien luona.